

БЕСЕДИ ОТ УЧИТЕЛЯ

I том

*Под редакцията на
ВЛАД ПАШОВ*

СИЛА И ЖИВОТ

Бургас 1995

Настоящият сборник съдържа беседи от Учителя /Петър Дънов, 1864-1944/ държани през периода 1932-1933 година, издавани периодично във в. "Братство". Те са редактирани и предоставяни за печат от Влад Пашов - ученик на Учителя, взел живо участие в процеса по съхраняване и отпечатване Словото на Учителя. Предлагащата тук книга е част от тритомник, който ще обхване всички беседи на Учителя издадени във в. "Братство".

© ИК СИЛА И ЖИВОТ, Бургас
ISBN 954 - 8146 - 13 - 4 (т.1)

РАЖДАНЕТО НА „АЗЪТ“

От всяка мисъл, чувство или постъпка трябва да имаме известна придобивка - по това се отличава реалността. Реалността има отношение към настоящето - тя винаги пребъдва в настоящето. Когато говорим за истината, подразбираме реалността. И всеки, който иска да се развива и да прогресира, трябва да разбира истината. Истината е едно условие за растенето. Ако се откажем от нея ще осакатим себе си и своите близни - затова трябва да говорим Истината. Източните народи развиха и издигнаха мощни култури, добраха се до великото знание, но те не можаха да разберат вътрешния смисъл на знанието, затова не можаха да го използват и трябваше постепенно да отстъпят мястото си на Запада. Те бяха се добрали до окултното знание, но се възгордяха и в тях се роди егоизмът - забравиха да служат със знанието си за освобождението и издигането на човека и човечеството, което е истинското предназначение и смисъл на знанието, а се интересуваха само от личното си усъвършенстване. А това вече отбелязва един застои в тяхното развитие. Те живеят сега само с миналото, а миналото е сянката на реалността, но не и самата реалност. Реалността има три качества: тя носи живот, светлина и свобода. Реално е само това, с което в даден момент разполагаме, а не това, с което ще разполагаме в бъдеще, или това с което сме разпола-

гали в миналото. Реалността, това е настоящето, туй което никой не може да ни го вземе, и с което всякога можем да разполагаме. Това е Божествената реалност, с която ние можем да оперираме. Тази реалност е вътре в човека, това е човешкият „Аз“. В момента, когато съзнаваш че си „Аз“, тогава се ражда Христос вътре в тебе - това е новият човек. Сега мислят, че душата е нещо вън от човека. Всяко нещо, което е вън от човека, не е реално по отношение на човешкото битие.

Реалността има сянка, която се изменя паралелно с вътрешните промени, които стават в самата Реалност. Така външните форми и белези са в зависимост от проявата на силите, които действат вътре. Например буйните и дълги коси показват много и изобилни чувства и жизнена енергия. Като се намалят чувствата и косата почва да се намалява. Така че чувствата са свързани с космите. Интелигентността на човека е свързана с гладкостта на лицето. Колкото лицето е по-гладко, толкова човек е по-умен. Колкото лицето е по-грубо, толкова и неговите мисли са по-груби. Колкото космите са по-груби, толкова и чувствата му са такива. Чувствата и мислите се изразяват символично чрез външните линии, форми и белези. За всяка идея има особен начин на израз, особен начин на движение. Ако човек не знае как да си движи ръцете и краката, той може да си създаде много нещастия.

Има цяла наука за движенията и който разбира законите на тези движения, той може да укроти и най-свирепите животни само с едно вдигане на ръка. Това са известни движения, свързани със силите на Живата Природа и като махнеш по един определен начин, ти привеждаш в действие тези сили, които действат по същия начин и ти помагат. Затова човек трябва да знае как да ходи, как да си движи ръцете и пр.

Божествената наука има за задача да покаже пътя, по който може да се постигне истинския живот на щастие тук, на земята, а не горе на небето. И при този, временния живот, можем да имаме щастие, но трябва да бъдем крайно разумни.

Всичко в света си има свой вътрешен смисъл. Например, когато говорим за раждането на Христа, освен историческия факт, ние вземаме Христа като един символ, като една идея отнасяща се до човека, за онова Божественото, което трябва да се роди във всяка душа. Душата един ден ще роди дете, тя ще бъде майка. Всички хора трябва да заченат и да родят „Аза“ в себе си, който е истинският Човек. А сега хората решават въпроса с външна женитба и раждане. При това раждане бащата и майката са винаги на едно място. Бащата се проявява чрез вътрешния глас, който говори в нас. И когато го слушаме, той ни благославя и ни дава всичките си блага, а когато не го слушаме, сполетяват ни страдания.

Когато в човека се роди „Аза“, той не живее само в своя личен живот и не търси само своето лично щастие. След като той е щастлив, той работи за щастията на всички същества, които са около него. „Азът“ е това, чрез което човек съзнава, че е човек. В различните времена и школи са го кръщавали с различни имена: свещена идея, висше „Аз“, Бог, вътрешна същина и пр. „Азът“, който се ражда в човека, ще обнови света - тази светлина, която ще излезе от „Аза“, ще повдигне човешката душа. Защото всяка душа се издига от „Аза“, който се развива и работи в нея; душата сама по себе си не може да се издигне, ако не роди „Аза“.

В раждането на „Аза“ и душата и духът вземат еднакво участие. „Азът“ е това, което наричаме още Божественото съзнание в нас или туй, което определя нашето битие като човек. В него вземат участие умът и сърцето, те са неговите слуги. Това което спа-

сява и въздига човека, това е неговия „Аз“, роден в неговата душа, а външните отношения между мъжете и жените са временни отношения, които имат стойност на условия. Ако човек няма брак в себе си, между душата и духа, външният брак е само залъгалка. Когато се роди „Азът“, животът на човека се осмисля и той съзнава, че има нещо, за което трябва да живее, и чувства една непреодолима радост, която никакви страдания не могат да отнемат.

И всеки трябва да зачита „Азът“, роден в една душа. В противен случай ти се излагаш на страдания и ще изчезнеш от лицето на земята, защото бъдещето принадлежи на това дете.

И когато Христос казва: „Ако се не родите изново“, разбира раждането на „Аза“, на туй Божествено в душата. Раждането на това Божествено дете в душата няма да бъде една проста мисъл или чувство или постъпка - това ще е нещо велико и мощно. При него човек е готов на всякаква разумна жертва за общото благо, той разбира смисъла на Любовта и взаимопомощта. Всеки ще познае своя възлюбен само във време на изпитание, когато слезе в кладенеца на живота и няма кой да му помогне; и който му помогне, той е негов възлюбен и ближен; това е онзи ближен, на когото можеш да разчиташ; той е човекът, който е родил „Аза“ в себе си.

В този смисъл всеки трябва да стане майка, да роди Божествено дете в себе си, за да може да даде ход на Любовта.

Когато мъжкият принцип - духът, и женският принцип - душата, се съединят в едно, както са били първоначално, само тогава може да се роди „Азът“. Той е израз на онова, което се крие в бащата - духът, и майката - душата. И това дете - „Азът“ - през вечността трябва да си остане дете - то ще бъде вечният непостижим идеал. Всяко нещо, което може

да се постигне, ще бъде баща и майка, а непостижимото ще бъде детето. Това е реализиране на безсмъртието. Нашият живот за бъдеще ще се осмисли, когато се роди туй Божественото. Роди ли се то, външният живот ще се осмисли, понеже целият свят е разумен и всичкото битие има стремеж да се пазят децата.

Онова, което ще осмисли живота ни, това е вътрешния Божествен живот. Човек ще стане силен, когато придобие това съзнание. И великата наука може да се предава само на този, в който е роден „Азът“. И когато се роди „Азът“ във всички хора, т.е. когато се пробуди тяхното съзнание и схванат единството на живота, ще дойде спасението на света. Това е нещо реално и всички ще го опитате.

Към този мистичен брак на душата и духът, от който ще се роди „Азът“, трябва да се стремят днес хората, което ще им донесе освобождение, а не към външната женитба, продиктувана от страстта, която заробва хората. Външната женитба трябва да бъде само като един символ и израз на онова, което става вътре в човека. А сега бракът е търговия. Децата от днешния брак не са свещени, както и самият брак, а са само резултат на един сляп нагон. Затова страда днес човечеството. Тук се крие развръзката на всички проблеми, които тормозят днешното човечество.

Когато се роди „Азът“, всички видими противоречия ще се превърнат в блага за вас и тогава ще се проучава великата наука, която ще ни даде законите и методите за реализиране на безсмъртния живот, който е идеалът на всеки човек.

Беседа, държана от Учителя на 10 януари 1932 г.

НОВОТО ВРЕМЕ

„До последно време.“

Данаил, гл.12

От 8000 години хората са болни от една болест и затова сега идат лекари от невидимия свят да ги лекуват. Тази болест е грехът. Като епидемия се е разпространила тя в целия свят, покварила е човешките мисли, чувства и сетива и затова те не функционират правилно.

Някои казват, че законите са постоянни. Напротив, няма нещо по-непостоянно от човешките закони. И какво лошо има в това, хората да живеят без закони? Щом има закони в една държава, това показва, че там има престъпници. Следователно, законите са за престъпниците. Светиите, свършените хора не се нуждаят от закони. И ако някой остави престъпниците да живеят без закон, а светиите - със закон, той създава едно невъзможно положение. Предназначението на закона е да ограничава престъпника. За него той е създаден. Следователно, законът не е нещо меродавно.

Противоречия в света сами по себе си не съществуват. Противоречията ние ги създаваме. В природата съществува една вечна вътрешна хармо-

ния. Ние я чувстваме и всеки от вас, когато е разтревожен, ако се вгълби в себе си ще види, че в душата му, зад развълнуваното море на неговия ум има един свят тих и спокоен. Ако този свят на вечна хармония не съществуваше, ние не бихме могли да живеем на земята. Когато океанът се развълнува има вълни високи до 20 метра. Но питам: до дъното си ли е развълнуван той? - Не, под 50-100 метра всичко е тихо и спокойно. Там даже не подозират, че горе има вълни. Същото нещо е и с човека.

Една идея трябва да стане кръв и плът в човека. Магарето може да носи много икони на светии на гърба си, но това не значи, че и то е станало светия. Много хора в света носят свети идеи, но си остават като магарето с иконите на гърба. Някой спуснал ръце и станал сериозен. Нима Господ се нуждае от такива светии? Не, Той се нуждае от хора весели и жизнерадостни.

При един еврейски цар идва пророк Исая и му казва: „Пригответи се, понеже ще заминеш за другия свят“. Този цар се обръща към Бога и се моли да не го взема още, защото не си е довършил работата. Дълго се молил така и плакал. След време идва пророкът и му казва: „Бог чу молбата ти и продължава живота ти с още 15 години“. Ако този човек не беше се молил, щеше ли да се продължи животът му? Не. Ако един човек не мисли трезво, може ли да се промени неговият ум? Чудно е когато хората седят и казват: „Каквото Господ даде“. Да, каквото Господ даде, но след като си работил! Но без да сме работили, без да сме мислили, опасна е тази работа! Пророкът ще дойде и ще каже: „Пригответи се, понеже те викат на другия свят.“

Вие трябва да се освободите от вашите стари заблуждения и теории, насъбрали се във вас не само от този живот, но и от хилядите ви съществувания. Сега вие живеете с теориите на вашия дядо и прадядо.

Например, кой от вас не мечтае да бъде милионер, а умира сиромас. Кой не мечтае да бъде писател, поет и пр., а умира обикновен човек. Някои искат да бъдат много близо до Христа. Хубаво, можеш да бъдеш, но като идеш при Него, кръст ще има. Христос не отиде по гладък път, но по пътя на много страдания.

Казвате, че ще умрете. Но след като умрете ще видите, че пак ще имате съзнание. Има един живот, в който човек никога не остарява, един живот на вечна промяна. Когато отидеш при един извор, този извор не е същият. Тази вода, която тече сега не е същата, която е текла преди една секунда. Всичко е ново. Това е вода, която тече, изтича. И вие самите сте един извор. Днес вие не сте това, което сте били вчера. Вчерашният човек беше друг, днешният е друг. Има нещо прибавено. Вчера беше малко дете, без мустаци, без брада, без дълга коса, а пък сега косата ти побеляла, лицето ти сбръчкано - друг човек си вече. Ти си на сцената, играеш една роля: дегизиран си, а не си остарял. Аз наричам старостта актьорство. Насиляте карат на сцената, да играеш роля. Всъщност, ти си отвътре млад, а само отвън си стар. И ако вие разбирате закона на подмладяването, само в 24 часа може да се подмладите и да станете млад на 21 години или дете на 10 години. Ако човек иска да разбере закона на подмладяването, той трябва да се освободи от влиянието на своите глупави, неразумни прадеди и прабаби. Защото след като се родиш, те ти казват: човек е грешен, остарява, трябва да си туриш пари за черни дни, за това, за онова и пр. А пък, че има Бог, че трябва да живеем по любов, това не е толкова важно.

Пророк Данаил, един от будните разумни хора на древността, казва: „В последното време, когато хората се освободят от всички свои криви схващания за живота, тогаз ще дойде възкресението.“ Всичко това, което сега виждате, ще се стопи, ще изчезне и

няма да намерите нито парченце от сегашния ред и порядък. Не че аз го искам. Но всичко ще се измени. И Писанието казва: „Всичко ще мине през огън“. Всичко това, което виждате в днешната култура, ще изчезне. И с това, което сме завършили, ще образуваме новата култура. Близко е вече, пред вратата на нашите дни е новата култура, която ще бъде много по-висока от днешната. Тя ще представлява велик подем на човешкия дух.

Някои питат: „Има ли прераждане?“ - Ако искаш да прогресиращ - има, ако искаш да стоиш на едно място в леност - няма. Хората гледат съвсем повърхностно на този закон за прераждането и казват: „Напразно е умрял Христос, ако има прераждане.“ Прераждането трябва да бъде разбрано правилно: то ни показва любвеобилността на Бога, Който иска да ни избави от всички трудни условия, да ни подари нов живот. Сгрешил ли си в един живот, тялото ти е съсипано от разни болести. Умираш и спираш еволюцията си. В горния свят не можеш да еволюираш, там условията са други. Господ те праща с нови сили на земята, да продължиш усъвършенстването си. Какво лошо има в това? Къде е тук престъплението? Но някой богослов бил казал, че това не е вярно. Та този богослов да не е съветник на Бога?

Освободете се от всички стари възгледи, които имате за природата, за Бога. В природата съществува една естествена религия, тя ще ни повдигне. Има една религия, но тя не е такава, каквато проповедниците я проповядват. Има една поезия, една истина, която не зависи от никого. Върнете се при това, което произтича от Бога! Майка ви ви е повивала с пелени, хранила ви е с биберон, всичко това можете да запазите, но не можете да го употребявате сега. Новите грехи няма да бъдат пелени.

Питате ме дали ще се повдигнете. Ако вървите

по Божиата Любов, ще се повдигнете на един висок уровень и ще имате това, за което говори апостол Павел: „Нито око е видяло, нито ухо е чуло, нито в сърцето на човека е извало това, което Бог е приготвил за тези, които Го любя“ . Ако вървите в този път, няма да остане нищо, което да сте желали и да не ви се даде.

В най-големите страдания трябва да виждаме Любовта на Бога. Нищо не трябва да бъде в състояние да ни накара да кажем, че Бог е жесток. То е изпит за нас. И при най-трудните условия трябва да кажеш: „Бог, в Когото аз живея е благост“ и тогава сам ще почувстваш благостта. Ако животът се състои само от страдания, тогава откъде се е взел този вътрешен импулс в тебе, че искаш да бъдеш щастлив? Този импулс е от Бога. Той ти казва: „Не се смущавай от нищо.“ Когато грънчарят прави своите гърнета, той ги смачква и после отново ги прави. Нека прави с тях каквото си иска. Ти плачеш за някои строшени гърнета или защото водата се изляла от тях. Нищо от това! По-хубава вода ще си налееш. Казваш, че си изгубил младостта си. Нищо, по-хубава младост ще дойде, нищо повече. Така трябва да гледа възвишеният човек на живота.

Като виждаш мъж или жена, да виждаш в лицето на този човек Бога. Докато търсиш една жена или един мъж, ти не носиш в себе си образа на Бога. Това не е грях, не е престъпление, но ти си още далече от това, да разбереш същността на нещата. Вие търсите една жена, за да ви слугува, или един мъж, за да ви слугува. Жената и мъжът са стъпала, да се учим как да живеем с Бога. Жената е минус, а мъжът - плюс. Обаче всичката проява се явява все в отрицателните полюси, течението отива все от плюс към минус. Значи жените носят културата сега. Мъжът е алфа, а жената омега на нещата, натам е насочена всичката енергия. Да

принесем сега това в дейността на човека: сърцето на човека е мястото, през което всичко трябва да изтича навън. Ако човек разбира законите на своето сърце, а не само законите на своята мисъл, той може да привлече тези енергии. Ако сърцето му не работи както трябва, той не може да го употреби с полза.

Религията на шестата раса ще бъде религия на любовта, в която хората ще се чувстват свободни и ще имат само един закон, а не много закони както е сега. Има нещо велико и красиво, което може да стане достояние на всеки човек.

Казва Данаил: "В последно време" т.е. в това време, когато тая истина ще озари сърцата на хората и ще дойде любовта - в тая светлина ще разберем живота, ще разберем, че в него има нещо съществено, не привидно, към което всички трябва да се стремим и да го намерим. Всички трябва да участваме в това благо и да бъдем доволни.

Беседа, държана от Учителя на 6 март 1932 г. '

ОТ СМЪРТ В ЖИВОТ

Във Великия Божествен живот всичко е постижимо. Въпросът е само за времето. Там където има живот, всичко е постижимо. Но човек трябва да разбира, че за всяко нещо си има определено време. От неразбирането на този закон се създават всички дисхармонии и противоречия в нашия свят.

На първия човек Бог му даде да учи закона на послушанието и търпението. Бог му казва: „Няма да ядеш от това дърво. То е дървото на познаване доброто и злото. Няма да ядеш, докато Аз не ти позволя и не ти покажа, как да ядеш плодовете на това дърво.“ Той трябваше да слуша и търпи. Но идва друг един учител, от външния свят, един от черните агенти. Раят беше едно велико училище. Но и учениците на тъмнината, на черната ложа, и те можеха да влизат в рая.

И един от агентите на черната ложа отива в рая и казва на Адама: „Знаеш ли ти какво се крие в това дърво?“ Той му отговаря: „Казано ми е да не бутам това дърво.“ А черният агент му казва: „Трябва да бъдеш смел и решителен и да имаш самостоятелност.“ Те, вместо да послушат Бога, послушаха този агент и ядоха; те не послушаха Господа и изпитаха последствията - смъртта.

Този черният агент, който дойде в рая, задигна

живота на Адама и му остави смърт; те се заразиха от страшна проказа, която светът не е виждал. И според закона на школата, Бог ги облече в кожени грехи и ги изпъди от рая, за да не заразят целия рай. Не изпъдиха човека, че съгреши, но го изпъдиха за непослушание. Отвънка живееха другите, от които дойде черният агент. И казва им Господ: „Идете сега при тях, всеки трябва да отиде при своя учител.“ И толкова хиляди години има откак този агент им каза, че ще станат богове, а все още не са станали. Нещо повече - станаха роби. Този агент бил много учен. И сега той прави някого да стане цар, друг - министър, трети - владици, попове, учени и т.н. Той създава всички днешни отношения между хората, за да ги раздели и да им смъкне кожата. А сега взели да ни убеждават, че има спасение и че трябва да търпим. Да, трябва да търпим, но не и да носим неволя. Да носиш игото на черния агент, който ти смъкна кожата, това не е търпение, а неволя. А трябва да се върнем към истинското търпение. Търпението подразбира да си силен и да носиш тежестите на слабите.

За да бъдем силни, трябва да определим отношенията си към Реалността, към която се стремим. Реалността се изявява във всички форми; последните са органи за проява на Реалността. За да може по-пълно да се прояви Реалността чрез нас, трябва да създадем органи за това. Ние можем да имаме съзнание за нещата, но ако нямаме органи, чрез които да се изявим, мисълта ще остане затворена в нас. В нас има един вътрешен импулс да си създадем органи. А за създаването на тези органи е необходима материя.

Но какво нещо е материята? Сегашната наука е дошла до положението да признае, че материята е съставена от атоми и електрони, а тези последните са само една проява на електричеството; това са известни силови центрове. Заг всеки елемент

съществува една разумна сила. За земята най-лек е водородът, но има в космоса вещества хиляди пъти по-леки от него. Всички тези елементи са носители на Божествените или космични енергии. И когато ги възприемем в тяхната първична проява, те ще направят цял преврат в нас.

Човешкият мозък е един акумулатор на тези енергии. Мозъкът е създаден изключително за физическия живот. Той не е крайният предел на развитието. Центърът на човешкият живот не е в мозъка. Центърът на живота е в това, което наричат „пъп“, там е слънчевият възел. Там е най-разумното място в човека. В този център се намира туй, което наричаме „духовно тяло“, с което ще продължим да живеем след разрушението на физическото тяло.

Животът и формата на физическото тяло зависят от духовното тяло. За да бъде човек здрав, той трябва да поддържа в изправност духовното си тяло, а това става, като държи в изправност мислите, чувствата и постъпките си. За да бъде човек здрав, той трябва да изучава природата, понеже тя е последното дело на Бога. Външа от природата нищо не съществува. Обаче това, което хората днес считат за природа, е само нейната видима част. Съществува една скрита страна на природата, но ние хората още нямаме органи, за да я възприемем. Видимият свят ние възприемаме чрез нашите пет чувства, а като влезем в другия свят, трябва да имаме други сетива за неговото възприемане. Всъщност светът е един, но нашите сетива го разделят на видим и невидим. Това са области в природата, в които има различно отношение на енергиите.

Силата на човека седи в мозъка му, а животът му седи в сърцето. И затова трябва да се заемем да освободим нашия живот. Знанието нищо няма да ни ползва, ако не можем да освободим и придобием живота си.

Христос казва: „Затова дойдох, за да им дам живот преизобилно“ - и да научи хората, как да живеят. Затова се иска цяла наука. Специфични методи и начини има. Цялата природа - растения, минерали, животни и всички елементи са тясно свързани с човека и крият вечните сили, с които той трябва да работи.

Сега използвам силите на природата само за механични цели. В природата са скрити големи съкровища за нас, които ние трябва да използваме, защото само тогава ще дойдем във връзка с живата природа. Тази природа, която сега ни се открива, това са нейните отрицателни сили, които действат, и като не можем да ги впрегнем в работа, те ни създават ред нещастия и болести. А за да се справим с тия болезнени състояния, трябва да знаем законите на мисълта.

Ако храним отрицателни мисли или омраза към когото и да е, не можем да бъдем излекувани, защото отрицателните мисли са лоши проводници на силите на живота. Затова за благо на своето тяло, на своята душа, на своя ум и на своето сърце, ние трябва да отхвърлим всяка лоша мисъл. И когато не обичаме някого и го държим постоянно в ума си, той ще е причина за всичките ни нещастия. Не е въпросът да го обичаш, но не го дръж в ума си, не мисли постоянно за него, защото ще ти създава само нещастия. Остави го настрана и мисли за някого, когото обичаш, за да стане проводник на положителните сили на живота. Трябва да обичате някого, за да бъдете здрави и да се излекувате, ако сте болни. Вие може да обичате баща си, майка си, братята и сестрите си, роднините си, но това е само основа за живота ви. За да бъдете здрави, трябва да обикнете трето лице, вън от вашите кръвни връзки. Той ще служи като проводник на творческите сили на живота, за да бъдете здрави и бодри. И когато в Писанието се казва да се обичаме, то е за да бъдем здрави. Ако любовта няма приложение, какво ще

ни ползва. Добрите чувства са проводник на силите на живота. Трябва да обичате някого вън от семейството си, за да бъдете здрави, силни, богати, красиви. Всички блага в света са обосновани върху този закон. Но има два вида обич. Едната е обичта, която дава и носи живот, а другата, която взема и носи смърт, тя е омразата. В човешкото сърце трябва да влезе любовта, и животът, и благородството.

Любовта има едно свойство - онзи който ви обича, всякога да остава невидим и другите хора да не знаят, че ви обича. И който те обича, той никога не може да те разлюби. Човекът, който ви обича, може да ви разлюби само по ваша вина. Ако вие се съмнявате в неговата любов, това дава път на негативните сили в него и той без да иска ще ви измени. По този начин ние скъсваме връзките си с Бога, като се съмняваме в Него. Причината и в двата случая е в нас. И смисълът на знанието е да ни даде методи да се справим с негативните енергии, които пораждат негативните състояния. Религията е наука за сърцето. Тя трябва да ни даде законите и методите, как да оперираме с тези динамични енергии, които наричаме „сърце“. А науката е наука за ума. Разбрани в този смисъл, науката и религията няма какво да се обединяват механически, няма какво и да се делят. Тяхното отношение в живота е като отношението между ума и сърцето в човека. Религията трябва да ни даде методите да придобием безсмъртния живот. А сега ни проповядват, че като умрем, Христос ще ни даде живот. Не, ние искаме сега да добием живота, а не в бъдеще.

Сега ви трябва знание за действителния живот. Трябва да знаете какво е отношението между душата и тялото, между мозъка и симпатичната нервна система, между мислите и чувствата.

Вие имате една лоша мисъл и чакате Господ да я отмахне. Лошите мисли ще ги употребявате както

учения химик - киселините. Тези мисли - киселини трябва да ги държите затворени в шишенца, за да не ви причинят пакост. За да образувате съединение, трябва да имате основа. Меките хора са основа, а тези които наричаме лоши, са киселини. Като съберете киселина и основа, ще получите съединение - сол.

С този закон може да правите опити в себе си. Например, с храненето, ако сте нетърпеливи вземете такива храни, които съдържат киселини и такива, които съдържат основа, и така ще се образува сол - една материя, която ще ви послужи за изграждане на търпението.

Който не знае този закон, той яде само кисело или само сладко и не може да образува сол, която да му послужи за градеж. Сладките храни създават меките хора, а киселите създават лошите хора. И затова трябва да образувате сол, за да може храната да мине в твоята мисъл и чувства. Ако след като ядете, и не усещате, че енергиите са минали във вашата мисъл и чувства и са ги изменили, вие нямате никаква наука. Науката трябва да ни помогне да уравновесим своите мисли и чувства и да стане приятел на доброто и господар на злото.

Това е философията на живота. Сега трябва да се създадат нови тела и нови способности, нови дарби и нови отношения трябва да се образуват. Всички тези въпроси трябва да ги решим и всеки трябва да вземе участие. Аз като решавам тези въпроси за себе си, допринасям за разрешението им в света. С това ставам съработник на този великия свят, който работи за освобождението на човечеството. Човек няколко пъти трябва да го освобождават. Най-напред трябва да се освободи тялото, после сърцето, умът, душата му и най-после трябва да се освободи неговият дух. За да добие тази свобода, човек трябва да има знание. Така човек ще бъде господар на себе си и приятел на всички

около него; ще бъде господар на всичко лошо вън и вътре в него. Затова ще се стремите да бъдете господари на вашите лоши мисли и желания и приятели на вашите добри мисли и желания. Само така ще дойдете до положителната наука, която може да ви послужи в живота. Само така ще се даде ход на Любовта, която е основа на живота. Ако така не схващате, вие не можете да обхванете всичко. За да обичаш едно същество, трябва да го обхванеш със своето съзнание. А щом едно същество те обхване със своето съзнание, то се стреми да те ограничи. И който те мрази те ограничава. За да излезете от това противоречие, представете си, че съществото, което мрази не сте вие и съществото, което люби във вас, пак не сте вие, вие сте само зрител и виждате последствията, вие сте ученикът, който се учи от двамата. Тези същества са вътре във вашия дом и не се месете в тяхната работа. Друго е съществото, което люби във вас, а вие само усещате любовта, която действа във вас.

Трябва да се научите да се освобождавате, да не се вплътате в тези движения на доброто и злото.

Сега ви пожелавам да преминете от смърт в живот, от омразата към любовта, от глупостта към знанието, от робството към свободата. Това е смисълът на живота.*

* Липсва дата. Беседата е отпечатана в 47 бр. на в. "Братство" от 1 юни 1932 г. - бел.изд.

ПЪТЯТ КЪМ СВОБОДАТА

За да се изясни една истина, необходимо е време. А за да познае човек истината, трябва да се научи да мисли. Когато човек се научи да мисли, а това вече осмисля живота му, той ще намери в самия строеж на своя организъм методите и законите, по които трябва да живее. А сега хората казват : Кажу ми какво ще излезе от мене? - За да кажа на един човек какво ще излезе от него, трябва да претегля тялото му, да видя какъв е обема на стомаха му и какво е неговото състояние. И най-после трябва да видя как е устроена главата му. След туй ще взема под внимание какви са външните условия. За да излезе от човека нещо, той трябва да работи върху себе си и да се научи да не подпушва теченията на живота. Само така ще може да се създадат хармонични отношения между хората, само така ще се създадат и новите педагогически методи за възпитание и на млади и на възрастни. А затова е необходимо да се проучат законите на живота, които действат в главата, в гробовете и в стомаха - в трите свята на човешкото битие. Само по този път човек ще се добере до великото знание, което ще осмисли живота му и ще му бъде ръководител в пътя на живота. А сега човек, който живее в тъмнина,

ту пада, ту става, затова страда повече, отколкото трябва, дохожда до обезверяване и казва: „Няма Господ“. Но тази дума „Господ“ е много обикновена, тя означава господар, а не онова Първично Същество, което е породило живота и света.

Този Бог, за Когото хората говорят е измислен от тях и затова прилича на тях. Като не могат да си обяснят правилно явленията на живота, те им дават чисто механическо обяснение и по същия начин механизират и идеята за Бога. Но за онези, които знаят, в природата съществуват три вида процеси - механически, органически и психически, които взаимно се обуславят в проявите си. Като пример за механическите процеси може да ни послужи работата на бърваря - бървите, каците, които са образувани от отделни парчета, съединени само от обръчи. Като пример за органическите процеси имаме растенията, а при психическите процеси имаме вече разумните същества - човека. Това са три процеса, които имат три различни резултата. А сега искат да обяснят психичните процеси по механичен начин. Такава аналогия не може да се тегли, понеже както казахме, вътрешна връзка между частите на един механичен процес няма, връзката е външна - обръч.

И в обществения живот държавата е създадена по един механически начин, а животът на обществото е органически процес. Когато един органически процес не върви правилно, причината за това не е в самия процес, а в някои паразити. И в психическите процеси имаме същото нещо. Всяка мисъл или идея, която се внася в света, може да подпомогне процесите на живота или пък като паразит, да ги спъне. Под думата „нова идея“ разбирам всички идеи, които носят живот и съграждат, а всички идеи, които рушат и разстройват живота, това са стари идеи. Истината както ние я разбираме, не може да бъде стара, тя е винаги нова.

Когато човек почне да се проучава, той ще намери в себе си тези три вида процеси. И когато разбере тяхната връзка и зависимост, той ще дойде до познанието, че в него има една тайна сила, която той може да развие - има си специални методи и закони за това. И тогава няма да има нищо скрито за човека - и той ще знае скритите съкровища на Природата, за него няма да има икономическа и социална криза, но той няма да злоупотреби с това си знание. Но сега, при това ваше състояние, аз не мога да ви разкрия тази тайна, защото имам задължения и отговорност към Природата. За мен Природата е разумна, съзнателна и жива и аз нямам право да разкривам тайните, които ми е поверила и да давам ключовете ѝ на хората, за да я ограбват. Ту ѝ което ми позволи, ще го кажа, но ако не ми позволи - не казвам. Природата дава ключовете си само на тези, които са познали единството си с нея и са готови беззаветно да ѝ служат. Който развие в себе си тази сила и влезе във връзка с Разумната Природа, ще има на разположение всичките ѝ богатства и всичко негово ще бъде и нейно.

За да разкрие Природата богатствата си, да даде ключовете си на хората, те трябва да имат любов в себе си, за да са готови да ѝ служат, а не да искат да ѝ бъдат господари. А днес хората познават влюбването и страстта, но не и любовта. За влюбването аз имам особено мнение. За мен всички хора, които са влюбени се движат в една тъмна нощ; пътят по който те вървят има много трапчинки и затова постоянно падат и се нараняват. Влюбеният все ще падне, а после се оплаква, че го боли сърцето, че няма разположение и т.н. Такова нещо е влюбването. Друг е въпросът за обичта. Това е вече разумно отношение. И ако човек може да ходи вечерно време без да пада, това показва, че неговите очи са отворени. Сега хората смесват тези два процеса и се чудят защо страдат. И

като не разбират казват: „Бог ще оправя света.“ Но това е само залъгване. Така светът не се оправя. За да се оправя светът, трябва да изпълним законите на нашето битие, да изпълним законите на живота и да живеем по методите, които той ни дава.

Пътят по който съвременните хора искат да преобразят живота си и живота на съвременното общество е път крив. Това е един кърпеж, който нищо не ще допринесе. Каквото и да правят по този път хората, те ще достигнат само до един кърпеж. Каквито и идеали да се внесат между болни хора, ще имате все същия резултат - болните хора имат нужда от слугуване. И затова първата работа, която трябва да се направи е да станат хората здрави, за да нямам нужда да им се слугува, а във всеки да има готовност да служи на другите. Здрав човек наричам този, който може да служи на себе си и на другите доброволно, съзнателно и с любов. Тази идея, която е идея на самата природа, трябва да се погеме от всички разумни хора, да им бъде стимул и да работят за нейното осъществяване.

Така разбран животът, придобитите блага ще бъдат блага за всички. Всички ще работят и всички ще се ползват от благата. Това е пътят на свободата, по който хората ще могат да си помогнат по един разумен начин. Така те ще излязат из сферата на делничния и безцелен живот и ще станат съработници на Природата. И тогава ще се прояви вътрешната връзка, която съществува между хората и те ще могат да живеят без писани закони. Цялото човечество тогава ще представлява една грамадна свободна комуна, едно грамадно общочовешко семейство, член на Всемирната конфедерация на Космоса. Всички ще работят и всички ще се ползват еднакво.

Когато ние говорим за обичта и любовта - за нас това е връзката, която е нужна, за да се опознаят

хората, за да могат да работят заедно. Щом двама души се обикнат, те трябва да разпределят труда и благата помежду си и да си помагат. Ако те не си помагат и не разпределят труда си, няма никаква любов помежду им. Любовта като дойде, тя ще разпредели труда и благата. Само на тази основа може да се съгради едно разумно и свободно общество.

Цялата философия на живота се състои в това, да знаеш да изпратиш по една хубава мисъл и благородно пожелание на своите събратя човеци и да бъдеш винаги готов да споделиш с тях всичко каквото имаш. Така ще се създаде вътрешна връзка между всички хора. Ако не може да се направи тази вътрешна връзка, каквото и да постигнете, ще бъдете нещастни и ще страдате. Природата е определила нашето щастие и тази вътрешна връзка е пътят, по който можем да го реализираме. Защото щастие то трябва да бъде достояние на всички. Човек не може да бъде щастлив, когато другите хора около него са нещастни. И затова Природата постоянно насочва нашия ум в тази насока - за да реализираме щастие то на всички. Само по този път ще се облечем в живота на безсмъртието и ще имаме условия да реализираме всичките си копнежи. Това е великата истина, която се внася сега в света, и която е пътят, по който човечеството ще се освободи от безизходното положение, в което се намира днес и ще заживее разумния живот на свободните човеци.

Беседа, държана от Учителя на 28 септември 1932 г.

ПЪТЯТ КЪМ ЩАСТИЕТО

За да може животът, в какъвто и да е смисъл, да се разреши, човек трябва да разбира закона за превръщането на числата. Сега вземат човека като едно цяло число и искат той да бъде щастлив. Но щастие - това е един непрекъснат процес, едно прогресивно число. И здравето, и силата и пр. това са ред числа, ред непрекъснати и прогресивни процеси. Като говоря за числата, за мен те са живи и може да става превръщане на тези живи числа, т.е. може да става смяна или трансформация на процесите. Но трябва да се разбират законите на това превръщане.

Щом едно число (процес) се превърне, то изгубва своите първи свойства и добива нови. Също така става превръщане и на състоянията в човека. За да бъде човек щастлив, трябва да разбира законите за превръщане на енергиите, които обуславят неговите състояния. Смяната на състоянията в човека е аналогична с промените на времето във външната природа, има същия смисъл и значение и се извършва по същите закони. А сега хората искат един свят без превръщане, без страдания, следователно и без радости и без живот. Тогаз няма да имат и никакви придобивки, а животът се осмисля от придобивката. А за да има придобивка, необходим е един непрекъснат процес, в

който да стават смени и трансформации, които вече определят радостите и скърбите, раждането и смъртта и пр.

Когато човек не разбира законите на своето битие и процесите в себе си, той не може да даде правилна насока на стремежите си, не може да подбере подходящи методи за тяхното реализиране и с това си създава нещастия.

Човек сам по себе си е един прогресивен, незавършен процес, следователно липсва му нещо. Този именно липса ни дава стремежа за реализиране на това нещо, и в този вечен и непреривен стремеж е и щастието на човека. Вечен стремеж към реализирането на това, което ни липсва. А възможностите на вечността са безкрайни. Липсата на нещо е стимул за движение напред, за прогрес.

Щастието на човека седи в неговата разумно проявена воля - за да реализира човек щастието, трябва да действа разумно по законите на живота. Щастието - това е превръщането на силите в себе си. А превръщането става с помощта на волята. Човек не може да бъде щастлив, докато не превърне своето нещастие в горителен материал за щастието. Човек не може да има любов, докато не превърне омразата в горлив материал. За да реализира щастието, човек трябва да използва всички негативни състояния като горлив материал в лабораторията на живота. За да може да стане това, той трябва да знае как да съпостави своя ум спрямо своето сърце и своите чувства спрямо своя ум. - Само така ще има правилни отношения с външния обективен свят и силите, които действат в него и ще може да реализира щастието.

Ние живеем в една епоха, когато се изисква знание, за да можем да реализираме щастието и да създадем хармонични отношения между хората.

За да намери човек щастието, трябва да се

освободи от всички ограничения. Докато човек има слабости към пари, слава, гордост, към жени и към всички удоволствия в живота, той щастлив не може да бъде. Защото всички тези неща могат да му ги вземат и той ще остане нещастен. Затова е необходимо човек да разбира законите, за да превърне енергиите на тези състояния и да ги използва за творческия процес на живота.

Сега, когато става въпрос за щастие, всеки подразбира своето щастие, като игнорира това на другите. Но щастие е един Божествен закон и трябва да бъде за всички. И сега хората като се стремят към щастие, мислят си, че само те са факторите за това и че са независими от окръжаващата ги природа. Но там е заблуждението и нещастие на съвременния човек. Има същества и над и под човека и всяко от тях търси своето щастие. По-нисшите същества от човека, човек ги прави нещастни, като ги преследва и им отнема правото на живот, но и той е подчинен на същия закон. Той не е независим, както си мисли. Фактът, че съществува смъртта, ни показва това. В повечето случаи, неговата смърт е причинена от някое по-силно, но враждебно същество, с някаква цел и интерес. При това положение човек не може да бъде щастлив, трябва да бъде извън всяка опасност, а това ще постигне, когато научи закона на безсмъртния живот. А затова е необходимо усилие на волята, тя да стане господар на всички сили и елементи в целокупния организъм и да е едно с космичната воля.

Тъй че, щастие се придобива с усилието на човека, на човешката воля. И щастлив човек може да бъде само онзи, който е свободен от всички свои желания, или който е господар на всички свои желания. Всички външни условия, смъртта и раждането, болестите и пр. не трябва да имат власт над него. Щастие е извън злото, омразата, сиромашията и пр., но

щастие то не е и в доброто, защото доброто е само едно условие за щастие то. Когато дойде щастие то, то ще впрегне всички положителни и отрицателни сили и състояния в човека, ще ги подведе в една стройна система и ще ги примирява. И тогава човек ще бъде щастлив, като примири и хармонира всички сили на своето битие. Щастливият човек не може да има неприятели в природата; всички същества ще му бъдат приятели, понеже той дава от своето щастие на всички.

Истинският живот е само там, където няма смърт - там е и истинското щастие. Щастливият човек има идея в себе си, а само дребнавият човек може да мрази, завижда и пр. Дребнавият човек щастлив не може да бъде. И човек с отрицателни черти щастлив не може да бъде. За да бъде щастлив, човек трябва да положи живота си върху добродетелта, добродетелта да бъде един непреривен процес в него.

Ти не можеш да бъдеш щастлив докато не обичаш някого, без той да знае, че ти го обичаш. Само така човек може да бъде щастлив. Знае ли той, че го обичаш, ти не можеш да бъдеш щастлив. Аз не искам да вярвате в това, но направете опит. Когато можеш да обичаш някого, без той да знае, тогаз ти ще обичаш всички. Ако нямаш едного, когото ти да обичаш без той да знае, ти не можеш и другите да обичаш. Трябва да има един човек, на когото ти да изливаш чувствата си, както една струя, един извор излива водата си и напоява цяла една местност. И изворът излива водата заради някого и напоява цялата област. И вие като обичате някого и изливате обичта си към него, тя ще протече като жива вода и ще се ползват всички около вас. Не казвайте името на този, заради когото правите нещата. Мнозина казват: Това и това го правя за Бога - с това пакостят на себе си.

Аз като знам, че има един да ме обича, аз съм

нещастен. И всичкото ми нещастие произтича от факта, че знам, че някой ме обича. Защото този, който ме обича, той чака нещо от мен и редно е да очаква. Но ако не мога да направя това, което очаква, аз страдам. Този, който ме обикне, ще иска да направи нещо за мен, а ако аз не мога да направя нещо за него, усещам се притеснен и нещастен. И когато двама души се обичат и знаят това, трябва взаимно да направят нещо един за друг, за да бъдат свободни вътре в себе си и да отстранят нещастие от пътя си.

Този, който ви обича, отвсякъде излива богатствата си, но не го знаете. Този, който ви обича, ви повдига. Окултната наука поддържа, че този, който ви обича не е тук на земята. И ако е на земята и двамата ще живеят в едно тяло. Обикновено единият е горе, другият долу. И не му знаете името. Само когато станете много тъжни и се намирате в големи противоречия, той ще дойде да ви утеши и пак ще си замине. Той е за онези, които искат да бъдат щастливи. А онези, които искат да бъдат нещастни, този когото обичате, кажете му, че го обичате. И едното е хубаво и другото е хубаво. Този, който те обича и ти каже - и той е нещастен и ти си нещастен; но има трети един, който е щастлив. Щом си нещастен, ще си кажеш - аз съм един от двамата нещастни, които поддържат щастие на трети. Този, на когото вие поддържате щастие, без да го знаете, един ден ще слезе на вашето място и ще ви повдигне.

Трябва да обичате Бога, Когото не познавате, но Той ще внесе щастие в света. Ако искаш да го снемеш на земята и да го поставиш във форма, ти освен, че няма да бъдеш щастлив, но ще бъдеш нещастен.

Когато обичате някого, вие живеете със священ трепет по него; като чувате само нещо за него или го видите, веднага трепне нещо във вас. Това е священ-

ният трепет на любовта. Няма някой от вас, който да не е преживял този свещен трепет. Този свещен трепет не е лош, в когото и да се яви. Само така човек може да има постижения. Това е единственото нещо, което може да направи човека щастлив. Човек за да бъде щастлив трябва да обича. Обичта е едно условие, за да се реализира щастливият живот на земята. Трябва да реализираме един хармоничен живот тук на земята, за да се създаде едно общество на хора трезви, за да ти е приятно да живееш. И като срещнеш един човек, да знаеш, че има някого, когото обича. Всеки един от вас има възможност да бъде щастлив. Щастливият човек е господар и над смъртта.

Всички, които искате да бъдете щастливи, трябва да изучавате законите на щастието. Щастието не е цел, към която да се стремим, както поддържат някои и както проповядва теософът Кришнамурти, но то е един вечен процес на творчество и освобождение. Щастието трябва да дойде най-първо да освободи човека. Животът трябва да дойде да освободи човека. Животът сам по себе си трябва да се освободи. И когато говоря за Бога, Който е създал света, Той е великото щастие, Той иде да освободи света и като го освободи, всички ще знаят, че светът е освободен и които познаят неговите закони, ще бъдат щастливи. Законите на щастието са в самото битие на Бога, на живота.

Беседа от Учителя, държана на 25 септември 1932 г.

ПЪТЯТ КЪМ ВСЕЧОВЕШКО ЕДИНСТВО

Състоянието на листата и клончетата на едно дърво зависи напълно от състоянието на жизнените сокове в цялото дърво. Макар листата и да нямат понятие, за дълбоките процеси и причини в природата, те са в зависимост от тези процеси. Същото се отнася и за човека. Известното всеки знае, но неизвестното е, което стимулира човешкия дух. И ние сме на земята, за да учим това, което не знаем и което има пряко отношение към нашия живот. А сега хората се занимават с големи философски работи, които нямат пряко отношение към живота, а и същественото оставят настрана и оттогава се раждат всички противоречия и нещастия. Най-важно засега е хората да се научат да живеят т.е. да знаят как и що да ядат и пият, как да дишат, как да спят, как да мислят и чувстват.

Сега има два възгледа за битието. Едни вярват, че има Бог и цел, а други - не вярват. Но и тази вяра и това неверие се дължат на човешкото съзнание и самосъзнание. Всеки, който няма тази вяра на съзнанието и на самосъзнанието, го считат за безверник. Но има хора, които нямат в съзнанието и самосъзнанието вяра, а в подсъзнанието и свръх-съзнанието имат вяра. Но те не мислят за нея ни най-

малко. В съзнанието и самосъзнанието седят всичките противоречия и погрешки на съвременните народи. Било е време, когато човек в своята Божествена интуиция е предвиждал нещата за хиляди години напред и е знаел, какво ще се случи. Но когато се е пробудил у него обективният ум и съзнанието и самосъзнанието, той е напуснал този Божествен принцип, почнал да живее със съзнанието, самосъзнанието и интелекта и съвсем загазил. И целият съвременен строй и всички наши вярвания, всички обичаи които сега имаме, се дължат все на съзнанието и самосъзнанието, а Божествената интуиция, която по-рано ни е ръко-водила е избягала от нас. Тази интуиция е свързана с подсъзнанието и свръхсъзнанието. Подсъзнанието е миналото, а свръхсъзнанието е бъдещето. Върху тях е основано единството на живота, проявен във всички форми. В тях е изключено противоречието.

Ние трябва да отидем напред или пък да се върнем назад. Тези два процеса са в съприкосновение и тогаз ще намерим нашето настояще. Има едно настояще, където са в съприкосновение съзнанието и самосъзнанието, но то е пълно с противоречия, а ние трябва да дойдем в настоящето на Божествения човешки живот. Някои искат да установят авторитета на Бога, т.е., че има Бог - чрез закона на съзнанието и самосъзнанието, това не може, защото тези, които проповядват, че има Бог, не живеят по Неговите закони. Всичко що се пише и съществува в съзнанието и самосъзнанието е преходно и се заличава. Остава само онова, което е писано в подсъзнанието и свръхсъзнанието. И когато заминете за другия свят, няма да мислите, че сте жена или мъж. Съзнанието и самосъзнанието - това е един преходен живот в света, но той е потребен за нашето развитие. В света на съзнанието и самосъзнанието формите са неуста-

новени и преходни и за да се излезе от противоречията на живота, трябва да дойдем в един свят където формите са установени - това е светът на подсъзнанието и свръхсъзнанието.

Било е време, когато хората са живели в своето подсъзнание и свръхсъзнание - това е райският живот на човека, защото раят е вътре в човека и когато човек влиза да живее в съзнанието и самосъзнанието, той вече напуска райския живот, защото светът на съзнанието и самосъзнанието е свят на борби и противоречия, защото силите в него са по-неорганизирани и формите - по-неустановени. Грехът е роден в онзи момент, когато човекът е напуснал подсъзнанието и е влязъл да живее в съзнанието и самосъзнанието. В този свят на противоречия не може да има и хармонични и братски отношения между хората. На основание на този закон, когато една мома или момък почувстват, че някой друг ги обича и когато те и двамата живеят в съзнанието и самосъзнанието, непременно ще се отблъснат и ще се породят омразата.

Щом дойдем до великите духовни въпроси и до световните тайни, не можем да ги разрешим с нашето съзнание и самосъзнание; те са извън тях. Те са достояние на свръхсъзнанието, в което човек се издига над условията. Такъв човек понася и най-големите страдания с радост. И днешната световна криза, която раздрусва всички народи, не е нещастие, а има за цел да събуди свръхсъзнанието у хората.

В света има и други разумни същества, които ръководят съдбините на човечеството и чрез страданията казват на хората, че не трябва да живеят така, както са живели досега. Докато съвременните народи работят в областта на своето съзнание и самосъзнание, т.е. докато не съзнаят единството си и единството на интересите си, те ще имат настоящето положение на нещата. И ако те

очакват някакъв бъдещ строй, той ще дойде от подсъзнанието и свръхсъзнанието и съвсем груг ще бъде законът на общественото организиране. Съвременната държава е рожба на съзнанието и самосъзнанието - а бъдещата обществена организация ще бъде израз на подсъзнанието и свръхсъзнанието. И тогава благата на живота ще бъдат за всички.

Сега хората са предоставили съдбата си на държавата и обществото, но най-силният фактор в света, това е човекът - човешкият дух, душа, ум и сърце. Всичко каквото съществува в нашия живот е продукт на човека и човек може да го измени; всички форми и отношения са дело на човешкия дух и той е господар и може да измени това, което е създал. И не трябва да бъдем идолопоклонци на това, което сме създали в миналото. Човешкият дух създава все нови и нови форми и не трябва да бъдем роби на миналото.

Сега всички очакват едно по-светло бъдеще. Кога ще дойде то? Според мен остават ни 2100 години до това светло бъдеще, до началото на тази нова епоха. Тогаз Европа ще бъде доста видоизменена. Ниските места около Средиземно море - Гърция и гр. ще бъдат под морето, ниските места в Западна Европа ще бъдат под водата, нови места ще се издигнат и ще имаме една нова раса, с нови обществени порядки, с нова култура. И когато в други беседи съм говорил, че след 10 години ще се оправи светът, аз съм разбирал едно Божествено число, което включва подсъзнанието и свръхсъзнанието. Царството Божие и сега може да дойде за едни хора, но след 2100 години ще имаме един друг ред и порядък и земята ще се измени във всяко едно отношение - климатически и органически и ще доближи в пространството до една нова система, която ще упражни грамадно благотворно влияние върху цялата наша слънчева система, тогаз и цветът на месечината ще се измени, тя ще бъде малко синкава и ще има вече

растителност върху нея.

Ако искате да оправите вашия живот, престанете да живеете в съзнанието и самосъзнанието, престанете да се безпокоите и тревожите.

Докато вие живеете във вашето съзнание и самосъзнание, ще сте изложени на всички противоречия на живота - болести, безпокойства, страдания, сиромашия, смърт. А когато влезете в подсъзнанието и свръхсъзнанието, вие ще влезете във връзка с Първичната причина, с всички разумни същества в света, които споделят и живеят с една обща и основна идея - за единството. Те съзнават себе си като части и органи на Великото Цяло. И всички живеят с Цялото и за Цялото. Тогаз в каквото и трудно положение да се намирате, тези ваши братя ще ви се притекат и ще ви помогнат и тогаз няма да бъдете един изгнаник в света, а ще бъдете във връзка с всички разумни хора в него. И когато съзнавате във вашата душа, че има кой да застане заради вас и да вземе вашата страна, вие ще имате сила и смелост. Тогаз смело ще може да носите новите идеи и ще бъдете готови на всяка жертва и ще дадете израз на великата човешка любов.

Този е пътят на единството на цялото човечество, на всички народи. Това не значи, че народите и индивидите трябва да изчезнат, но всеки ще намери и заеме своето място във великото единство. Ако в 25 години всички майки и бащи, всички мъже и жени, живеят с новите идеи на братството и единството и са носители на любовта и всички добродетели, то ще се създаде едно ново поколение с нова култура. И тогаз 2000 години ще се съкратят на 25 години.

Има само един начин за помагане на света. - Трябва да се променят човешката мисъл, чувства и действия, да станат живи извори. Трябва хората да заживеят в подсъзнанието и свръхсъзнанието. А насила, както сега искат, света не може да се оправи.

ПЪТЯТ НА ЖИВОТА

Двадесетият век е век практичен, конкретен, материалистичен. Това е едно състояние на деца. Материализмът показва детството на човечеството; това е първата стъпка в пътя на познанието, където се изработват органите за обективно възприятие и схващане на реалността.

За нас реалното в човека представя тялото. Човек знае за света само това, което може да възприеме чрез тялото си, чрез сърцето си, мозъка си и чрез петте сетива. И следователно, развоят и облагодяването на човека и развиването на неговата интелигентност напълно зависят от площта на възприятие с която разполага. Интелигентността на човека зависи от площта на мозъка, понеже ще има повече възприятия, по-голям контакт с реалния свят. И колкото тялото е устроено от по-деликатна и по-ефирна материя, това показва една по-голяма площ на мозъка. - Който има груб организъм, площта на мозъка му е по-малка. Колкото костите и мускулите са по-деликатни и по-тънки, толкова възприемателната сила на организма е по-голяма. Същото се отнася и за окото и другите органи - силата на възприятията зависи от площта, а площта се определя от естеството на материята.

Както животът се развива днес, човек е изправен пред известни опасности и заключения в света, причините на които не ги знае. За да могат да се избавят съвременните хора от тези изненади в живота, трябва да проучат и добият знанието, което е вложено в самия живот. И има в човешкия ум една способност на предчувствие, която никога не лъже и ако разбираме езика ѝ и я слушаме, ще ни избави от много неприятности в живота. Всички предмети са живи и всеки предмет може да те предупреди за нещастieto, което може да ти дойде, когато си близо до него. И когато ще се случи нещо неприятно с нас, ние обикновено чувстваме нещо тежко и тревожно, неразположени сме, без да има някаква видима причина. Това е вътрешното предчувствие, но който не разбира езика му, не може да се ползва от него. Това знание принадлежи на вътрешната страна на живота и трябва да го проучаваме. И ако се измери чувствителната площ на възприятие у тези хора, които разбират езика на предчувствията, ще се види, че полето на техните възприятия е по-голямо, отколкото при обикновените хора. Окултистите си имат един начин за изяснение на този въпрос - те казват, че човек имал седем тела, и казват, че тези седем тела били едно в друго. Не - тези седем тела не могат да бъдат едно в друго. От физическо гледище е така, има седем тела, които се проникват едно друго, но от гледището на духовния свят, човек няма седем тела, но има само едно тяло, а другите са обвивки, проекции в различни среди. Тялото това е ценното, това са всичките възможности, които природата е вложила в човека и му е дала възможност да работи. Но ние още не сме господари на тялото си. Нашето тяло, което имаме, не ни е поверено още на нашата грижа - ние се занимаваме още с обвивките на тялото, а тялото не ни е дадено още на разпореждане. И обвивките могат да се развалят и повредят, но

тялото си остава винаги. Разумното същество със своето тяло, което не се поврежда и с което живее, може да си създаде каквато иска обвивка.

Та, културата на човека, а оттам и неговият живот зависи от площта на възприятията. С многото и излишна работа съвременният човек, който е роб на труда, е осакатил себе си, като е загрубил кожата си и намалил площта на възприятията, и по такъв начин се изолира от външното обективно въздействие на космичния живот. А единственото реално нещо, към което трябва да се стремим, това е животът. Единственото нещо, което знаем и познаваме, това е животът. Какво нещо са - Любовта, Мъдростта, Истината, Добродетелта, Правдата и пр. - ние не знаем непосредствено; те са отвлечени истини за нас. Единствената проява на Великата Реалност, Която непосредствено познаваме, и която се явява за нас като първична и основна проява на реалността, това е животът. И чрез живота ние познаваме всички други неща. А някои искат сега, от гледището на любовта да познаят нещата. За нас сега Любовта е само път към живота. И само като влезем в този път, можем да дойдем до живота; като дойдем до живота, чрез него ние ще познаем, какво нещо е Любовта, Мъдростта и пр. Но какво нещо е животът сам по себе си? На живота не може да се даде дефиниция. Всеки човек може да определи за себе си, защо живее. Това е неговата задача. И всеки който си даде разрешение на въпроса - защо живее, той добива конкретно познание за живота. Има лична опитност, а който не може да си даде отговор, той си създава само общи философски схващания за живота, които не отговарят на реалността. Тези, които имат великото знание за живота, които имат лична опитност, едногласно твърдят, че животът не е механически процес, а че той е едно велико вътрешно единство, проявено във всички фор-

ми на Битието. И като проява на единството на живота се явява естествения стремеж към взаимопомощ, солидарност, взаимоуслуга, който е закон за организиране на всички биологически и обществени форми. Но днес хората са изменили на този първичен закон - както в индивидуалния си живот, така и в обществения - и по тази причина в индивида се раждат болестите, а в обществото, кризите и сътресенията. Защото хората днес не градят и не подпомагат процеса на живота, а рушат това, което животът гради. Само когато хората се проникнат от тази велика истина за единството на живота и ценят живота проявен във всички форми, ще могат да се разрешат всички социални и индивидуални проблеми. Социалната проблема ще се разреши само тогава, когато всички хора, които са дошли на земята намерят това, за което са дошли. Тогава хората ще добият истинския живот, който изключва от себе си всички безпокойства и всички негативни състояния. И тогава човек ще има всичките възможности да работи - защото всички негативни състояния и черти са атавистически остатъци, останали още от растителното и животинското царства и миналите човешки раси. И човек трябва да се справи с тях, за да използва богатата на живота.

За да може човек да се справи с атавистичното наследство на своите прагеди, той трябва да реформира своя организъм, като почне от подбора на храната. Сам да си приготви храната, за да вложи най-хубавите мисли и пожелания в нея; защото сега чрез храната, не само че не ликвидираме със своето минало, но го поддържаме. Чрез храната ние разваляме нашите мисли и желання.

Като се развали стомахът, разваля се черния гроб, жлъчката, белия гроб,хващате мигрена в мозъка, развалят се твоите чувства и ти виждаш само зло у

хората.

И религията в света е дошла като една наука, като един метод да се изправят органически човешките чувства. Това е нейната пряка задача, а не да учи хората да вярват в Бога. Тя трябва да даде формите и начините за облагородяване на чувствата, а въпросът за вярата в Бога е въпрос на опит и знание. Животът и любовта, знанието, истината, свободата и всички добродетели, ще ни убедят в съществуването на Бога. Бог сам по себе си ние не можем да го проучваме, но ние Го познаваме дотолкова, доколкото познаваме Неговите дела. Бога извън Живота, Любовта, Мъдростта, Истината и всички добродетели не можем да Го познаем. Не можем да казваме, нито че е, нито че не е. А сега всички хора имат една крайно материалистична представа за Бога, и като Го поставят някъде вън от себе си, вън от живота, искат да Го познаят. Това е едно суеверие, което е донесло много злини на човечеството.

Сега хората, които имат механическо схващане за живота, търсят Бога, Любовта, Истината, знанието извън живота, търсят подкрепа и основа на своето битие извън живота. Сега някои чакат Христос да дойде от небето да спаси света. Щом турят Христа вън от себе си, вие преставате да съществувате, както кръгът престава да съществува, щом центърът му излезе извън него. Божественото - Христос е центърът на вашето битие и върху този център е създадена цялата ви окръжност. Туй на което дължите цялото ваше съществуване, това е Христос. И целият капитал и всички сили, с които разполагате, всичкото това е в центъра на вашето битие, и това е Христос. Възможностите на нашия ум, на нашето сърце, на нашата воля, на нашата душа, и на нашия дух, туй което не се мени - това е Божественото, което трябва да изучавате в себе си. То не е вън от

нас. Цялата вселена е по-малка от нас. Човешката душа е по-голяма от цялата вселена - това е човекът. И човек със своето истинско тяло не умира.

Умира нещо в него, но това не е тялото. Има три неща в човека, които не умират - духът, душата и умът, а умът представлява човешкото тяло. Това е най-материалният принцип, сърцето е само една функция на ума, а волята е само една сила у човека. И тя ще се измени, тя не е нещо постоянно. Но умът, душата и духът - това са три неизменни принципа на човешкото битие - това е човекът. Духът показва неговата сила, душата показва степенята на неговата чувствителност, а умът - това е най-материалното - тялото на човека. И човешкият ум никога не умира. Тялото което сега имаме, представя един резултат на човешкия ум и умът е в състояние да си направи каквото иска тяло, но същинското му тяло си ходи с него.

Копнежът на човека е безсмъртието, но за да реализираме това безсмъртие, трябва да открием вътрешните закони на живота и да наредим живота си по тях. Само така като следваме пътя на живота, ще превърнем възможността за безсмъртие във физическа реалност.

Беседа от Учителя, държана на 20 ноември 1932 г.

УМЪТ И СЪРЦЕТО

В живота съществуват две състояния или течения, радост и скръб, които периодически се сменят. Тези и двете състояния произлизат от сърцето, а не от ума. Всички нещастия и противоречия произтичат от сърцето, нещо неразбрано има там. И хората не знаят нито защо скърбят, нито защо се радват. Дълбоките причини им са неизвестни; те може би да познават само външните поводи, но те не са причина. И ако хората знаеха, какво ще им донесе скръбта, те не биха скърбили; и ако знаеха, какво ще им донесе радостта, не биха се радвали, защото за земния живот една радост се сменя с една скръб, и една скръб се сменя с една радост. Това е като закон. Но човек не е в тези състояния. Човек е онзи, който мисли, а не онзи, който чувства; който чувства той е едно животно. Щом чувстваш ти си едно животно, а щом мислиш, ти си човек. Туй което чувства не е човекът, то е човек-животно; туй което върши престъпления не е човек, това е звяр; животното-звяр върши всички престъпления. А човек е онова същество, което мисли право и не върши престъпления, така го знаят в онзи свят на съвършените. Всички, които мислят и не вършат престъпления, са човеци, а всички които вършат престъпления са животни или зверове. Помислята звяр разбирам един човек, който не разбира защо му е даден живота. Всеки човек, който мисли, че

само той е роден за да живее и да се ползва от благата на живота, а другите да се мъчат, той е един звяр. Всеки човек, който разбира живота и иска всички да живеят, както той живее, той е човек. Това е идеалът, по който трябва да живеем.

Сега делят хората на религиозни и светски; тази класификация не е права, защото досега религиозните хора са извършили не по-малко престъпления от светските и живеят като тях. Това не е религия. Пог религия разбираме общество хора, които мислят право, живеят добре и не вършат престъпления; това са най-силните хора в света, хора които се видоизменят само, но не умират и за тях е бъдещият живот. Смъртта е най-голямото ограничение, в което може да се постави едно разумно същество; животът пък е най-голямата свобода, в която може да се постави човешкият дух. Смъртта е необходима за човека-животно и за човека-звяр. Смъртта - това е най-тъсната цев, която съществува в природата. Това е прецеждане. И когато природата иска да се избави от тези типове, тя ги прекарва през най-тънката цев - смъртта, дето и злото, като дойде не може да мине от другата страна, защото от другата страна на смъртта е животът на безсмъртието. Който не може да мине в този живот на безсмъртието, той остава в този живот на промени и ограничения.

Човек е само онова, което той може да тури в действие, това е само неговата мисъл; мисълта това е храна на човешката душа. Аз вземам душата в смисъл на най-възвишеното, най-благородното в човека, това е човешкият ум, който е единственото нещо в света, което е вечно и което не умира и когато човек умре, чувствата се прекратяват, умрелият не чувства като един жив човек, в него остава само един спомен, едно впечатление от този интензивен живот на чувствата, който е преживял; те остават в потен-

циално състояние и като се поставят при подходящи условия, ново тяло, те пак се проявяват в същата си сила. Грешникът и след като умре, пак си остава грешник, смъртта не го изменя. Ако мине от другата страна на смъртта, изменя се, но ако не мине остава си същия. Или казано другояче - докато не дойде умът на човека, да почне да мисли, човек не може да се измени. Единственото нещо, което може да измени човешката натура, това е човешкият ум, който е от най-ново произхождение. Той скоро е дошъл да работи; до времето на Мойсея хората не са ходили по своя ум. Какво нещо е човешкият ум и какви са законите на неговата дейност знаеха само египетските посветени и Мойсей беше го научил от тях, а народът въобще ходеше по чувствата си, по сърцето си.

Под разумно сърце на езика на посветените се разбира умът - да разбира кои неща са постижими и кои не. И всички страдания се дължат на сърцето. Всички народи и индивиди днес живеят със стремежите на сърцето и затова се раждат страданията. И хората сега чакат Бог да ги спаси, но тази дума „Бог“ е една неразбрана дума. Думите Господ и Бог съдържат две различни идеи в себе си; това са два принципа, които работят в битието. Господ е принципът на абсолютната любов, а Бог - е принципът на съвършената и абсолютна Мъдрост; и двете са съединени в едно. Аз ви говоря за вътрешните понятия, които посветените са имали някога в ума си. Всеки, който отрича Бога в себе си, той е без ум. Само животните нямат никакъв Бог - бог за тях е човекът, и то много жесток бог.

За да разбере човек има ли Бог в света, той трябва да има един ум. Умът съдържа всичко в себе си, той е безсмъртното начало, той е човекът, който мисли. Ние отричаме Бога по единствената причина на нашето сърце, което не е задоволено в нещо в живота.

Сега аз не изхождам нито от религиозно, нито от съвременното научно гледище, а от гледището на природата.

Няма нито един човек, който да иска да страда, а при това всички страдат. Всички искат да бъдат радостни, здрави. Има един начин за реализиране на този копнеж. Причината за нашите скърби и болести е, че нашият ум не работи. По някой път нашето съзнание се запрашасва, има един сърдечен прах, който запрашва съзнанието и вследствие на това токовете и силите на живота се прекъсват; а щом се прекъснат жизнените токове, явяват се условията за скърби и болести. В човешкия ум постоянно трябва да приижда нещо отвън. Умът е онази велика сила, която възприема енергиите на природата и ги преработва, като използва част от тях да живее, а другите изпраща навънка в природата. Между човека и природата има една постоянна обмяна. Дали го съзнаваме или не - фактът си остава верен. Даже и най-лошите хора природата ги е впрезнала по този начин на работа. Тя им дава и взема от тях.

От сърцето на човека идват всички негативни помисли; когато човек замисля да се убие или да направи каквото и да е престъпление, това иде от сърцето, а не от ума. Природата е предвидила смъртта като едно средство да освободи хората от робството на негативните сили; но смъртта освобождава само когато дойде по естествен начин. А когато умре човек преждевременно, той си остава при същите ограничителни условия, които произвеждат страданията. След смъртта човек не еволюира, както мислят някои; смъртта е един прелом на еволюцията, и за да почне човек пак да еволюира, трябва да се роди отново и ще почне оттам, където е прекъснал.

Сегашните религиозни хора мислят, че като вярват в Бога, всичката им работа е в ред; но вярата

в Бога показва само присъствието на нашия ум - защото само където работи умът имаме вяра, а другото е суеверие, а когато почнем да живеем по законите на своя ум тогава ще почнем да служим на Бога. Думата Бог не е много съдържателна. Най-съдържателната дума, която съществува в езика на всичките народи, това е думата ум. Най-силната дума, това е умът. Тя е същата дума „Аум“ или „ом“ - една свещена дума, която посветените на Индия произнасят по няколко пъти на ден. И ако хората биха разбрали само тази дума, цялата култура ще се измени. Ако знаете само как да я произнесете, ще дойде светлина във вас. И когато дойде един велик Учител в света, той ще запали и пробуди човешкия ум, ще научи хората да мислят, и като се съединят всички умове в едно, това е Учителят в света, това е пътят, по който ще дойде спасението на човечеството; когато просветне умът, ще изчезнат всички убийства и престъпления.

Ако в хората не дойде умът да работи, те не могат да влязат в Царството Божие. Човешкото сърце трябва да дойде в хармония с човешкия ум, това е пътят, по който хората ще могат да разрешат всички индивидуални и социални противоречия и ще дойдат до новата култура, защото всичките противоречия произтичат от сърцето, което е един свят, в който силите са неорганизирани и материята е много гъста. Умът и сърцето - това са две течения в човека, които са свързани с двете кръвоносни системи, умът е артериалната система, а сърцето - венозната система; венозната кръв носи със себе си всичките нечистотии и утайки от тялото и трябва да се пречиства през белите дробове, за да бъде полезна за организма - също така и човешките чувства трябва да се пречистят през свещения огън на ума, за да ни ползват.

В кръвообръщението работят най-разумните същества и най-интелигентните клетки и ако хората не грешаха, тези същества щяха да им покажат пътя на безсмъртието. Вие не можете да си представите какво внася съмнението, подозрението и всички негативни качества в кръвта ви - внася нечиста материя, която пречи на живота да функционира правилно - внасят смъртта.

Когато се пробуди към дейност човешкият ум, всички тези негативни качества ще изчезнат и страданията ще се премахнат, защото страданията са свързани с живота на сърцето, с венозната система. И когато Христос е казал - да се отрече човек от себе си, Той е подразбирал да повери всичко на своя ум; така ще дойде спасението на човека. Чувствата трябва да се поддържат като една основа върху която умът трябва да дойде да работи. Умът и това, което наричат дух, са едно и също нещо.

И когато дойде човешкият ум да ръководи живота ви, той ще създаде една отлична култура; ще даде методите за живота и възпитанието на децата ще започва още със зачеването в утробата.

Днес, при все че хората минават за умни, но днешната култура не е съградена върху човешкия ум, а е резултат на човешкото сърце и затова са всичките тези борби и противоречия, днес не работи човешкият ум, а работи човешкото сърце, личните чувства; хората живеят в задната част на главата си, където са локализираните чувства; а не с предната част, където е локализиран умът. И затова, защото чувствата работят, светът се намира пред нова опасност - нова световна война, която ако не се предотврати, ще помете цялата европейска култура. Затова всички хора, които мислят, трябва да насочат своята мисъл, която да предотврати тази катастрофа, защото човешката мисъл е най-мощната сила в света. Един

умен човек може да покаже пътя на цял народ и да покаже изворите на блага в природата, откъдето може да се черпи, защото природата разкрива своите богатства само на умните. България е една богата страна и аз съжалявам, че вие при големите богатства страдате. България е една страна с големи възможности за култура, но тези сили, които са вложени за култура се спъват. Тук дойдоха преди векове богомилите, за да могат да канализират тези сили и да създадат култура, която ще бъде авангард на човешкия прогрес, но българите понеже не работят с ума си, а със сърцето си, не ги разбраха и ги изгониха и те занесоха тази светлина и знанието си на запад, където положиха основите на ред идейни и прогресивни движения и подготвиха условията за изграждането на Западноевропейската култура; днес европейските учени с факти и документи доказват, че богомилите посяха семето на културата и светлината, която озари Запада; Българите, които са роби на своите чувства, по такъв начин в миналото проиграха съдбата си, но сега българите се намират пак на същото място и трябва да бъдат по-умни, за да не проиграт и сега съдбата си; ние желаем доброто на българите, затова апелираме към тяхната мисъл, защото само мисълта, само умът може да канализира енергиите в човека и да ги използва за творческа цел, затова тези, които искат да служат на Бога и на човечеството, необходимо им е ум и знание.

Светът се намира пред прага на една промяна, която ще стане внезапно; хората една вечер ще заспят и на другата сутрин, като се събудят ще се намерят, че не са такива, каквито са били; ще намерят, че всичко, що ги е мъчило е изчезнало, страданията ще изчезнат. Това ще е царството на човешкия ум; тогава във всеки човек ще видим брата и всички ще имат възможност и условия да реализират копнежите си и

да се проявят; тогава и мъже и жени ще бъдат истински свободни, а не като днес - роби.

Когато дойде човешкият ум да работи, слуги и господари ще изчезнат, управници и управлявани ще изчезнат - и хората ще бъдат свободни и всеки ще знае своето място и функция; всеки ще бъде господар на себе си и ще управлява себе си; а днешният социален хаос е резултат на човешките чувства, при които всеки иска да подчини и управлява другите. Спасението на човечеството е в човешкия ум - великото Божествено Начало в човека, което може да го направи свободен и щастлив.

Беседа от Учителя, държана на 27 ноември 1932 г.

ТВОРЧЕСКИЯТ ПРОЦЕС НА ЖИВОТА

Всеки ден носи нещо ново със себе си и това ново човек трябва да проучва; затова е и пратен човек в света да се учи; учението осмисля живота му. А животът е един вечен процес на творчество, който постоянно се разкрива и затова в прогресивното знание човек постоянно трябва да учи, защото винаги има какво да учи.

Творческият процес на живота в своето проявление се диференцира в ред сили и енергии, които влизат в разни отношения и създават различните психични състояния; когато имаме хармонични отношения и проявления, раждат се състоянията, които наричаме „добродетел“, а в противен случай имаме състоянието, което наричаме „порок“. Но за всеки порок у човека седи една добродетел. И когато тази добродетел не се развие или не може да намери своя път, тя се изразява в една дисхармонична форма, която наричаме „зло“. И у човека има известни енергии, на които човек ако не знае да даде правилна насока, ще експлодират и ще му причинят вреда. Затова всякога човек трябва да дава насока на своите енергии и да не

зи подпушва; злото в света произтича от спиране на правилното развитие, в което трябва да върви човек. Спъването на този правилен развой създава всички пречки и нещастия в индивидуалния и обществения живот. За да се излезе от това положение, трябва да наредим обективния си живот по законите, вложени в самото битие на живота.

Сега хората, като нямат знанието за тези вътрешни закони на живота, измислят си разни правила и закони, по които си нареждат живота като мислят, че те са най-умните същества и техният начин на живот е най-разумен. Но според окултната наука има известни хора, които са по-напреднали в развитието си от познатите нам, които имат едно много по-възвишено разбиране за живота и един възвишен социален строй, който за съвременните хора е идеал. Те са на земята в плът и кръв, но са неизвестни на обикновените хора. Това са хората, които полагат основата на шестата раса, през която ще мине за в бъдеще и сегашното човечество. Нашата бяла раса е пета по ред. Преди нея бяха: атлантската - четвърта; лемурийската - трета; хиперборейската - втора и полярната - първа; а сега се поставя основата на шестата раса, която ще реализира един много по-идеален живот от сегашния.

Всяка една култура се обуславя в своето външно проявление от планинските местности, понеже в тях са складирани живите сили, които те са възприели от Слънцето и които могат да поддържат възвишеното и благородното в човешката душа, което е основа на всяка култура. И окултистите казват, че братствата на адептите и Учителите, облечени в плът и кръв, живеят по високите планини - Хималаите, Алпите и пр.

Да се върнем на въпроса. Всичко в природата се намира в прогресивно развитие; формите и отношенията, които днес съществуват, утре ще се изме-

нят, ще се сменят с нови и по-съвършени. Но хората като не разбират този основен закон на творческия процес на живота, поставят му пречки и с това създават условия за престъпления и след това те създават закони, затвори, бесилки, за да оправят света.

Зад всяко престъпление и зло в света, аз виждам една спънка на творческия процес на живота; известно зло се явява, понеже каналите на доброто са запушени. Те трябва да се отпушат и злото ще изчезне.

Човек не трябва да се задоволява със сегашния живот, защото и той е само една фаза от творческия процес на безграничния живот. Всички хора и всички същества по всички слънца и планети са пътници и туристи из Вселената. И растенията, рибите, птиците, млекопитаещите, това са ред фази на този процес. И човек в сегашното си положение е само една фаза на този процес.

Като изучаваме антропологически човека в неговото прогресивно развитие, ще видим че преди 100-200 хиляди години и по-скоро, устройството на неговия череп е било друго. Преди пробуждането на самосъзнанието хората са имали други глави. И библейският Адам символизира човека в онази епоха от неговото развитие, когато се е родило самосъзнанието. Адам е баща на самосъзнанието, което сега човек има. До преди раждането на самосъзнанието хората живеяха в рая и бяха щастливи. Но когато се роди самосъзнанието, излязоха от рая и заживяха живота на нещастията, който е свойствен на самосъзнанието.

Самосъзнанието се е родило по причина на едно голямо отклонение на творческия процес на живота от великия Божествен закон вътре в света. И за да може да се изправи това отклонение, в самосъзнанието съществуват две противоположни състояния, които следват периодически едно след друго. Това е животът

на контрастите - на скърби и радости, мъчности и спасение, сиромашия и богатство, здраве и болест и пр. Това е законът на самосъзнанието. И никога в самосъзнанието не може да се разчита на щастлив живот. Щом живееш в самосъзнанието и днес си щастлив, следващият момент очаквай нещастие. Това е неизбежен закон. Това състояние на самосъзнанието е родено под влиянието на същества, които в религията се наричат дявол, сатана, а в окултизма - агенти на черната ложа. И Първичната Причина не спря това отклонение, а с присъщата ѝ премъдрост използва това състояние на съзнанието, в което сега се мъчим и по пътя на мъченията и страданията ние ще излезем от това състояние и ще влезем отново в естествения ход на творческия процес.

И Христос дойде на земята, за да ни освободи от самосъзнанието на греха. Ти съзнаваш, че не те обичат, че си лош, сиромаш, беден и пр. Това е самосъзнанието и от него човек страда. Затова най-първо трябва да се освободим от този стар баща - самосъзнанието, което ни свързва с една йерархия от същества, които спъват нашето развитие. В живота на самосъзнанието човек е изложен на промени, на болести и смърт. За да се избави човек от това състояние, трябва да премине в областта на свръхсъзнанието или космичното съзнание, където е нормалната проява на творческия процес на живота. Това състояние източните народи го наричат Нирвана - място на щастие. Това е новото съзнание на човека, в което човек не се изгубва като индивидуалност, а напротив, там познава себе си; там той познава своето знание, мощ сила и живее в непрекъсната радост, вижда мировия ред и хармония и разбира смисъла и мястото на всяко нещо. Заг всички противоречия вижда добрата страна, която ще излезе от тях; вижда доброто в неговото вечно проявление. Докато лозунгът на тези, които живеят в

самосъзнанието е: „Човек за човека е вълк“, то лозунгът на новия човек с космичното съзнание е: „Човек за човека е брат“. Тук вече изчезват слуги и господари, бедни и богати, управлявани и управляващи, а всички са служители на природата и всеки се ползва от богатата на живота според нуждите си. Отношенията са съвсем други и има разпределение на труда. Отношенията между хората трябва да бъдат такива, каквито са отношенията между членовете на човешкия организъм, отношения на взаимопомощ и свободно съглашение за задружна работа. Само така всички ще могат да се ползват от богатата на живота, защото животът е велико единство и за да се ползваме от богатата, която той носи трябва да живеем в това единство.

Законите за съграждането на едно общество и една организация трябва да вземем от Природата и строежа на нашето тяло. И ако хората биха били достатъчно разумни да вземат и приложат тези закони, ще реализират щастието и благомето на цялото човечество.

А сега са оставили този реален и жизнен въпрос и искат да разрешат въпроса има ли Бог или няма. Но това е външната страна на нещата. В света съществува едно Съзнание, Което изпълва целия Космос. Цялата Вселена е проникната от Него и ние живеем в туй Съзнание. Всички процеси и явления, които стават в света, стават в границите вътре в това Съзнание. Няма нищо извън него. Космичното пространство, с онази жива материя, която го изпълва, е обективен израз на туй Съзнание. В тази първична жива материя действат две първични и основни сили: топлината, която има свойството да се разширява и светлината, която където проникне, произвежда движение. Началото на всяко движение, където и да е, се дължи на светлината, която действа в света. Светлината носи

онзи импулс и ритмус, който движи нашата кръв.

В нашата кръв има постоянно един приток на електричество от Космоса; електричеството е една от формите на светлината, а светлината е един импулс на Първичната Причина в света. И за да бъде здрав човек трябва да има постоянно прилив на електричество в неговата кръв и движението на кръвта да става под ритмуса на светлината, под първичния ритмус на творческия процес на Битието.

Затова е необходимо човек да държи в ума си светли мисли, които привличат и са носители на това космично електричество и на този ритмус. Сегашните хора, които са се отклонили от ритмуса на творческия процес на Битието и са създали един свят на хаос и противоречия, не могат да излязат сами от това положение, понеже им липсва знание. И затова трябва да се въплътят тук на земята, хора от един по-възвишен свят, с широка душа и светли мисли, които да пожертват целия си живот за благо на човечеството.

Това учение сега трябва да се поеме от всички и да се приложи в индивидуалния и обществения живот, за да се оправи светът.

Беседа от Учителя, държана на 11 декември 1932 г.

ПЪТИЩАТА И МЕТОДИТЕ НА ЖИВОТА

Най-важното, най-ценното, най-реалното нещо за нас е животът. Но животът си има пътища и начини, по които се изразява, има си и методи, по които трябва да се възприема. Той върви по строго определени пътища. Само когато познаем тези пътища и живеем по тях, ще дойдем до познанието на реалността.

Сега хората считат за реално само това, което виждат и въобще схващат с петте си сетива. Но тогава питам - сянката реална ли е, като я виждаме и човешкият ум нереален ли е като не го схващаме с нито едно от петте си сетива? - Ясно е за всеки мислещ човек, че това схващане за реалността е наивно и детско.

После, хората говорят за вътрешен и външен живот, но нямат ясна представа за тези понятия. Тези условия, сили и елементи, които са вънка от нас, това са елементите на външния обективен живот, а елементите и силите, които действат в нас са на-

шият вътрешен живот. Външният живот е една среда за нас, от която ние черпим благата и соковете, за да поддържаме нашия живот. Една постоянна обмяна съществува между тия два живота. И когато тази обмяна става по законите, вложени в самото битие на живота, имаме нормален и разумен живот. А когато тази обмяна е неправилна, явяват се отклонения в органическия и психологическия живот, които се проявяват като недъзи и слабости. Но това са вече патологични прояви, които не влизат в живота, и ние не се занимаваме с тях; ние се занимаваме с пътищата и методите, по които истинският живот се проявява, т.е. със законите на правилната обмяна между двата живота.

И съвременният човек, ако иска да ликвидира със страданията, трябва да ликвидира с патологичните състояния. Днешните убийства, войни, престъпления са патологични състояния. Целият съвременен индивидуален и социален живот е патология. Съществуването на слуги и господари, бедни и богати, управници и управлявани, това е все патологичната страна на живота.

За да се избави човечеството от това патологично състояние и да влезе в пътя на естествения живот, човек трябва да внесе хармония в отношението на елементите, които обуславят проявата на живота, защото нарушаването пропорцията в отношенията на елементите, пресича пътя на правилната обмяна и тогаз се явява патологията.

Всички елементи, които съществуват във външната природа, трябва да съществуват в органическо състояние и в човешката кръв. Защото всеки елемент е носител на известна енергия, а енергиите обуславят психологическите качества и състояния. Ако човек няма в кръвта си определеното от природата количество желязо, животът не може да функционира

правилно; ако няма определеното количество злато - човек не може да прояви характер, ако няма определеното количество сребро, човек не може да определи своята чистота. И така, всеки елемент е свързан с известна категория сили в света, които пък са свързани с известни същества, с известни съзнания..

Има едно съзнание, което обгръща целия материален свят; и целият този свят, с всичките му сили и елементи, е резултат на това съзнание. Заг това съзнание има друго, което обгръща първото и действа върху него; от това съзнание наречено духовно, произтичат всички блага за материалния свят. Тези блага Христос ги нарича „хляб слязъл от небето“, защото „небе“ на езика на посветените, означава един разумен и организиран свят. И най-после имаме трето едно съзнание, което прониква първите две - това е Божественото съзнание. Тези три съзнания обуславят три велики свята и с тях са свързани ред същества, сили и елементи, които строят формите, чрез които животът се проявява.

За да се избави човек от омагьосания кръг на страданията, трябва да влезе във връзка със съществата, които действат в тези три свята и са господари на силите и елементите, за да научи от тях знанието на законите и методите за правилната обмяна. Тогава ще имаме един живот, където ще бъде изключена всяка патологична проява, ще имаме и съвсем други отношения между хората. Смъртта ще бъде победена и хората няма да остаряват. Раждане и заминаване за другия свят ще има, но по съвсем други пътища и закони, където патологията ще бъде изключена. Но тогаз хората ще разполагат със знание, а няма да бъдат като сегашните суеверни, лековерни, които казват „Каквото Господ даде“. Тогаз ще имат методи и начини, как да се справят с всички противоречия.

Човек трябва да има знанието на законите и

методите, по които животът се развива, а не да казва „Каквото Господ даде“, защото Господ обективно е изявен в тези закони и методи - и като ги знаем, ще имаме туй, което Той е определил, а като не ги знаем и действаме, имаме това което ние сме си определили, а Той, по закона на свободата, който е положил като основен закон в битието, е допуснал.

Най-първо човек трябва да знае, че има всички условия да живее и да подобри живота си. Не се стремете най-първо към външни резултати и големи постижения. Защото в природата има един закон, според който ще трябва да започнете с най-малките величини. И природата така действа; детето не израства като гъба, а расте малко по малко, също и растенията. Този закон трябва да го спазвате навсякъде. И в знанието трябва да го спазвате. Не се стремете из един път да добиете много знания. Защото вашият мозък не е в състояние да издържи по-голямо напрежение в даден момент. Като добиеш известни знания ти влизаш във връзка с известни сили в природата, които налягат върху мозъка ти и могат да ти причинят страдания.

Знанието е необходимо, защото то носи светлина и осветлява пътя ни, но въпроса е да се приема постепенно, за да може мозъкът последователно да се организира и приспособи. Има един свят на вечната светлина, и ние хората, по закона на вътрешна връзка сме свързани с този реален свят на светлината, откъдето ни иде онази вътрешна светлина, която някои считат че е само тяхна. Последните са хора, които не разбират вътрешните закони на битието.

И всички хора са свързани по този вътрешен закон в системи и си взаимопомогат. Събереш се с един човек, дойде ти светлина. Ако не се събереш с някое живо същество, светлината не може да дойде. И когато проникне една нова идея в главата ви, не мислете,

че е само у вас. Тя е проникнала в хиляди глави, защото тя съществува като една космична реалност, а не е продукт на вашия мозък. И когато у човека се пробуди свърхсъзнанието, което го свързва с този свят на светлината, тогава той и при най-големите противоречия и страдания устоява на идеите си и смъртта не го плаши.

Идеите, както казах, не ги създава човек, те си съществуват в космоса като семена, които като намерят благоприятни условия, израстват. И човек е едно богато поле за посаждање на новите идеи, но трябва да се знае, как и кога да се посадят тези идеи. Това е една обширна наука, която хората за в бъдеще ще изучават. Защото тези идеи са свързани със съществата, които ръководят процесите в природата *и ние ги възприемаме от тях. А животните не могат да възприемат мислите направо от природата, а ги възприемат от човека.*

Затова ние трябва да изучаваме природата тъй както се проявява. Ако човек не може да бъде едно със съществата, които ръководят природата, нищо не може да разбере. Вие можете да разберете храната, водата въздуха и светлината до толкова, доколкото ги възприемате и имате отношения към тях. Нещата имат за нас стойност до толкова, доколкото са във връзка с нас.

Защото въпросът не е само да говорим за нови идеи, които нямат никакво отношение към нашия живот. От това и страда съвременното човечество, защото се говори само, а не се прилага. А новите идеи, които сега се внасят в света, трябва да бъдат въплътени в живота ни, ние трябва да живеем с тях така, че те да станат наша плът и кръв. Новите идеи са реални и имат предвид благо на цялото човечество. И ако човек носи в себе си една нова идея, която е проникната от светлина, той ще бъде

оптимист и радостен и няма пречка, която да може да го спъне. А когато живее с фантастични идеи, които нямат отношение към живота, той ще живее в песимизъм, отчаяние и разочарования.

Най-светлата и мощна идея, която може да ни стимулира в живота, това е идеята за Бога. Но не търсете Бога като едно същество, извън вас, защото Той е същната на вашия живот и на цялото битие.

За да могат великите идеи, които ни свързват с възвишените същества в космоса, да проникнат в нас, нашият мозък трябва да функционира добре, а умът ни да е добре организиран. В противен случай ние няма да имаме очакваните резултати, а ще се родят реди неспособности и нещастия в живота ни.

Между неразумното и разумното в човека има борба. И хиляди поколения трябва да работят на страната на разумното, за да се организират човешките мозъци и да станат добра почва за новите идеи. Затова всички носители на новите идеи всеки ден трябва да извършват по нещо за цялото човечество - като изпратят една светла мисъл, едно топло чувство и извършат една благородна постъпка, които ще се разпространят по цялата природа и ще въздействат върху цялото човечество, защото хората са свързани и се влияят и за добро и за зло. Например, дойде ви една мисъл да свършите с живота си - тя не е ваша, а е дошла отвън. В такива моменти човек не трябва да действа, а да се спре вътре в себе си и да си каже „ще се оправя“ и въобще да внесе една светла, обнадеждаваща мисъл. Вложи тази мисъл и не бързай; не очаквай, че този или онзи ще ти помогне, защото ще се натъкнеш на големи мъчности и противоречия. Разрешението няма да дойде оттам, откъдето го чакаш. Природата сама по себе си е жива, разумна, отзивчива и тя ще намери път да ни помогне. И ако ние държим съзнанието си будно, ще сме винаги в контакт с нея и ще

решаваме всички мъчнотии. Например, някой човек е болен; за да бъде болен, той трябва да е прекъснал своите хармонични отношения с природата и своите приятели. И ако има 4-5 души приятели, които да го обичат, той ще оздравее, няма да умре.

Днес хората умират, че няма кой да ги обича в оная среда, в която живеят. Докато човек обича и го обичат, той е защитен от смъртта. Но когато любовта напусне човешкото сърце, човек е изложен на смърт.

Днес хората нямат любов или казано на друг език - скъсали са връзката си с висшето съзнание, а не схващат единството на живота и ценността на всички форми. Всеки гледа да осигури себе си, като казва за другите - такава е съдбата им. Но човекът с висше съзнание, човекът на любовта е отзивчив към болките и страданията на всички същества. Той като срещне някой, че страда или се намира в нужда, няма да му проповядва за Господа, нито ще му обяснява неговото положение със закона на кармата, а ще го заведе у дома си, ще го нагости, ще му услужи, с това ще му покаже, че го уважава и зачита и така ще събуди в него едно благородно чувство, ще стимулира мисълта му и той по-лесно ще носи своите страдания. Сегашните хора не си влизат един на друг в положението, което е признак, че нямат любов и затова всеки миг са изложени на смърт и страдания.

Топли сърца, светли умове и благородни постъпки трябва сега. Онова, което ще поправи нашия свят, това е животът, който иде сега в света, това са новите хора, които трябва да се родят с топли сърца и светли умове, готови за благородни постъпки !

Беседа от Учителя, държана на 18 декември 1932 г.

ОБЩОЧОВЕШКО БРАТСТВО

Битието в неговата целокупност е непонятно за нас, защото не можем да го схванем конкретно със съзнанието си. Видимо, конкретно за нас е само това, което ние схващаме със съзнанието си, което оставя впечатления в нашия ум и него ние разбираме. То е онази част от Битието, за която имаме органи да я възприемем.

Когато нашето съзнание се разшири и си създадем нови органи за възприемане, видимият, обективният свят ще стане много по-обширен, животът ще ни се представи в нова светлина, ще добием ново знание за човека и природата и човешките общества ще се преустроят на нови начала.

По силата на това обстоятелство, Истината, която представлява целокупността на Битието не може да бъде изяснена в една епоха. Нейното изясняване е един вечен процес на разкриване на света пред нашето съзнание. А Битието в своята целокупност е винаги съществувало, няма начало. Всички процеси които стават, стават вътре в него. Светът не е създаван, а си е вечно пребъдващ. По отношение на целокупността не може да се приложи законът за причини и

последствия. Той има отношение към процесите и отношенията на частите в цялото, но няма отношение към цялото само по себе си. Той е един вторичен закон, който възстановява и регулира отношенията между частите в цялото. А основен принцип в Битието е Любовта, която е проява и същина на Духа, който е вътрешното единство на Битието. Като обективни прояви на Духа в човешкия свят се явяват животът и умът. Умът не може да се прояви без живота, без сърцето; и човешкият дух не може да се прояви без Любов. Ние познаваме Духа чрез Любовта.

Любовта е обективната страна на туй Непонятното; тя е единственото понятие за нас при сегашните условия. При нашето сегашно развитие най-голямата разумност винаги свързваме с Любовта. Където влезе Любовта, нещата ни стават понятни и разбрани. И когато обичаме някого, ние го познаваме и се интересуваме от него, като част от самите нас.

Само като дойде Любовта в човека не по механичен начин, човек може да познае себе си, другите, света, защото Любовта е единство сама в себе си, и като дойде в нас тя разширява нашето съзнание или тя самата е израз на едно разширено съзнание. А съзнанието е само отражение на дейността на човешкия дух, който е самия човек.

Окултната наука казва тъй: Духът и душата едновременно се проявяват. И човек до толкова е силен, до колкото съзнава своя дух. Човек до толкова е благороден, до колкото съзнава своята душа. Силата на вашето сърце зависи от това, до колкото съзнавате вашата душа. Умът ви работи до толкова, до колкото съзнавате вашия дух. Всички прояви в нашия психичен живот не можем да обясним само със сърцето и ума, а можем да го обясним, като вземем в съображение и човешкия дух и душа, които са от по-висша йерархия от ума и сърцето.

Докато при хората е проблем има ли душа и Дух или не, у животните е проблем дали има ум. Те съзнават, че имат сърце, но не съзнават ума. А хората спорят има ли дух. Духът не е материално нещо. Той е същината на нещата. Духът е самият човек, туй което сте вие във вашата същност, това е духът, туй неизменното, което съзнава, че сте неизменен. И вие до толкова сте неизменни, до колкото съзнавате, че у вас присъствува нещо разумно, което е същината на битието и е гаранция за мировата хармония.

Съвременната бяла раса трябва да разреши този въпрос, трябва да реализира хармонията в обществения живот. Защото животът като единство е велика хармония и в него няма място за дисхармония. А днешният обществен строй е съграден на ронливата основа на дисхармонията. Докато животът е пълнота и изобилие, в днешната култура има хора, които нямат хляб.

Бялата раса трябва да разреши въпроса за хляба, който е основата на икономическата проблема. Храната на всеки човек трябва да бъде осигурена.

Социалната и икономическата криза е общо-човешка и културна криза и за да избегнат по-големи усложнения, трябва да ѝ се даде правилно разрешение - да има храна за всички и да няма човек изложен на глада и на лишенията. И заради храната по-голямата част от хората днес са изложени на изкушения, за да извършат някакви „престъпления“ и след това да ги държат отговорни.

Богатите казват - нека работят. Но какво да работят? Религиозните казват - Бог ще промисли за тях. Да, но този Бог живее в нас и казва, че трябва да разрешим този въпрос на хляба, а ние Го чакаме да дойде от небето да го уреди. Той е дошъл отдавна в нас и понеже дава хляба за всички, иска да се даде на всички, а не да стои в хамбарите и да го хвърлят в морето.

Всичко е дадено от природата и трябва да се разпредели за всички. Това е пътят за излизане от съвременната криза, която задушава бялата раса. Не е въпрос за търпение. Ако е въпрос за търпение, всички трябва да търпим. Бог еднакво гледа на бедни и богати, на силни и слаби.

Ние проповядваме един Бог, чиито отношения към всички същества са еднакви и благата Му са еднакви за всички.

Съвременните християни чакат Христос да дойде да реши въпроса. А ние защо сме дошли? Да не сме дошли да си играем на национализъм? Или сме дошли на земята да си уредим своите лични, гребнави работи?

Всеки трябва да гледа на другите като на братя, и благата които има трябва да бъдат общи.

Сега ще кажат, че това не е съгласно със съвременния ред, със съвременния строй и със законите на държавата. Но какви са основите на държавата? Ако в една държава няма разумни закони и ако в нея за народа не се промисля, каква е тази държава?

Държавата ако не се грижи за народа, тя изгубва правото си на съществуване. Сега не искам да кажа, че вие сте виновни. Но въпросът е, че трябва да има импулс у всички хора да работят за повдигането на човечеството.

Не трябва да разделяме хората на веруюци и безверници, а трябва да ги разделяме на хора, които мислят и хора, които не мислят. Ние искаме хора, които мислят и които имат сърце, които да считат нуждите на всички хора за свои. Може да не можем да помогнем, но трябва да дадем импулс в това направление.

В нашия век трябва да бъдат задоволени нуждите на всички хора, които живеят по лицето на земята. Животните са разрешили въпроса за храната, а хората които мислят, не могат да го решат. Днес в християнския свят хората умират от глад - и отгоре на

това верующите казват, че такава била волята Божия. Това е престъпление, ужасно престъпление и богохулство, защото Христос проповядваше любов между хората, а любовта иска благата да бъдат за всички.

И първите християни живееха в свободни комунни, в братски общежития по завета на Христа.

В нашата епоха всички хора трябва да станат проводници и изразители на разумното в себе си; трябва да станат носители на великите общочовешки идеи, идеите на човешината, братството и взаимопомощта; идеите за общочовешкото опознаване. И тогава ще дойде Любовта, която ще свърже всичко в едно и всеки ще гледа на другите като братя - ще си влизат в положението.

И аз мисля, че ако във всички християни имаше тези светли мисли и желания, то светът би бил на друго положение. А ако чакаме Христос да дойде да ни уреди въпроса за храната и въобще нашия живот и отношения, ще се намерим пред една страшна война, която ще унищожи културата на бялата раса.

Крайно време е всички разумни хора да заработят за общото повдигане на човечеството. Това е идеалът - като се повдигне цялото човечество, като се пробуди свещеният трепет на братството, тогава народите, семействата и индивидите ще се повдигнат.

Това е новата религия в света - религията на общочовешкото братство. Новата религия трябва да внесе братството между всички народи, на които съзнанието се е пробудило. Не е въпрос за вяра в Бога - това е личен въпрос - а въпросът е, че братство трябва между хората.

Беседа, държана от Учителя на 15 януари 1933 г.

ПРОБУЖДАНЕ НА КОСМИЧНОТО СЪЗНАНИЕ

Когато говорим за Бога, разбираме едно Свръх-съзнание, което прониква и обгръща целия космос. И туй, което Бог може да направи, и ние можем да го направим, понеже Той живее в нас и е същността на нашето битие. Това е вече закон на съзнанието. Нашето сегашно съзнание трябва да се измени. Съвременните хора, за да влязат в закона на безсмъртието, трябва да се освободят от закона на самосъзнанието.

В самосъзнанието човек живее в света на контрастите и противоречията; в него работи аналитичният ум, който се стреми да обхване действителността по чисто механичен път, като изгубва вътрешната връзка между нещата, която е сам Бог, и познава света като множество, като факти без вътрешна връзка и зависимост.

По отношение на сърцето самосъзнанието е свят на една непрекъсната смяна на радости и скърби и човек търси само своето благо, има предвид само

своите интереси; то е законът на отгелността и егизма. И за да може човек да излезе от този свят на противоречия, трябва да се освободи от закона на самосъзнанието и да започне да живее живота на космичното съзнание или свръхсъзнанието, което в Евангелието се изразява с думата възкресение.

С пробуждането на космичното съзнание или с възкресението, човек влиза в живота на безсмъртието, в живота на единството; тук изчезват всички противоречия, космосът се схваща вече като едно живо същество и животът като общност, единство; егизмът на самосъзнанието изчезва - „мое“ и „твое“ няма.

Пробуждането на космичното съзнание, възкресението, е най-великият момент от живота на човека. Ще кажете, че това са неща невъзможни - за глупавите са невъзможни, но за умните са възможни.

Возкресението е един идеал, който постепенно ще се постигне, то е едно състояние на съзнанието, което човек може да постигне. Първата стъпка в това направление е направена, когато имаме чисто и благородно сърце, светъл ум и добра воля. То е едно състояние, което изключва всички противоречия и недоразумения, при него човек ясно съзнава, че не може да умре, човек е господар на всички положения в живота. Той може да живее на земята и на Слънцето, на месечината; свободно се движи в пространството, може да вземе всички положения в живота; той е господар и на живота и на смъртта.

Човек с космичното съзнание влиза вече във връзка и с други по-висши същества в космоса, той влиза в съзнателна връзка с Христа.

Това не е теория, а е въпрос на опит и всеки може да го провери. Това е вече един опит на съзнанието. Защото отвънка и да се повика Христос това е само едно насилие на вашето съзнание, затова всеки трябва

да направи лична, съзнателна среща с Христа, Който е на земята и работи за повдигането на човечеството.

Когато човек започне да живее с космичното съзнание, той полага живота си на съвсем други принципи и закони - за него думите и делата вървят заедно; основен принцип в неговия живот е любовта; и той живее с любовта, а не само говори за нея. За него богатството и единството е факт, а не теория или мечта; той живее в закона на единството. Развитието и пробуждането на съзнанието става последователно. Човек е съществувал и преди онзи момент, за който се говори в Библията, че Бог създал човека от пръст, но с въвеждането на човека в рая, в него се събуди самосъзнанието, което е процес на съзнание, че не живеем, както трябва, а има и друг един процес, който го наричат „възкресение“, любов, Царство Божие и пр. Всички тия термини означават една велика истина, това е космичното съзнание, което носи безсмъртие на човека. Човекът трябва да се освободи от сегашното положение и отношение, но то ще стане, когато се пробуди космичното съзнание - в него човек реализира мира, по който е копнял - той е господар на всички условия, той помага на всички, които имат нужда от неговата помощ.

Когато в човека се отвори сърцето и е готов за всякаква жертва и когато живее с идеалите за общочовешкото благо, това не са прояви на самосъзнанието, а са първите проявявания на свръхсъзнанието.

И колкото повече се проявява съзнанието, толкова повече нашият живот се осмисля, защото не е въпрос да бягаме от живота, но въпросът е - да се разбира животът - защото само когато разбираме живота и го живеем по законите, които лежат в самото му битие, ще реализираме вековния копнеж на човека - свободата. А сега хората чакат да дойде някой отвънка да ги освободи. Отвънка може да се помогне,

но освобождението на човека е в собствените му ръце.

Пътят на освобождението е път на пробуждане на космичното съзнание. В този път човек не иска да му служат, а сам помага на тези, които имат нужда от помощ.

Когато се пробуди космичното съзнание в човека, той вече знае, че никой няма право да владее другия и да му заповядва, защото всеки човек е проява на Бога и ако искаш да го владееш, то би значило да владееш Бога, а то е невъзможно. Бог сам служи на хората, а не заповядва, и Той иска всички да бъдат като Него - да служат, а не да заповядват. Ако е въпросът за господарство и власт над другите, то Бог със Своята всесилност и всемъдрост, би могъл най-много да упражнява тази власт, но Той не го прави, защото Той знае, че няма по-велико нещо от свободата.

И затова Той е оставил всички същества в космоса свободни и следствие на злоупотребяване на тази свобода се раждат известни аномалии в живота, които Той допуска по закона на свободата, но за които не е Той причина. И днешният безпорядък в живота е резултат на тази свобода. Но за предпочитане е един временен безпорядък пред едно вечно робство. И Бог не се намесва да го изправи, защото това е вече насилие. Той взема живо участие във възстановяването на хармонията, но не като господар и диктатор, а по пътя на пробуждането на човешкото съзнание, да схване само неестествеността и вредността на настоящето и да заживее с новото, което е скрито дълбоко в самия човек. Той посочва пътищата и методите, но не насилва, защото резултатите на насилието са обратни.

Само когато човек живее по този закон на свободата, в който живее и сам Бог, той може да разбере живота и любовта. Защото и любовта не се проявява в самосъзнанието, а е израз на космичното съзнание.

Любовта примирява всички противоречия, в нея има единство. Сега хората със самосъзнанието си не могат да схванат любовта като единство и искат цял свят да ги обича. Но за да ги обича целият свят, те трябва да имат отношение към целия свят.

Трябва да дадете нещо на света, за да ви обича.

Когато обичаме Бога ние черпим блага от Него; като престанем да мислим за Него, умираме. Тук не е въпрос за онази механическа вяра на самосъзнанието; защото като ядеш ти вече вярваш в Бога, като дишаш, като влиза светлина в очите ти, ти вече вярваш в Бога, защото това са пътищата, по които Неговият живот влиза в нас. Та въпросът не е за човешките понятия за Бога, но има едно съзнание в нас, което прониква цялото битие, което е основа на всеки живот. Той се проявява като съвест и разум, вътрешен глас, импулс, стремеж. Той е мярка в живота ни. Той поощрява всичко добро в нас - в нашите мисли, чувства и постъпки.

И когато човек е верен на този вътрешен принцип, той расте. Когато измени на този принцип, човек губи своята сила, животът му се обезсмисля. Затова човек трябва да възстанови любовта към Бога в себе си и да наблюдава своите състояния; но не да се вгълби съвсем в себе си и да изгуби изпредвид външния живот. Човек, който иска да реши въпроса за възкресението и живота, трябва преди всички да почне да мисли; защото възкресението е един по-висок процес на мисленето.

При пробуждането на космичното съзнание, човек има вече съвсем други разбирания за света и живота, и неговите отношения са съвсем други. Той трансформира напълно стария живот в себе си. Първият признак за тази трансформация е даване нова насока на мисълта, добиване на нови разбирания, нови чувства и отношения. За него думите - брат, сестра, приятел, оживяват и добиват един дълбок смисъл. Това са най-

великите думи, които имат смисъл и са живи само при човек, който има пробудено космично съзнание.

Братството и сестринството са осъществими само при проява на космичното съзнание, а са непонятни за самосъзнанието. Когато ги разберем и оживеят в нас, ние сме пред прага на безсмъртието. Не може да има безсмъртие там, където няма братство, сестринство и приятелство. Освобождението, възкресението е една необходимост за днешния човек, но той трябва да почне да работи, да мисли всъгласие с онзи Божествен принцип в себе си и с всички напреднали братя, които ръководят нашето развитие. Само този е пътът за реализиране на братството и сестринството между хората.

Пътят на пробуждане на космичното съзнание е път за осъществяване на братството и сестринството.

Беседа от Учителя, държана на 29 януари 1933 г.

СВОБОДА, БРАТСТВО, ЧОВЕЩИНА

Истината носи свободата, а разумността определя границите на човешката свобода. Като нямаш разумност, ти нямаш граници на свободата и тогава много хора ще се намесят в твоята свобода и ще те ограничат. И съвременните хора не са свободни нито в морално, нито в научно, нито в обществено отношение. Само когато спят са свободни.

Но ние живеем сега в една епоха, когато сме пред великото разрешение на всичките тези въпроси. И всички разумни хора трябва да вземат участие. Не мислете, че вие сте само публика в света. Всички трябва да вземете участие в разрешение на проблемите, отнасящи се до вашия личен живот и до колективния живот, в който вие вземате участие. Но затова трябва да бъдем носители на една велика идея, която да се стремим да въплътим в живота си.

За да даде правилно разрешение на въпросите, човек трябва да знае преди всичко, за какво е роден. - Човек се е родил в света, за да познае Истината или казано на друг език, човек се е родил в света, за да стане свободен. А кой човек е свободен? - Който няма

стълкновение с никого, който е в мир със себе си и се разбира с всички хора.

Съществува в света един порядък на посветените, който се различава коренно от порядъка на обикновените хора. Той е порядък на свободата, в него няма нито сянка от насилие, нито сянка от това, което ние наричаме обществен живот. Днешният обществен живот е живот на затворници, а не на свободни хора; а общественият живот на посветените е живот на свободни човеци, свързани не с външни закони, а с вътрешна връзка на съзнанието за единството на живота. Сегашният наш порядък, каквото и да го правим, от него нищо добро не може да излезе, той е осъден безвъзвратно на загиване. Каквито и реформи и закони да се внесат в него - той си заминава.

За да може обществото да бъде щастливо и разумно устроено, трябва членовете, които го съставят, да бъдат разумни и щастливи, трябва да имат преди всичко, условия за щастие в себе си. За да бъде щастлив човек, преди всичко трябва да бъде здрав. И ако майката и бащата са здрави, цялото поколение, което ще излезе от тях, ще бъде здраво. Следователно, здравето и щастие на обществото зависят от здравето на членовете на това общество. По същия закон и интелигентността на човека зависи от интелигентността на мозъчните клетки. А сегашните хора мислят, че мозъкът е нещо механично. Човек, разгледан от това гледище, е един колектив на милиони разумни същества, които работят за реализирането на една обща идея. И като възприемаме храната, всяка клетка, според службата си, преработва тази храна, докато стигне в мозъка, където се превръща в жизнена сила, която по нервите се разпраща по целия организъм, за храна и подкрепа на всички, които са взели участие в този общ процес.

И човешкият организъм е израз на дейността на

съзнанието и ума. Всички външни форми са символи на вътрешни процеси. И на тази база са построени окултните науки - френология, физиогномия, хирология и пр., а астрологията се базира на зависимостта и съответствието между човека и космоса, което може да се докаже по чисто обективен път.

Според окултната наука, материята, от която е направен първичният космичен човек е взета от цялата вселена, от всички слънца и планети. Целият космос е взел участие в създаването на човешкото тяло. И всяка частица от материята, която влиза в нашия организъм, по закона на сродството е свързана с тази планета или слънце, от които е взета; и по силата на тази симпатия ние сме свързани с целия космос. По-осезателни засега са влиянията на планетите от нашата слънчева система, Слънцето и Луната и дванадесетте зодиакални знаци.

Причината за нещастията на хората е в това, че е затворено човешкото сърце, което е една каса, в която са складирани всички Божествени блага, които трябва да се раздават за благо на човечеството. Ако човешкото сърце е покварено, това е по единствената причина, че благата, които Бог е вложил в него, не отиват там където трябва.

Ще кажете - какъв проект за уреждане на обществото ще дадеш? Аз няма да дам никакъв проект, защото в света съществува една уредена правова държава, от която съвременният свят ще вземе образец. И аз отричам организацията в света по този механически начин, по който искат да я наложат сега.

Образец за организация е човешкият организъм. Организирането е един органически, а не механически процес. Кой организира човешкото тяло? - Не е ли разумният живот? И докато хората се стремят по един механически начин да се организират, все ще страдат, защото по такъв начин влизат в стълк-

новение с първичния миров порядък. Защото животът сам създава органическите форми в своето проявление, а като се намесят хората в този процес, ражда се една дисхармония в него, явява се злото в света, проявено в хиляди форми.

И този механически начин на организиране, по който вървят съвременните народи, поглъща грамадни количества енергия, без да има налице съответният резултат, а за всичко това природата държи сметка. И страданията и болестите са една икономия на природата, чрез която иска да застави хората да се откажат от механическия ред и порядък и да ги върне към органическия порядък, който е много по-икономичен.

Съществува в света един абсолютен ред и порядък, където няма бедни и богати, учени и прости, добри и лоши, управници и управлявани. Хората на този порядък са хора любещи, мъдри, хора на свободата. И благодарение на това царство, което работи в света, ние се ползваме от благата на живота. И сегашната световна криза е проектирана от този свят, защото нашият свят сега се организира не по механически път, както е вървял досега, а по органически път. И от това гледище нас не ни интересува, в какво вярва един човек, но за нас е важно как постъпва той - разумно или не.

Тези разногласия, дисхармонии и противоречия, които сега съществуват в света, ще траят дотогава, докато не влезе една нова идея в умовете на хората - идеята, че всички са братя и че трябва всички да се ползват от благата на живота и да зачитат свободата си. Тази идея едва сега прониква в умовете на хората, но е още много смътна и неформена. За да се реализира братството, трябва сега да се работи в това направление. Две идеи, които трябва да се проповядват днес в света, това са идеите за братство и

човещина. Брат ти е този, който разделя богатата на живота с теб и е готов винаги да ти послужи; който цени твоя живот като своя. Идеята за човещина подразбира ценене свободата на всеки човек, като собствената си свобода.

Тези две идеи трябва да се проповядват на всички хора. В нашата епоха не трябва да се проповядва идеята за вяра в Бога, а идеята за братство и човещина. Няма какво да се проповядва на хората, че има слънце - Бог, а трябва да се проучава, какво е влиянието на светлината и топлината и какво отношение и полза имат за живота. А какво представлява Слънцето само по себе си, населено ли е или не и пр. това са интересни проблеми за проучване, но важни за нас са светлината и топлината.

Съдбата, която ни съди не е съдба Божия, а е наша съдба. Ние създаваме нашата съдба и затова трябва да гледаме сами да ликвидираме с нея. Ако човек има някакъв недъг, нека намери в какво седи той и да не се страхува от него, а да го поправи. Така се гради човешкият характер и се дава преднина на разумното, творческо начало в живота ни. Този е пътят на човешкия прогрес. А сегашните религиозни хора искат да напуснат земята и да отидат в онзи свят, за да се отърват от несгодите и противоречията на живота. Но докато не направим този свят, в онзи не можем да отидем.

Външните противоречия, които съществуват в живота, от моето гледище, са задачи. И няма да се мине много време - след стотина години - тези въпроси ще бъдат донякъде разрешени. Това не е някакъв произвол, това са задачи, но не са се явили още способни хора да ги разрешат.

Най-първо човек трябва да се научи да слуша, да гледа, да яде, да диша правилно; след това той ще се научи да мисли и чак тогава ще може да се създаде

братски живот, ще се създаде вътрешна връзка между всички хора. За да се реализира братството между хората сърцата им трябва да се отворят. Сърце се иска днес от хората. Ако ние не можем да принесем сърцето си в жертва на общия олтар на човечеството, не можем да добием свободата, която търсим. Ако житното зърно не падне в земята, не дава плод. Ако човешкото сърце не стане жертва, човек нищо не може да постигне. И затова всички страдания, които могат да ни дойдат и на които човешкото сърце става жертва, не са нещастия. Без това победа е невъзможна. Истинската победа в света иде чрез жертвата. Където има жертва, там има и победа. А ние искаме сега без жертви да победим. Това е невъзможно.

Сега сме в една епоха, когато светът се пресъздава. Светът ще се оправя и ние ще вземем участие в това оправяне. Оправянето на света е вече въпрос на дни, а не на години. Затова е необходимо да побързаеме и създаваме чувство на братство и човещина и да бъдем готови на жертви. Хората на новите идеи трябва да бъдат самопожертвувателни. Не е въпрос за умирање. Човек, който се жертва за благо на другите, не умира.

Беседа, държана от Учителя на 26 февруари 1933 г.

ТРИТЕ СВЯТА

Човек в своите разсъждения трябва да изхожда от една точка, която има обща връзка с целия живот. Частичните познания не разрешават въпросите, които животът ни поставя. Най-първо човек трябва да си изясни, за какво е създаден светът и естеството на космичното творчество - механичен процес ли е творчеството или органически. Само като си отговори правилно на този въпрос, ще си изясни идеята за живота и пътищата на неговото проявление, ще си изясни и проблема за духовния и физическия свят.

От наше гледище, физическият свят е свят на завършените, механически процеси. Това са само резултати - физическият свят е свят само на простите движения. В него няма никакво чувство и мисъл. Като образ на физическия свят може да ни послужи часовникът, в който няма мисъл и чувство, но той точно и правилно определя времето. В него има само прости движения. Но той е построен и нагласен от една разумност извън него.

Във втория свят, душевния, света на чувствата имаме не само движение, но в това движение има вече и чувство, но още няма мисъл. Тук спада животинското царство - тук се чувстват нещата без да могат да се обяснят.

Имаме след това и трети свят, умствения или Божествения, в който имаме движение, чувство и мисъл. Три качества има той. Физическият свят има едно качество - движение; душевният - две качества, движение и чувство; а умственият има три качества - движение, чувство и мисъл. Това е едно просто и ясно определение.

Тези три свята взаимно се проникват и се проявяват едновременно в строежа на формите. И затова всякога трябва да определяме едно явление или процес към кой свят спада - към физическия ли, към душевния ли, или към умствения. Всяко едно явление трябва да се проучи строго научно, обективно - към коя категория спада, а да се отричат нещата и да се отбягват тяхното обяснение и проучване, както правят някои, това не е наука. Те казват: Това е илюзия, или това са заблуждения. Но тези думи още нищо не изразяват. Това е само отбягване да се проучат нещата и страх пред Истината - да не разруши кумирите им. Но който иска да се добере до истинското познание, което да му бъде полезно в живота, трябва да освободи ума си от всички наслоени заблуждения и традиции на миналото и да пристъпи обективно и строго научно към проучаване на процесите и явленията в живота, за да разбере Истината. Някои казват, че като отидат в онзи свят, ще разберат Истината. Но когато се говори за онзи свят, разбира се един свят на разумни и високоинтелигентни същества, които разполагат със знание, сила и безсмъртен живот.

И трите свята се проявяват в човека и имат за база: физическия - стомаха, душевния - белите дробове и духовния или Божествения - мозъка. И за да бъде човек щастлив, той трябва да разбира законите, по които функционират силите в тези три свята и техните съотношения. Той трябва да разбира законите на своята храносмилателна система, която го поставя

във връзка с физическия свят; трябва да разбира законите на чувствата, които са свързани със симпатичната нервна система и гробовете и трябва да разбира законите на мозъка и на човешката мисъл.

Това са три системи, три пътя, три връзки с Реалността, която сама по себе си е единна и непрекъсната. Един дефект в една от тези три системи става причина да се прекъснат правилните отношения между нас и реалността и с това изгубваме условията за щастие си. Така че, най-първо човек трябва да има един здрав организъм, който се обуславя преди всичко от здрав стомах, здрави гробове и здрав мозък. Този е пътят на правилното развитие и щастие.

Природата е взела в съображение всички препятствия, които може да ни се случат в живота, ако вървим по нейните разумни пътища, или по разумните закони, които Бог е вложил в Битието. Под думата Бог разбирам един разумен принцип, който прониква и работи в цялото Битие, у всички същества и ги стимулира към прогрес. И ако всички хора се подчиняваха на този вътрешен принцип, който е същността на самия живот, в света нямаше да има никакви противоречия. Ако всички хора, както вярваха в Бога, така и изпълняваха Неговата воля, в света нямаше да има никакви противоречия.

В процеса на разрешаване на противоречията човек най-първо ще се намери в борба със своята нисша природа и той не трябва да допусне тя да вземе връх над Божественото. Той трябва да остави Божественото да действа отвътре в него, а не да чака някаква външна помощ, за да може да разреши всички противоречия в живота.

Ако чакаме Бог отвънка да ни помогне, това е едно механическо схващане, което не може да разреши нашите мъчнотии. Отвънка ще дойде помощта, като условие и среда, но Божественото действа винаги

отвътре, не от тялото, но от центъра на нашето битие. Тялото ни е необходимо до толкова, до колкото да служи за реализиране на някои наши идеи в света. Ако нямаше физическо тяло, нямаше да имаме отношение към физическия свят. Той щеше да бъде абсолютно затворен за нас и нямаше да можем да почерпим онова знание, което е скрито в него.

За да проучим физическия свят и тайните, които са скрити в него, ни е нужен организъм за този свят. И ние много малко сме проучили тялото си и този свят. Учените едва сега вече почват да проучват какво влияние упражнява стомаха, гробовете и мозъка върху духовния живот на човека. И за да има нормален духовен живот, човек трябва да има преди всичко здрав стомах, който да му доставя необходимата храна за градеж на организма, който го поставя в контакт с един реален свят.

Човек има три допирни точки с реалността - първо чрез физическия свят - стомахът; второ чрез душевния свят - гробовете; и трето чрез умствения живот - мозъка. Една мисъл можеш да я предадеш и възприемеш по три начина: една мисъл възприема чрез стомаха, чрез гробовете или чрез мозъка, ще има три различни резултата. Съвременните хора не спазват законите на реалния свят и са изложени на големи опасности като не държат сметка за мислите и чувствата, на които дават ход. Всяко едно допускане на лоша мисъл ще окаже известно лошо влияние върху нашия организъм и отпращането на функциите и с това се излагаме на ред ненужни страдания. Също така и добрата мисъл ще окаже своето влияние във възходящо направление. Затова когато човек възприема и предава мисли, той трябва да бъде внимателен, защото преди всичко те имат отношение към неговия живот.

Всякога когато дойде една лоша мисъл, трябва да

я заместим с добра, за да избегнем лошите последици, които ще ни донесе тази мисъл преди всичко за нашия органически живот. И всички нещастия в света идат по единствената причина, че не сме дали ход на възвишените мисли и чувства. Дойде ти една възвишена мисъл или чувство да направиш нещо хубаво и добро и ти не я приемеш, непременно ще ти дойде една лоша мисъл или чувство, които ще ти развалят разположението.

И единственото нещо, което може да спаси хората и да ги постави в пътя на тяхното щастие е да дадат ход на добрите мисли и чувства. Ако хората биха били отзивчиви към добрите мисли и чувства, ако си влизаха в положението и живееха във взаимопомощ и братски отношения, те щяха да подобрят живота си и да разрешат всички противоречия. Всеки човек, който работи за общото благо е на правия път. И щастие на човека седи в благородните отношения, които той има със своите братя - човеци, в онова приятелство, което има с тях, във вътрешното разбиране единството на Битието.

Ако всички те обичат, т.е. ако Бог чрез всички те обича, ти ще бъдеш щастлив. Но това, което искаш за себе си, дай го на другите - това е мярката. Само при това схващане на живота ще добием правилни понятия за света и ще го схванем в неговата целокупност и непрерывност. Тогаз ще разберем що значи „онзи“ и „този“ свят. Онзи свят за пилето в яйцето е извън черупката, но и самото яйце с пилето живее в онзи свят. И хората сега живеят в „онзи“ свят. Когато говорим за онзи свят, разбираме разумния свят, света на разумните отношения.

Светът е в прогресивно състояние и с изменението на нашето съзнание се изменя и външната природа. За в бъдеще ще имаме по-благоприятни условия за живота. И ако имаме знания, още сега

можем да изменим и подобрим условията на нашия живот.

Преди всичко човек трябва да знае за какво е роден. Човек се ражда в света с определен план за живота, ражда се с един занаят, не механически предопределени от някаква фаталност, но детерминирани напълно от динамичните сили и способности на човека. И ако човек попадне на този занаят, за който е определен, условията на живота му ще бъдат благоприятни. Но за това е необходимо знание. Без знание ние често не попадаме на целта.

Въобще целият живот на човека не е една случайност, а е един определен път - детерминиран от минали причини и свободната воля на „Аза“ или бъдещите възможности. Така например, на някой е определено да се ожени и ако не се ожени ще бъде нещастен; за други е определено да не се жени, и ако се ожени, ще бъде нещастен. И ако се жени човек трябва да има знание, за да намери този, с когото ще може да живее. А това знание се разкрива с окултната наука, или науката за живота. Така че животът на хората е строго определен, а не произволен.

Животът сам по себе си е разумен, и тази вътрешна разумност на живота определя съдбата на формата, в която се проявява този живот. Човек е дошъл на земята като един пътешественик, като един ученик, който има да се учи. И в туй отношение религията е само една наука, която дава методите за възпитание на чувствата, така че тя има отношение към света на чувствата - една трета от живота.

Във физическия свят човек се учи как да работи и култивира своята воля и създава своя организъм. А истинското познание и чистата наука имат отношение към Божествения, умствения свят.

Божественият свят е свят на мисълта. И за да се добере го великото познание, което да осмисли

живота му, човек трябва да почне да мисли, та по такъв начин да влезе във връзка с тези, които знаят, за да му предадат великото знание, защото без знание човек нищо не може да направи. Той трябва да изучи законите, по които се проявява животът като един творчески процес в три направления едновременно. Тогаз вече ще се създадат и разумни отношения между хората и всеки ще знае конкретно с всеки човек какви отношения може да има в даден момент и кой може да му бъде полезен и да му помага и кой не.

Само така, когато човек мисли и е в съгласие с всички разумни човеци, може да бъде щастлив, защото щастието на човека зависи напълно от неговия ум.

Така че пред човека стои великата задача да проучава трите свята, в които живее, и да открие всички закони и пътища, по които работи творческият процес на живота в тези светове, за да може да даде правилен израз на живота си и върви неотклонно към високия връх - съвършенството.

Беседа от Учителя, държана на 5 март 1933 г.

ТВОРЧЕСКИЯТ ПЛАН НА ЖИВОТА

Цялата съвременна философска мисъл се намира в една крива посока. Преди всичко въпросите не се разглеждат обективно, както би трябвало, а винаги се внася нещо лично - всеки разглежда въпросите от свое гледище, и мисли, че е прав, но изпускат изпредвид, че те са част от цялостността на Битието, че имат само частично схващане за космичния план и творческия процес на Битието.

Материалистите разглеждат въпросите от едно гледище, религиозните от друго. Но това са частични и лични схващания, които не обясняват живота. Религията не е философия и религията не може да разреши нищо в света. Религията, това е известна система на възпитание на човечеството. Но тя в своята първична чистота е резултат на една обективна философия на самия живот, която разкрива вътрешния творчески план на живота и процесите и силите, които са свързани с него и разумните същества, които са свързани с тях. Също и науката представлява един метод и система за развитие и възпитание на

човека. И тя има зад себе си тази велика философия на живота.

Съвременните хора, които не познават тази дълбока философия, все разрешават въпросите на живота, но не изпускат из предвид, че за разрешението на въпросите на живота има три фактора. Един от факторите принадлежи на физическия свят - светът на човешкото тяло. Вторият фактор принадлежи на духовния свят - чувствата на хората - сърцето. Третият фактор принадлежи на умствения или Божествения свят. Или човек може да разреши въпросите на своя живот и да оправи положението си, когато неговата воля е в съгласие със законите на физическия свят, когато сърцето му е в съгласие със законите на духовния свят и когато умът му е в съгласие със законите на Божествения свят. И когато говорим за тези три свята, разбираме, че са населени с най-разумни същества. Като говоря за физическия свят /земята/, не разбирам животните и растенията, но на земята живеят същества хиляди пъти по-напреднали, отколкото хората, които виждаме. И съвременните хора по отношение на тях са както мравите по отношение на съвременните хора. Те разполагат с такава сила, че ако искат могат да очистят цялата земя, но понеже те са богати, оставят хората да живеят и се ползват от богатата, с която те разполагат.

Аз ви говоря за една човешка раса, за истинските човеци, с които вие трябва да се запознаете. Ще запитате къде са те? Те са там където сте и вие. Те се отличават с едно нещо - нямат никакви затвори и престъпници.

В природата съществува един план, който е постижим за всички. Този план не е механически определен и направен, а е в самото естество на творческия процес на живота. И съвременните хора, по

силата на този естествен план са кандидати да постигнат това високо положение на тези съвременни човеци, тъй както малкото дете в утробата на майката е кандидат да стане човек, но трябва 9 месеца. И човек преди да стане човек е бил в утробата на природата с милиони години, докато се създаде неговата форма. Минало е много време, докато се създаде човешката форма, в която да може да се прояви човешкият дух.

В природата съществува един план, който регулира нещата. През милионите години, когато човекът го нямаше, кой уреждаше земята? Религията казва - Духът Божи. - Но като се говори за Духа Божи - разбират се всички свършени същества, които създадоха и устроиша земята и цялата вселена. Религиозните ще попитат - ами Господ какво създаде? Той се проявява чрез всичките тези свършени същества - а не като отделна личност. Проявявайки се чрез тях, Той е създал цялата вселена и чрез тях сега я управлява, чрез тях ръководи сега и развитието на човечеството. Някои ги наричат ангели, които слизат от небето; но под небе се разбира светът на разумните, свършени същества. Който мисли, че небето е вънка от него, ще се натъкне на едно механическо схващане, което ще го постави пред много загадки и неразрешими въпроси.

Като говорим за небе, разбираме целокупната хармонична дейност на ума, сърцето, волята, душата и духа. Вън от това не можем да си представим, какво нещо е небето. Като мислим за физическо небе, разбираме мястото, пространството, където се движат всички звезди. Това небе е само един простор за човешкия ум, то е понятно само за човешкия ум, но не е понятно за човешкото сърце. Така че има неща, които можем да разберем със сърцето си, а има неща, които трябва да проучаваме с нашия ум. Външния

свят разбираме чрез ума, а вътрешния - чрез сърцето.

Творческият процес на живота е непреривен. Всеки ден се внася нещо ново - не по механически път. И този творчески процес, разумен сам по себе си, се стреми все към по-пълно и хармонично проявление. Всеки един момент има нещо специфично в себе си, което го отличава от всички останали и всичкото това разнообразие принадлежи на един целокупен процес.

Хората, които представляват отделни моменти в този творчески процес, един ден ще се слят в едно хармонично цяло. Всички различия, които сега съществуват ще изчезнат и всички хора ще се почувстват като клетки на един грамаден космичен човек - едно съзнание ще прониква и обединява отделните форми. Тогаз всичко ще бъде в мир и ще се реализира Царството Божие. Всички хора ще заемат местата си в различните части на този Колективен Човек и всеки ще изпълнява функцията си, обусловена от мястото, което заема и пак ще остане място за хиляди и милиони кандидати да живеят в него.

Туй, за което ви говоря, не е само една теория; има известни начини, по които можете да проверите тази истина. Аз не искам да ви занимавам с теории, но има една истина, която може да проверите, а теориите са само за упражнение на човешкия ум.

Съвременните хора имат съвсем повърхностни понятия за човека и природата. У човека има известни чувства, които са свързани с известни жлези във физическото тяло и ако човек се вслуша в тях, ще се добере до едно велико познание и ще добие голямо прозрение върху световните тайни. Една жлеза, свързана с такова чувство имаме между веждите, друга в гърлото, трета в областта на сърцето, (в слънчевия възел) в слънчевото сплитане, четвърта в основата на гръбначния стълб. Има и други такива жлези, чрез

които човек може да се ориентира в много работи, които сега му са непонятни. Вие сега не знаете, какво ще бъде утре времето. А чрез тези жлези можете да схванете. Има някой да ви дава пари - пак чрез тия жлези можете да схванете. Има някой да ви дава пари - пак чрез тия жлези ще узнаете ще ви ги даде ли или не. Той изпраща известна мисъл, която произвежда вълни, които се възприемат от тия жлези и ти ще можеш да знаеш, ще ти ги даде ли или не. Затова трябва да се стремите да развивате тези жлези, които са органи на тези изтънчени чувства, чрез които можем да знаем бъдещето. Това го наричат сега интуиция. Това са жлези, чрез които може не само за утре да разбереш какво ще стане, но и за хиляда и повече години, защото настоящето за напредналите същества, за нас е бъдеще. И следователно, те знаят и са наредили една програма. И тази програма ние по никој начин не можем да я изменим. Например, когато те пращат някого на земята да стане жена, каквото и да прави ще се роди жена, и когато пращат човека да се роди мъж, каквото и да прави, ще се роди мъж. Това е един закон. Каквото те решат, то трябва да стане, защото тяхната мисъл и воля са напълно правилени хармоничен израз на творческия процес на живота. Те казват: Ти трябва да станеш мъж, понеже твоят ум не е развит, за да го развиеш. А на други казват - ти ще станеш жена, за да добиеш мекота. Човек се ражда като мъж, за да развие ума си, а се ражда като жена, за да придобие мекота, да даде път на любовта.

Като казваме, че човек ще умре, разбира се, че ще се върне у Бога, за да се обнови, да приеме повече сили, способности и дарби, за да уреди живота. Аз употребявам думата „смърт“ в два смисъла. Единият смисъл - когато човек престъпи Божествения закон, лишава се от ред условия, необходими за проява на живота, а другият смисъл е преминаване от едно състояние в

друго. И Христос така умря - премина от едно състояние в друго. Той трябваше да умре, за да подобри положението на човечеството. Един умира за всички. Един в света може да подигне всички. Ето как разбирам тази идея. - Тялото е в сила да доведе в здравословно състояние всички клетки, които живеят в него. Помисляйки Христос подразбираме колективния човек, космичния човек, който взема живо участие в живота на отделните хора. И той е вътрешната връзка между отделните единици. В този смисъл единството е факт. А съвременните хора имат съвсем повърхностни понятия за човека и живота. По силата на това вътрешно единство, условията и благата за всички същества от най-висшите до най-нисшите са осигурени и предвидени. Предвидени са също и всички изключения, които съществуват. Когато казвам, че всичко е предвидено разбирам, че всичко се развива по един определен план.

Когато тези разумни, съвършени същества работят за реализиране на този план и ние трябва да работим - иначе, ако не работим, когато те работят, или ако работим когато те не работят, нашата работа е осъдена на безплодие. И всички лоши условия не са нищо друго, освен моя ден, т.е. когато Бог - тези Съвършени Същества почиват, а ние искаме да работим.

Затова човек трябва да знае да хармонизира дейността си с тези Съвършени Същества - това е вътрешната музика в живота. И всичките ни нещастия се дължат на дисхармоничните гами, в които попадаме. Ако човек в живота си вземе един фалшив тон, ще го сполетят големи нещастия. Фалшив тон взема човек когато се постави в разрез със Съвършените Същества, които ръководят нашия живот или казано с други думи - когато се постави в противоречие с великия план на живота. И всички

болезнени състояния се пораждат от тази дисхармония, затова трябва да възстановим хармонията, а един от най-добрите методи е пеенето и музиката. Така ще се оправи светът - когато се хармонираме с великия план на живота. В света има останали още няколко цирейчета и като дойдат тези съвършените ще ги изстискат и светът ще се оправи.

Всичко в света - Слънцето, звездите и развоят на цялото Битие се ръководи от тях. Те разполагат с всичко - с всички блага - въздуха, светлината и всички процеси и явления в природата и живота са под техния пряк контрол. Аз не искам да оставя във вашия ум една идея за караконджовци. Но това са Съвършени Същества, които каквото помислят става. Няма да мислите, на кое място са. Щом помислите за тях - когато се намирате в най-отчаяно положение - отправяте ума си към тях, без да се колебаете, ще почувствате един вътрешен мир, ще почувствате, че нещо ви казва - не се безпокойте. Това е мисълта на тези Съвършени Същества, която ние възприемаме чрез гореспоменатите жлези. За да могат тези жлези да функционират правилно и да долавят мислите на тези същества, всички процеси в целокупния организъм на човека трябва да стават правилно, а това зависи от нашите мисли, желания и постъпки. Затова трябва да мислим и действаме правилно, т.е. по вътрешните закони на живота; така ще растем и ще се развиваме правилно и хармонично, за да реализираме великия Божествен план - което е и задачата на нашия живот. А реализирането на този план е съвършенството.

Човек няма да остане такъв, какъвто е, тъй както детето не остава дете, вие ще растете въпреки всички противоречия и в пътя на вашето развитие ще имате подкрепата на тези ваши братя. Чрез тези жлези те ще ви изпратят своята помощ. И ако съвременните хора имат противоречия, мъчения и

несрети в живота, това се дължи на причини, които лежат или в умствения или в духовния или във физическия живот на човека. Неговите връзки и отношения в един от тези светове са дисхармонични, което от своя страна спъва правилното функциониране на процесите.

За да излезем от това положение, необходима ни е една правилна философия на живота, която да ни даде методите и начините, как да действаме, за да бъдем в хармония с творческия план на Битието и да не противодействаме на творческите импулси на живота. А тази философия, тази светлина, могат да ни я дадат тези Съвършени Същества, които са минали по нашия път и знаят всичките му потънкости и тайни и могат да ни дадат необходимите упътвания и съветения.

Беседа, държана от Учителя на 12 март 1933 г. София.

ПРОТИВОРЕЧИЯТА В ЖИВОТА И ИЗХОДА ОТ ТЯХ

В живота съществуват ред противоречия, които трябва да изясним, за да не се спъваме в развитието си. Съвременните хора са си създали ред теории и хипотези за причините на противоречията. Но основната причина е в това, че животът е един творчески прогресивен процес, а хората го схващат статически и механически, поради което не могат да се приспособят към неговата прогресивност и като следствие на това се явяват противоречията.

Има противоречия, които принадлежат на външния свят - на нашия обективен свят - на отношенията между хората и природата и хората помежду им; има и вътрешни, психологически противоречия. И всички тия противоречия трябва да се изяснят и обяснят. Но съвременните хора, като нямат великата наука за законите, по които се развива животът, си създават ред теории и хипотези за него и искат да му ги наложат и с това си създават излиш-

ни противоречия, които правят живота им непоносим. За да може да се избегнат излишните противоречия, трябва да дадем ход на онази мъдрост, която е в самия живот и ръководи всички негови процеси.

Съвременните хора, които живеят само със своя обективен ум (интелекта) считат, че мъдростта е достояние само на най-умните. Не е така. Мъдростта е в естеството на самия живот, тя е достъпна за всички същества, от най-нисшето до най-висшето, и погрешно е да се мисли, че не е за всички. За когото не е достъпна мъдростта, той е осъден на смърт; там където отсъства мъдростта, смъртта се явява като едно последствие; където присъства мъдростта, животът се явява като едно последствие. Радостта и щастието също са резултат на мъдростта. Където я няма мъдростта има смърт и страдание.

Ако дадем ход на мъдростта в живота си, с това се запълня и осмисля животът и всички противоречия се разрешават. Този практическия живот се осмисля и добива един по-правилен и хармоничен израз, става приятен и красив. Когато човек влезе в областта на мъдростта, тогава има едно съответствие между него и всички елементи, които го заобикалят; той е в хармонични отношения със светлината, въздуха, водата, твърдата почва, органическите сили, които работят в живота и с всички разумни същества. Неговите мисли и чувства са в хармония с целия органически свят, с една дума, човек е в хармония с трите свята, в които се развива неговият живот. Защото човек живее едновременно в трите свята. Най-първо той живее в един свят на завършени резултати, който наричаме физически свят; след това в света на силите, който наричаме свят на силните чувства - духовен свят; и най-после имаме света на първичните и вечни форми или светът на светлите мисли. И човек е сплетен от тези три свята. Всеки

един човек в своя целокупен механизъм е изграден от елементи от трите свята. Всяка една клетка, която влиза като елемент във вашия живот е един завършен резултат, свързан с едно разумно същество. Ето защо човек не е напълно господар на тази клетка и ако не се отнася добре с нея, тя, като резултат от дейността на това разумно същество, ще бъде отнета от него. И затова човек в своята проява е зависим от тялото, което му е направено от природата. И ако човек не постъпва добре с него, той ще го изгуби и ще престане да живее на земята.

Някои искат да ни утешат сега, че като престанем да живеем на земята, ще отидем в духовния свят. Това са само залъгалки. Ако човек не може да живее на земята, той и в другите светове не може да живее. Човек живее едновременно и в трите свята. Да живее само в един свят, това е абсолютно невъзможно. Някои искат да ни убедят пък, че човек живее само във физическия свят; това е една квадратна глупост. Други искат да ни убедят, че човек живее само в духовния свят. Това е втората квадратна глупост. Трети мислят, че човек може да живее само в света на мисълта. Това е третата квадратна глупост. Истината е, че ние живеем в трите свята едновременно.

Всяко живо същество е сплетено от известни мисли, чувства и действия, живее едновременно в трите свята и е подчинено на влиянията и законите на тези три свята. И за да може човек да живее разумен живот, той трябва да познава законите на тези три свята и техните влияния и отношенията им към него, трябва да знае значението и отношението на всеки един елемент от този свят към него, за да може да се ползва от благата, които той носи.

Например, във физическия свят има планини и долини. Планините служат като разделни линии, откъдето се изпраща енергия за долините. Те са като

един проводник на енергиите, които идат от пространството. И египтяните, които имаха едно дълбоко знание за природата и живота, като нямаха планински местности, бяха принудени да си създадат пирамидите, за да служат като контакт на енергиите и за вдъхновение на човешкия дух. Има съответствие между планината и полето. Планинският живот, това е животът на ума; животът на полето, това е животът на човешкото сърце.

Направлението на реките в дадена страна също така оказва влияние върху развоя на живота; всичко това може да се вземе като база за възпитание на човечеството. Също така и различните склонове на планините имат различни влияния, не само в стопанско отношение. Различните местности, като динамически области, влияят върху строежа на физическото тяло, респективно мозъка, и съобразно характера на силите, които действат в дадена област, ще бъде и устройството на черепа. И ако хората изучаваха всичките тези влияния, щяха да могат да се освободят от много ненужни страдания и противоречия.

От друга страна, трябва да се проучават различните психологически състояния. Така например, съвременните хора са роби на ред атавистични състояния, от които трябва да се освободят, защото те са внесени преди 3000 години в живота и сега не могат да се реализират защото няма условия за тях, а само ги спъват в техния развой. Сегашните хора, например, искат да живеят спокойно и всички да бъдат задоволени, всички да бъдат богати и охолни. Това са идеи, които са родени в далечното минало и не са реализирани, затова искат сега да ги реализират. Но сега е невъзможно да се реализират, защото сега се намираме в есента на една епоха.

И всички грандиозни планове, които сегашните хора имат, ще останат неразрешени. Тяхната участ

ще бъде такава, каквато беше участта на големите животни, когато се измести оста на земята и полюсите се преместиха. На сегашния северен полюс се изгуби тропическата температура и те измряха. И сегашните грандиозни мисли и планове, които хората имат ще бъдат пометени като тези животни и ще останат дребосъците. Това ще го проверите дали е вярно или не. В света влиза една нова епоха, където ще има условия за малките форми да се развиват. Не е големината на формата, която определя цената на съществата, но формата трябва да бъде организирана добре. На човешкия дух не му е потребна голяма форма, но организирана форма. Когато формите са организирани, те са под контрола на разумната воля и човек може да въдвори хармония в целокупния си организъм. И тогаз ще изчезнат всички условия за престъпления, ще се свърши светът на престъпленията.

И през тази година в другите два свята почти ще се свършат условията за престъпност и ще остане възможно престъпление само на физическия свят, но в 300 години отгоре ще изчезнат и последните условия за престъпление и в него, понеже в другите два свята е станало вече невъзможно престъплението и има едно силно въздействие от тяхна страна върху физическия свят, туй въздействие ще повлияе на хората и те не ще искат вече съзнателно да вършат престъпления.

За да избягнат да правят престъпления, хората трябва да гагат път на живота и да не го подпушват, защото когато животът се подпушва той разрушава формите и тогаз вече се явяват негативните прояви в живота и престъпленията. Затова човек трябва да даде простор на своите чувства, мисли и постъпки и да не реагира върху тях - защото мислите, чувствата и постъпките, това са подтици на самия живот в три направления. Всички мисли и желания ще се реализират,

но всяко на своето време, затова е необходимо човек да има надежда - да знае, че всичките му копнежи ще се реализират на определеното за тях време.

А основата на надеждата е мъдростта. Ако човек на земята няма надежда, нищо няма да постигне - надеждата носи здраве в себе си, а без здраве, човек е изложен на непрекъснати страдания. Като внесе човек надеждата, той дава път на живота във физическия свят или както съвременните психолози и окултисти поддържат: - Внеси положителната мисъл - надеждата - в ума си и всичко каквото желаеш, ще го постигнеш, без да се съмняваш; - постижимо в рамките на възможността, а възможностите на всяка биологична форма са строго определени. Всяка една мисъл, за да се реализира, трябва да бъде придружена с едно силно чувство и една силна воля, ако няма това условие, не може да се реализира.

Друго условие за постижение е човек да създаде в себе си една благоприятна атмосфера - да се освободи от всички криви мисли и горчиви чувства, които създават една атмосфера, която отблъсква. Ще създадете в себе си една светла атмосфера, от светли мисли и силни, благородни чувства. И после човек никога не трябва да насилва условията, в един ден да иска да свърши всичко, а трябва да знае времето на всяко нещо, за да го свърши, защото тогаз има условия за него.

Например, за да бъде човек здрав, трябва да знае да използва навреме слънчевата енергия - здравето почива на един велик закон. Чисто физическото почива на една жлеза, която е поставена под лъжичката отдолу. И ако свържете тази жлеза със слънчевата енергия и знаете кога тази енергия изтича от слънцето, ще бъдете здрав - защото всеки ден има прилив на енергия и трябва да знаем часовете им.

Има и други приливи на всеки 19 години. Трябва да

се знаят тези приливи, за да се използват. Съвременните учени хора едва сега започват да проучват прилива на тази слънчева енергия. От тази слънчева енергия се добива жизнения елексир, чрез който се продължава животът. Индусите в миналото имаха знанието за добиване на този елексир, но са го изгубили и сега е достояние на техните агенти, които живеят дълго. Но те не ходят между обикновените хора. И всеки човек, който може да постави тази жлеза в контакт със Слънцето, ще може да живее колкото иска на земята. В тази жлеза се крие тайната на здравето и дългия живот.

И ако искате да развиете своя ум, трябва да свържете мозъка си с енергиите на месечината. Понеже енергиите на Слънцето и месечината се различават. Енергиите на месечината помагат за развиване на човешкия ум, а енергиите на Слънцето - за развиване на човешкото сърце.

Умът служи за познаване на външния свят, а духовния свят го познаваме със сърцето си. Туй, което умът мисли за външния свят, е вярно, но туй което мисли за вътрешния (духовния) свят, не е вярно. За вътрешния свят, каквото сърцето чувства, това е вярно. А туй, което сърцето чувства за външния свят, не е вярно. И духовния свят трябва да го изучаваме чрез своето сърце. Човек не може да има истинско понятие за духовния свят чрез ума си. Той не е свят на предмети като външния свят. Духовният свят е недостъпен за човешкия ум, а е достъпен за човешкото сърце. Животът е един свят недостъпен за човешкия ум. Например, като срещнеш един човек и чрез ума си го проучаваш, ще имаш едно отношение към него. Но като го обикнеш, твоите отношения към него ще бъдат вече други - ще ви е приятен и приятел. Като го познаваш със сърцето си, няма да мислиш за неговите външни качества, красота, образование,

материално състояние и пр. Правилни отношения се създават когато познаваме хората чрез сърцето си. Умът ни е необходим да познаваме външния свят, а сърцето ни е потребно да познаваме вътрешния свят. И сегашните хора трябва да изучават сърцето си.

Туй гето хората казват, че чувстват нещата туй и туй, това не е сърцето. Под чувство ние разбираме една вдъхновена мощна сила, това е един мощен импулс на самия живот. За човека със силното сърце няма пречка в живота, той преодолява всички пречки.

Чувствата и мислите са израз на двата принципа, които са в основата на самия живот. - така наречените мъжки и женски принципи. И мъжът е човек само тогаз, когато има силни чувства, светли мисли и благородна воля. А жената е човек, когато всичко туй, което го има, го туря в действие, за да създаде един свят и да го уреди вътре. Ако човек може да устрои нещата, жена е. Женският принцип в света е, който устройва нещата, а мъжкият принцип създава нещата.

Ако можеш да създаваш нещата, мъж си; ако можеш да ги уреждаш, жена си. Мисълта, която искам да ви оставя е следната: Човек трябва да даде свобода на своята мисъл. Свобода наричам само това, което може да те освободи от несгодите на живота. Само тогаз си свободен. Ако една идея, която имате, не може да ви освободи, тя не ви трябва. Човек трябва да има една философия, която да го освободи от несгодите и противоречията на живота и да му обясни вътрешните закони на живота. Само една светла мисъл, само едно силно сърце и благородна воля у човека са в състояние да го избавят от сегашното положение.

Има един разумен свят и ако знаем как да говорим с този свят, той ще ни даде всичкото свое благословение. Ако мислим, чувстваме и имаме воля, ние живеем; ако не мислим, чувстваме, действаме, ние сме

мъртви в света и ще ни погребат. Човек, който иска да се освободи от противоречията на живота, трябва да се роди в света, трябва да мисли, да чувства и да има воля, а който се роди, ще има майка си и баща си при себе си и ще се ползва от всички блага на живота, ще има всички условия, необходими му за живота и за него. Противоречията изчезват, задачите последователно се разрешават и той е свободен гражданин на великото царство на природата. Така че, за да разреши човек противоречията в живота, трябва да се роди, за да добие всички условия, необходими му за развитието и прогреса.

Беседа от Учителя, държана на 19 март 1933 г.

ПРЕД ПРАГА НА НОВАТА ЕПОХА

Животът се състои от ред неразрешени въпроси; животът се състои от идеал, който трябва да се реализира; животът се състои от сила, която трябва да се постигне; животът съдържа една разумност, която тепърва трябва да се проучва.

Това са все перспективи и възможности, които стоят пред човека. А съвременните хора са стигнали до границата на страданието. Знанието, което съвременните хора имат им причинява само страдания, защото е частично и повърхностно. И вследствие на тази повърхностност в знанието, във всички области на човешкия живот има несигурност, неяснота. По отношение на човешкия ум има много неща неизяснени; по отношение на човешкото сърце има много неща неизяснени, по отношение на човешкия организъм и човешката воля има много работи неизяснени. Какво е отношението между организма, сърцето, ума и волята, как функционира организъмът и пр. - за всички тези въпроси е необходимо знание, за да се осветлят правилно. Затова е потребно проучване на самия живот.

Сиромашията и общата икономическа криза е също така анормално явление, което е погълнало ума на цялата съвременна култура. Но тъй както го решават, не може да се разреши, защото им липсват съответни методи.

Над тези проблеми съвременните хора са се спирали частично, те са проблеми, които утрешният ден, новата епоха ще осветлят и разрешат. За да се доберем до това познание, трябва да проучваме живота и разумността като същина на този живот. Само така можем да използваме благата на живота и да добием щастието, което търсим в света. Щастието е достояние само на разумния човек, който познава законите на живота. И когато в религията и окултизма се говори за духовен човек, разбира се разумният човек. Защото духовно е това, което е разумно. Духовен човек е онзи, който не познава болести и смърт; той не се страхува от знанието и светлината. Духовният човек е творец в живота; той е извор на живота, който носи всички блага със себе си; той е реалист в пълния смисъл на думата, защото извява живота по възможност най-пълно. За него няма този и онзи свят, а има един велик свят, в който функционира разумният живот, проявен в хиляди форми и степени, а невежите, които нямат великото знание, разделят света на видим и невидим, на този и онзи и пр. Границите и видимостта на света зависят от нашето съзнание, което обуславя функцията на сетивата. Ако не вярвате в това, постарайте се да влезете мислено в съзнанието на един бръмбар или мравя и вижте, какви ще бъдат границите на вашия свят. Но ще кажете - нали има един обективен свят? Че светът има обективна страна - да, но коя е гаранцията, че тъй както възприемаме света чрез петте си сетива е действително обективният свят? Опитът ни показва, че това е нашата представа за света, а какъв е светът

сам по себе си не знаем. И какво е отношението между тази представа и реално обективния свят? Около този въпрос се е въртяла човешката мисъл с векове и тъй както го разрешават не могат да го разрешат. Той не е въпрос, който ще се разреши с интелектуални спекулации, а е предмет на живия опит. Като говорим за живия опит не разбираме никакви субективни изживявания, а става въпрос за ново ориентиране на човешката мисъл, за да се прояви разумността и интелектуалността. Възможностите за интелектуалност човек може да наследи от родителите си, но дали ще ги прояви, това е въпрос, който зависи от самия човек.

Онова, което развиете сега у себе си, това сте вие. Всички хора се раждат с възможности, но всички не ги развиват, понеже не живеят както трябва. И вследствие на това се раждат противоречия в живота им и го правят тежък. Някои хора казват, че такава била волята Божия. Волята Божия за разумните е да бъдат щастливи и да прогресират. Глупавите страдат и регресират. Това напълно зависи от човека. От човека зависи какво да стане. Щастие то на човека е в неговите ръце. Първата стъпка към щастие то е да се откажете да търсите отрицателните страни в характера на хората и да се стремите да намерите някоя добра черта, която да държите в съзнанието си и тя ще бъде като една жива, динамична, творческа сила, която ще съгражда положителното във вас. Тя ще бъде като една здрава и чиста храна, която ще ви послужи като материал за съграждане на вашия организъм. Тя е израз на целокупния Божествен живот, който прониква цялото битие.

За хората, които мислят, Бог е една реалност - вън от тях и вътре в тях едновременно. Вътре в нас Бог е туй, което ни повдига, това е разумността в нас, това е животът. Вън от нас - Бог е проявен в цялата

външна природа и прониква всяка една частица и я оживотворява. Храната, въздухът, водата, светлината - всичко това ни е необходимо, за да поддържаме живота си. Но всичко това е външна проява на Бога, всичко е проникнато и подхранено от неговия живот. Това е Бог вън от нас. За да поддържаме живота си, ни е необходима известна сила, която да дойде отвън; без въздуха ние нищо не можем да направим; без храната, без светлината отвън ние не можем да направим нищо.

От отношението на въздуха към твоите гробове, от отношението на храната към твоя стомах и от отношението на стомаха към твоите очи и мозък зависи твоето щастие и твоето здраве. Защото те са носители на живота, който ни поддържа. В светлината се крие разумната мисъл; в чистия въздух се крият благородните чувства, а в хубавата храна се крият благородните постъпки.. Та човек, който не знае да се храни, не може да постъпва добре; който не знае да диша, не може да има благородни чувства; и ако човешкият мозък не възприема правилно светлината, човек не може да мисли. Значи, само когато човек се научи да възприема правилно светлината, да диша правилно и да се храни правилно, той ще има светли мисли и благородни чувства и добри постъпки. И само по този път той ще си създаде правилни и хармонични отношения с всички хора и с природата. Само така той ще намери своето щастие. Само така човек ще преживее единството на живота и взаимопомощта ще бъде в него една естествена проява на живота и път към щастие и благоденствие на всички. Чувството на взаимопомощ е признак, че животът функционира правилно; и тогаз в човека няма раздвоение, човек усеща радост - и тя е на самия човек. А мисли, чувства и постъпки, които носят раздвоение, те са дошли отвън и се натрапват на съзнанието. Когато човек се

намира в борба със себе си и не може да следва хармоничните и естествени подтици на живота, това показва, че чужди идеи и желания му се налагат. Всяка мисъл, която може да ни служи е наша мисъл, а всяка мисъл, която не може да ни послужи не е наша. Същият закон е и за чувствата и постъпките. Понеже мислите, чувствата и постъпките ни са в голяма зависимост от храната, въздуха и светлината, които възприемаме, затова човек трябва да започне оттам.

Всяка една храна съдържа в себе си известен разумен живот; всяка храна иде от известна разумна област в природата и ще видите, ако тази храна е в хармония с вас, яжте, ако не е в хармония, не яжте. В човека има едно вътрешно чувство, което му подсказва, какво трябва да яде. Яжте това, което обичате и никога не преяждайте - само така може да бъдете здрави, защото здравето зависи напълно от стомаха, а човешкият стомах зависи от нормалния живот. Българите например употребяват фасула. Той е полезен, но повече от един път в седмицата да не се яде, защото става вреден; той е отлично средство за прочистване на стомаха и оттам на целия организъм.

За да бъдат здрави белите гробове, трябва да имате благородни чувства и чист въздух. За да бъде здрава нервната система, трябва да имаме светла и широка мисъл. Като имаме по такъв начин здрав стомах, здрави гробове и здрава нервна система, Божествената сила, която ще дойде от природата, ще може да пресъздаде всички мускули и ще внесе нова сила, с която можем да работим. За това е необходима една практическа школа, да научим какво и как да ядем всеки ден, как да дишаме и чувстваме и как да мислим. Един от методите за запазване мозъка ни е вечерно време преди да заспим, да освободим ума си от всички лоши случки, преживелици и впечатления. Здрава нервна система, здрави гробове, здрав стомах, дават

светла и широка мисъл, благородни чувства и добри постъпки, а тези вече създават хармонични отношения между хората и изключват възможностите за робство от човек над човека. И ако днес съществува тази всеобща криза - социална, икономическа, политическа, то според нас се дължи на това, че хората нямат светла и широка мисъл, благородни чувства и добри постъпки, а живеят затворени в черупките си, със своите дребнави мисли и егоистични чувства и всеки иска да устрои щастието си изолирано от другите и за тяхна сметка. От всичко това се създават външната среда и условията, при които се развива съвременната култура, задушена в собственото си невежество. Днес всички ламтят за пари. Но парите са произлезли от човешкия ум, затова казваме, че преди всичко човек трябва да има ум, да може да мисли. Приятелите са произлезли от човешкото сърце, затова казваме, че преди всичко човек трябва да има сърце. А средата произлиза от човешките постъпки, затова казваме: човек трябва да има благородни постъпки. Така ще се създадат благоприятни условия за живота.

Само Любовта е единствената сила, която може да ни даде всичко, което желаем в света. След като дойде Любовта идват и светлината и свободата. Любовта дохожда тогава, когато се повдигнем над всички противоречия и гледаме на нещата, както Бог гледа.

Сега човечеството навлиза в една нова епоха, в която всички противоречия, които съществуват, ще бъдат разрешени и хората ще живеят по съвсем други принципи и закони, които са законите на самия живот.

В своето развитие човечеството е минало през четири фази - епохи. В първата епоха на земята са живели най-разумните хора, които са създали тъй наречения Златен век. И всичкото знание, което съществува сега в окултната наука се дължи на тях. В тази далечна епоха е имало хора, които са били във

връзка с велики разумни същества, които са работили при създаването на космоса и те са им разкрили законите и пътищата на това велико космично творчество, и те са го предали на следващите поколения и епохи. Втората епоха в гръцката митология я наричат сребърна епоха, третата се нарича медна епоха, а четвъртата е желязната епоха. А сега сме пред прага на новата епоха, на новата раса, която ще бъде пак златна епоха и за нея ние трябва да бъдем готови.

В тази нова епоха ще дойдат пак тези предци на нашата човешка раса, които живяха в златната епоха. Те ще дойдат пак на земята и ще донесат великото знание със себе си, ще създадат една мощна култура, в която ще бъдат реализирани благоденствието и възвишените стремежи за идеалните и красиви братски отношения между хората. Те ще турят ред и порядък в света. Ще дойдат много, а не един или двама. И тогава цялото лице на земята ще се измени и ще има благоприятни условия за всички. Като говоря за тези същества, не разбирам ангелите, а първите напреднали синове на нашата човешка раса. Тогава всички блага ще бъдат общо достояние и всички ще се ползват свободно от благата на природата.

Сега ви поздравявам с Новата епоха. Пригответе се всички за Новия ден, който иде и който ще донесе щастие и благоденствие на цялото човечество, ще донесе братството и хармонията между всички човешки синове. Тогава хората ще живеят в мир и хармония, както природата иска, ще бъдат съработници във великото космично творчество.

Беседа, държана от Учителя на 26 март 1933 г.

ДВАТА ПОРЯДЪКА В СВЕТА

Има един установен ред на нещата, има и един неустановен ред. Неустановеният ред е реалността, а установеният е преходното. Установеният ред е преходен. Туй, което не е установено, е идеалът за нас и той е, който ни радва. Всякога в едно постижение човек изгубва вътрешния смисъл. Това показва, че човек само е дошъл до реалността, но седи извън нея.

Реалността сама по себе си ние не я познаваме, но я познаваме в нейните проявления - живот, светлина и свобода. Животът е резултат на Любоцията, светлината е резултат на Мъдростта, а свободата е резултат на Истината. Резултат на светлината са правите постъпки, а правата постъпка е организиране, даване правилен ход на живота. Животът не може да се прояви правилно, ако няма светлина. И всичката красота на живота седи в светлината. Светлината носи знание в себе си и ни разкрива света, за да стане достъпен за нашето съзнание.

Има едно знание, което е близо до хората. То не седи в това, което ти вярваш, не седи и в това, което ти желаеш, нито в това, което си постигнал и ще постигнеш. Смисълът и красотата на живота е в непостигнатото, неустановеното. И противоречи-

ето в което изпадаме, сега в това, че искаме да направим светлината и Любовта установени, т.е. да ги сложим под известни закони. Също така, ние искаме да поставим и живота под известни закони, да му наложим известни системи и правила. Това е днешният установен порядък в света. Но законите, които хората си правят, не са валидни за живота, светлината и свободата - за Любовта, Мъдростта и Истината, защото те са сами за себе си закон. Всеки закон извън тях ги спъва и е пречка за тяхното проявление.

Ето откъде се раждат противоречията - хората имат известни желания, но нямат правилни методи, за да ги реализират и затова се раждат противоречията, които показват, че сме дошли в разрез с правилното проявление на живота. И тогаз вече хората почват да „изправят“ живота, като измислят всевъзможни правила, по които животът да се изяснява, но работите още повече се усложняват и заплитат, защото това не са онези вътрешни закони, присъщи на самото Битие на живота, а са човешка измислица. Така се раждат неправилните отношения в живота, които вече са едно зло, защото се установява един ред, който е в противоречие с живота, и се създават условия за престъпление, защото животът в своето проявление влиза в противоречие с установения порядък и закони; и изпълнителите на тези закони съдят и избиват тези, които нарушават техните закони. Но това е човешкият порядък, който не е в съгласие със законите на живота и поради това сам създава условия за престъпления. Защото животът като един творчески процес, създава известни форми, чрез които иска да се прояви, а хората като ги разрушат, престъпват законите на живота. И следствие на това престъпление, се раждат всички противоречия и нещастия в живота на съвременните хора. Или казано на религиозен език, ако Бог е създал

всички хора, каква нужда има да ги бесим или да ги убиваме.

Ще кажете, че съвременният ред го изисква. Тогаз, в такъв случай ние коригираме Бога, а това значи да поставяме нови закони на живота, което е невъзможно. И следствие на този опит на хората да наложат нови закони на живота, животът им от единия край до другия е пълен с противоречия, които са се трупали с векове и днес са загръстени всички пътища на живота. Затова повелително необходимо е да се даде ново направление на живота или по-право, да се откажем да пречим на живота в неговото проявление с нашите закони.

А сега ни казват, че миналите поколения са работили за нас. Да, работили са, но миналите поколения със своите разбирания и живот са ни завещали толкова дългове и противоречия, че съвременното човечество е пред фалит. Хората, оставени сами на себе си, са фалирали. Сега проповядват учението за кармата, за да покажат, че човек може да изплати дълговете си. Но малко са хората сега, които могат да изплатят дълговете си, защото те са толкова много, че е немислимо. Затова ще има едно колективно разплащане. Но се изисква Любовта да проникне в сърцата и душите на всички.

Хората ще се освободят от игото на закона, когато дадат ход на Любовта в живота си. Любовта се явява като най-необходимото в света; това е същественото, реалното, без което не може. Кога трябва да обичаме един човек? - Тогава, когато никой не може да му помогне, за да му помогнем. Защото Любовта няма предвид да вземе, а да даде, и светлината иска да даде.

Но сегашните хора, които са под влияние на негативните сили в природата, противодействат на Любовта и светлината и следствие на това живеят в

едно голямо противоречие. Целият съвременен свят е потопен в едно голямо противоречие. И вие живеете сред това голямо противоречие - външно и вътрешно. И ако биха ви се отворили очите, за да видите това голямо противоречие, вие бихте си изгубили ума. Ако видите какво мислят вашите приятели за вас, то не знаей колко приятели биха останали да се обичат. Тогава хората ще видят в какъв хаос живеят - и точно затова техните очи са затворени за всичко това, защото ще се спънат в своето развитие.

Какъв е изходът от всичко това? Сега искат със закони да уредят големите противоречия в живота. Но никакви външни закони не могат да уредят живота на хората. Никакъв външен ред не може да уреди живота им. Даже и Любовта, Мъдростта и Истината не са в състояние да ни извадят от голямото противоречие, което съществува в света. Защо? - Защото нашите разбирания не са разбирания на Истината. Сегашните хора говорят за Истината, като за нещо, което няма отношение към техния живот.

Говорят за свобода, но всеки разбира своята свобода. А Истината носи свобода за всички същества. Като говорим за свобода, разбираме, че тя е достояние на всяко същество. А сега хората са създали един порядък, който няма нищо общо с порядъка на природата.

За да се разбере философията на живота, трябва едно училище с практическа част. А само да се говори, не се постигат резултати. Човек, както е сега, трябва да го насилиш, за да учи и прилага това учение в живота си. Но щом дойде законът, това е вече насилие.

Човек трябва да проучи законите на живота, за да може да бъде щастлив. И това трябва да го направи съзнателно, за свое и общочовешко благо. За тази цел човек трябва да развие своя ум, сърце, душа и дух, да обнови своето тяло и да го направи неразрушимо и

безсмъртно. Тогава ще може да предприеме едно пътешествие извън земята, за да види величието на света. Това са велики задачи и възможности на живота, който е цел за нас. Любовта е цел, Мъдростта е цел, Истината е цел, животът е цел. И когато човек дойде до това състояние, трябва да мисли. Човек трябва да остане за малко сам със себе си; защото пред него има същества, които са минали преди него по този път, по който той върви сега, и може да влезе във връзка с тях и те ще му разкрият всички потънкости на този път, ще му открият онова знание на законите и методите, които му са необходими в неговото развитие, за да постигне съвършенството и безсмъртието; ще му покажат пътищата, методите и средствата за обновяване на живота, за подмладяване, ще му разкрият тайната на Вечния живот.

На земята има няколко извора, от които човек като пие, може да се подмлади, те са извори на елексир. Тези извори са отворени само за разумните и не са постоянно на едно място, а са подвижни; те постоянно изменят своето място, затова хората не ги знаят.

Сега хората често питат, как ще се оправи светът? - Светът ще се оправи, когато хората се оправят. Не оставяйте хората да ви оправят, и не очаквайте хората да ви оправят. Всеки сам себе си трябва да оправи. Докато чакаме другите да ни оправят и да ни дадат свобода, светът все неоправен ще бъде.

Нашата земя е от най-изостаналите земи в Битието в културно отношение. В другите земи от другите слънчеви системи има много напреднали същества; например в системата Сириус живеят много добре. И старите асирийци, които разбираха тази дълбока наука, туриха името Асирия на своята страна, защото искаха да живеят според културата на Сириус. И там има една земя като нашата, само че в културно

отношение е много по-напреднала, там няма и помен от престъпленията, които се вършат на нашата земя. Тези хора там не очакват да ги оправя някой. И ако ние не слушаме Бога, Който работи в нас и иска да ни направи свободни, кой отвън може да ни оправя и освободи? - Ние живеем в Бога и Бог живее в нас; нека Той ни бъде образец и да не чакаме никакви правила и закони отвън да ни оправят. Това няма да донесе никаква полза, но човек има един закон в себе си - това е Бог в човека. Сега хората още не са познали този закон в себе си и затова търсят външни закони, които да ги управляват. Кое е същественото в живота? - Същественото е общата идея, в която всички могат да живеят братски, радостта на едного да бъде радост на всички и радостта на всички да бъде радост на едного. Всички блага и радости да бъдат за всички. Сега например, в съвременното общество се събират двама души и искат само те да се обичат. По този път те не могат да бъдат щастливи. Тяхното щастие трябва да бъде за всички. Един човек, за да бъде щастлив, трябва да го обичат всички, с които е във връзка.

Има едно ново разбиране, което трябва да се внесе в света и тогаз живота ще придобие един вътрешен смисъл. Сега като говорим така, ще ни кажат, че рушим основите на съвременния строй. Но съвременният строй и без това няма никаква основа, та няма какво да го рушим. Той е разрушен сам по себе си. Това, което имаме днес като държава и строй, не е никаква държава. Ние сме за един разумно организиран обществен порядък, където най-умните и въоръжените със знание ще ръководят, напътстват свободната инициатива, ще служат, съветват и просвещават невежите и ще им показват пътищата на живота. Но няма да има „създатели на закони“, които да управляват другите, без да са оправили себе си.

Ние сме за един порядък, където да няма гладни,

невежи и роби. Ние сме за един порядък на доволство за всички, светлина и знание за всички, свобода за всички, за да бъдат всички щастливи и да се радват на живота. Защото всички хора имат един и същи произход, всички имат еднакви права и задължения. Но за да се живее в този нов порядък, хората трябва коренно да променят своите разбирания и начина си на живот.

Вярвайте в доброто, което е вложено във вас, което е в самото ви естество и не се сравнявайте с другите - нека другите ви бъдат един подтик.

Беседа от Учителя, държана на 23 август 1933 г.

БОГ КАТО ОСНОВА НА ЖИВОТА

Има три неща, които интересуват всички същества, без разлика какви са те - от най-малките до най-великите. Всички същества се интересуват от живота, знанието и свободата. Заг живота седи една велика сила; заг знанието седи друга велика сила; заг свободата седи трета велика сила. Това са велики сили и принципи, на които всякога може да разчитате. Тези три велики сили са съединени в едно вътрешно единство, което единство е Бог в света. И когато казваме, че в света съществува Бог, ние разбираме вътрешното единство на всички същества, целокупността на Битието, разбираме онова същество, което всякога дава и никога не взема. Туй Същество хората не могат да го отричат, защото върху Него почива светът и животът. Туй което е живот, знание и свобода на хората и на всички същества, то е Бог.

Хората могат да отричат своите измислени богове и представи за Бога, които нямат нѝкакво отношение към живота, но те не могат да отрекат живота и вътрешното единство на Битието, защото с това отричат себе си. Сегашните хора имат една много смешна идея за Бога - говорят за Бога, без да

имат една определена идея. Евреите например са имали една ясна и определена идея за Бога; за тях името на Бога е било свещено и са го писали с четири букви: IEVE, като една се повтаря : значи за тях името на Бога е съставено от три букви, които представляват трите велики принципа на Битието - Любовта, Мъдростта и Истината. Те са го произнасяли на срички, което на еврейски се чете тъй - Йог Хе Вау Хе.

Първата буква I, означава туй същество, което всичко създава, втората буква E, туй същество, което всичко поддържа и уравновесява; и третата буква V, е закон на равновесие, туй същество, което изправя всички противоречия.

Защото в света съществуват големи противоречия, които постепенно трябва да се изгладят. И противоречията съществуват по простата причина, че светът е в едно прогресивно и развиващо се състояние. В света има един постоянен успех и прогрес, а упадъкът е нещо изключително, светът само се преобразява, но никога не се свършва. Истината е, която може само да уреди всички противоречия и да осмисли живота, защото ако истината няма отношение към нас, тя не ни ползва, не е истина за нас. Докато човек е в зависимост от външните условия на живота, той не е в областта на истината; докато човек е зависим от знанието на хората, той не е в областта на мъдростта, докато животът на човека е в зависимост от живота на другите, то Любовта не е в него и дотогава човек ще бъде изложен на големи изпитания. Тези три творчески принципа, израз на великото единство на Битието, проникват и изпълват цялото безгранично пространство и са основата на всички сили и елементи, които обуславят нашия органически и психически живот. Те проникват и се проявяват чрез светлината, въздуха, водата, храната. И една храна или вода, която не съдържа достатъчно

количество електричество и магнетизъм, които са проводници на великата реалност, е вредна. Същият закон се отнася и за нашите мисли и чувства. Всяка мисъл и чувство трябва да носят в себе си тези животворни сили. Едно чувство трябва да носи любов в себе си, силата трябва да носи справедливост, а мисълта трябва да носи истина.

Силни хора са само онези, които мислят, чувстват и постъпват правилно, които дават ход на Божественото триединство в себе си. Тези хора имат здрав стомах, здрави гробове и здрав мозък. Когато тези три системи или една от тях не е здрава, човек не е здрав. Израз на пълното здраве е радостта. Здравият човек е радостен човек и затова можем да кажем, че единственото реално нещо, което определя човека, това е радостта, а само знанието и животът, Любовта и Истината, произвеждат радост. Човек трябва да се стреми да добие радостта, а ще я добие тогава, когато има здрав стомах, здрави гърди и здрав мозък. Радостта е път към здравето, без радостта не можем да имаме здраве. Ако в тебе радостта е един резултат на твоята Любов, Мъдрост и Истина, навсякъде ще имаш здраве около себе си.

Ако човек се откаже от храната, ще развали стомаха си; ако се откаже от въздуха, ще развали гробовете си; ако се откаже от мисълта, ще развали мозъка си. Това са закони на органическия свят.

Въз основа на тези начала, трябва да се възпитаваат бъдещите поколения.

Не е важно в какво вярваме, важно е да знаем, че всеки ден носи едно благо за нас, което трябва да използваме разумно.

Когато човек има Любов, Мъдрост и Истина в себе си, само тогава е човек, само тогаз ще му са отворени вратите навсякъде и ще носи едно благословение за всички, ще бъде един проводник на великото,

Божественото. Ако човек почне да мисли, какво представляват от себе си Любовта, Мъдростта и Истината, той не може да разбере; те като гойдат, внасят живот, светлина и свобода и по тях човек ще познае присъствието им, без да може да обясни, какво представляват от себе си.

Има една средна сила между Любовта и живота - това е Праната, тя обновява живота. И когато човек е болен или неразположен, сутрин да концентрира ума си към праната, която минава като космическо течение през пространството и мислено да почва да я вдишва и да мисли, че минава и се всмуква от всички клетки на организма му. И в 3-4 дена като направи този опит ще бъде свършено здрав. Но в това време не трябва да мисли за нищо друго.

Най-сигурното лекарство в света, това е човешката радост. И като станете сутрин, трябва да има нещо, което да внесе едно светло чувство и една светла мисъл, които да предизвикат радост, да извикат една възвишена и благородна постъпка, която да произведе радост. Тогаз няма да бъдете тъжни и да боледувате.

Невежеството и незнанието са най-големите дяволи, които пречат на хората да познаят законите на разумния живот, който ще внесе радостта, затова е необходимо хората да придобият великото знание, което да ги запознае със законите, по които е построен нашият организъм и да изучат законите на правилната обмяна на веществата и енергиите. Затова най-първо никога не трябва да вземате по-голямо количество храна, отколкото ви е необходимо. Който иска да е здрав, не трябва да преяжда и никога да не яде след като залезе слънцето. Яжте преди залез слънце и след изгрев слънце - това е здравословно. Никога не яжте лоша храна; за предпочитане е само хляб пред лошата храна. По този начин на разумно ядене, дишане, мислене,

разумните хора могат да подобрят живота си.

Съществува един ред на обща хормония, от който можем да черпим здраве. Има нещо в природата, което носи здраве в себе си. Мощното в света, това е радостта. Това е едно от големите блага на човешкия живот, което не може да се придобие, ако нямате живота знание и свобода. Човек трябва да бъде свободен и да не се влияе отвън. Здравият човек трябва да търси сам Истината, която ще му даде един свободен замах в живота.

Беседа от Учителя, държана на 2 април 1933 г.

ПОСТИЖИМОТО В ЖИВОТА

Онова, което интересува хората на земята, това е постижимото, а не философските трактати, не е поезията, не е музиката, в дадения случай, които интересуват хората. А постижими са онези неща, които стават бавно; в бързането няма постижения, човек най-първо трябва да има ясна представа за себе си, да даде един отговор, какво представлява той вътре в природата. Че човек носи едно име и принадлежи на една нация, това още нищо не значи. Преди всичко той трябва да бъде одарен с един светъл ум, с едно здраво сърце и с една разумна воля. Не воля да върши каквото си иска, не, воля имаме само там, където се вършат неща, които са разумни. Сега, мнозина се занимават с непостижими работи, например искат да знаят как ще се оправи светът. Това преди всичко не са задачи, които може да разрешите при сегашното си развитие. Може да се занимавате с тях, но няма да ги разрешите, няма да имате постижение. Може да си създавате различни теории, но те няма да отговарят на реалността; и тогаз хората, които не знаят истината, си обясняват нещата по чисто механичен начин. Но механическите процеси са завършени процеси и в тях няма нищо разумно. Те са резултат на разумни

процеси, но в самите тях няма разумност. Например, движението на колелетата на една машина е механически процес, зад който стои една разумност. Когато се изпречиш на пътя на един механически процес, ти рискуваш да платиш с живота си и никакви молби не ще ти помогнат. Например, ако си туриш ръката над зъбците на едно колело в машината, която е в движение, ще ти я откъсне, колкото и да му се молиш. И когато казваме, че някои неща са необходими, разбираме един механически процес. Не се противопоставяйте на този процес, без да знаете законите на неговата дейност.

И понеже хората са още деца и не познават законите на живота, те се намират под вещото ръководство на съвършените същества - най-умните хора, които откак се е създал светът, живеят и още не са умирали нито един път. Те са проучили вътрешните закони на Битието и са разбрали как се добива и поддържа вечния живот. И те ръководят сега цялото човечество. Те напътват човека, давайки му онези методи, чрез които най-разумно ще постигне своите копнежи и идеали за щастие.

Човек непрестанно трябва да се стреми и никога да не изгубва импулса за постижение. И всеки трябва да има един обект, който може да постигне; може да има един безграничен идеал, непостижим; Но всякога един непостижим идеал е свързан с един постижим; трябва да имате нещо определено и постижимо. Често вие казвате: Аз искам да бъда добър човек; това искане е неопределено; доброто не седи само в една постъпка; то е плод на Божественото, което е във вас и когато направите една добра постъпка тя е плод на Божествената Любов, която работи във вас.

Човек не може да стане добър докато не мине през огъня на Любовта. Добрината не е нещо механическо, което отвънка можете да придобиете. Тя е

един вътрешен, разумен процес и когато дойде да функционира във вас, вие ще бъдете добре устроен човек и нещата ще бъдат постижими за вас. Добрият човек не може да бъде човек с недостатъци; той е способен да разбира всичко в живота и да се справя с всички противоречия в живота.

Постиженията в света зависят от известни закони. Някои казват, че човек може всичко да постигне. Но преди всичко трябва да се определи какво нещо е човек и какви са неговите възможности за постижения. Съвременният човек със сегашните си разбирания много малко ще може да постигне от своите копнежи.

Човек, който може всичко да постигне, е човекът, който е разбрал законите на живата природа, разбрал е законите на цялото човечество и на цялото Битие. И той иска всичко, което мисли, чувства и постъпва, да бъде не само за него полезно, но да бъде полезно за всички. Такъв един човек всичко може да постигне. Но ако вие от сутрин до вечер мислите за своето благо, нищо не можете да постигнете.

За да имаме постижения, трябва да се кооперираме и да си взаимопомогаме. За да имаме постижения, трябва да гледаме дейността на природата и да съгласуваме нашата дейност с нейната. Частите трябва да се координират с цялото тяло; под тяло разбираме разумното в нас, което устройва и държи всички органи в едно и ги привежда в действие.

Съвременните хора не успяват, защото всеки иска другите да извършат повече за него, отколкото той за тях.

За да има постижения, човек трябва да познава себе си, условията и средата, при които се развива. Най-първо, той трябва детайлно да разбира устройството на своето тяло и да знае всеки орган каква служба изпълнява и законите на неговата дейност; да познава всички функции основно, защото те със-

тавяват много важна част от неговия живот. А сега казват - това е душата, която управлява тези функции. Ако душата е нещо определено за вас и ако душата управлява, ти кой си? - Не, човек е самата душа, а тялото е обективен израз на душата. Така че, когато говорим за човека, разбираме една цялостност, а не отделяме и не противопоставяме душата и тялото и техните функции, не предпочитаме единия живот пред другия. Животът е един, но за да имаме постижения, трябва да разбираме конкретното, което го имаме, като дадено и с което разполагаме - тялото. И когато разбираме нашето тяло и имаме правилни отношения към него, ще имаме правилни отношения и към своите ближни, защото ако не можем да живеем със своите ближни, как ще живеем с Бога?

Ако ти не живееш добре и братски с чадата на Бога, как ще живееш с Бога? - А за да има правилни отношения с ближните си, човек трябва да не спъва живота, който се проявява в него, за да може да се развива хармонично и да подхранва и развива всичките си способности и добродетели. Присъствието на всяка една способност и добродетел се познава по това, че от нея излиза специфичен лъч (светлина). И когато се развият всички добродетели, човек ще си създаде една светла и хармонична атмосфера, ще влезе във връзка със същества, по-напреднали от себе си и ще разбере великия закон за всеединството на живота и благата в него. А със сегашните си разбирания хората са изложени на големи изкушения, понеже нямат светлина да схванат истинското отношение на нещата. Така например, днес има натрупване на богатствата в едни ръце, и се цени и почита човек заради богатството, а не човека. Но това богатство, преди всичко, не е негово. За това богатство са работили хиляди хора; в това богатство влиза животът на милиарди житни зърна, на милиарди плодове, които са станали жертва.

А този човек казва, че това богатство е негово! - Това е крайно неразумно! Този човек трябва да каже - големи страдания и големи жертви има в това богатство и като има това чувство в себе си, ще знае как да го използва за благо на всички. Всички богатства трябва да бъдат за благо на всички!

А когато сиромашът почне да благодари за малкото, което има той, разбира смисъла на живота и се намира в процес на чистене. Богатството и сиромашията, това са временни отношения в живота. Ние не насърчаваме сиромашията, нито казваме, че човек трябва да се примири със съдбата си. - Не, в това отношение нашият идеал е - блага и доволство за всички! Но въпросът ни е да се обяснят противоречията, които съществуват в днешния живот. Всички противоречия, които срещаме в живота си, са изпитания, дадени от една Висша Разумност, за да ни подготви да използваме блага, които са вложени в живота. Защото природата не обича да се пилеят блага ѝ. За нас животът е училище и ако в обикновените училища учениците се подлагат на изпит, за да се види какво са научили, колко повече във Великата Школа на Живота!? А всички способности и добродетели у нас - това са Божествени блага. И човек не трябва да ги занемарява; защото от тяхното развитие зависят неговите постижения. От тях зависи здравето му, добрите му състояния и силата му - зависят от тези блага, които са вложени вътре в него. Човешката мисъл в това отношение е една велика сила - Всичко, каквото сте казали и казвате, става.

Някой път една мисъл минава през ума ви и казвате - ще стане тази работа - и след време тя става; например, болен си и си кажеш положително - ще оздравея и оздравяваш, а друг си каже - няма да я бъде - и така става. Това е защото поддържате отрицателната мисъл, която не гради - така че, за да

има човек постижения, трябва да поддържа само положителни мисли в ума си, които градят. Ще кажете, откъде идат отрицателните мисли? - Библейската легенда разправя, че след като Бог дал наставления на Адам, как да живее, дошъл и Луцифер, черният агент и той му предал друго учение. Сега тези двете учения се проявяват в човека като два противоположни стремежа, като два гласа, които му нашепват два рода мисли. Бог му нашепва положителните, а Луцифер - отрицателните. Засега хората са се научили да слушат и познават гласа на черния агент и затова нямат постижения в живота си, а само противоречия и разочарования. Черният агент нашепва на хората всеки да живее за себе си, да търси своето благо. Той е баща на човешкия егоизъм, а Божественото ни подтиква към общност на благата, към приятелство и братство.

Всички приятели ни са помощници в нашия живот и всеки човек, с когото направите известна връзка ще упражни известно влияние във вашия живот. Всички добри хора са едно цяло и това е Божествената помощ, чрез която разумният свят ни помага и колкото повече приятели имаме, толкова сме по-силни. Този закон е верен и по отношение на човека. Колкото повече способности са развити в него, толкова е по-силен. Когато човешкият мозък функционира правилно, човек е силен, а когато способностите са в бездействие, тогава човек е слаб. За да има постижения в живота си, човек трябва да работи с най-силната си способност и постепенно да развива всички, за да се прояви като истински човек. В това отношение с религиозните работи много хора се спъват, защото мислят, че като вярват в Бога и се молят, друго нищо не им трябва. Но това е едно неразбиране на живота и затова те не могат да имат никакви постижения. Когато говорим за молитва, ние разбираме работа за общото благо, в

съгласие с всички разумни същества в природата. Това значи да изпълняваме Волята Божия - да работим за общото благо.

Ние седим сега пред вратите на един велик свят и трябва да бъдем будни. Пред този свят, сегашният живот ще ни се струва като нищожество и ще се чудим как сме живели в този свят. Но въпросът е, какво да правим сега? - Да обикнем тези, които Бог обича. А Бог обича всички - тази мисъл да седи в ума ви; тогаз ще намерите по-голям смисъл в живота си и ще добиете един вътрешен характер и нещо положително.

А за това всеки трябва да слуша гласа на Бога в себе си. Защото ако не можем да слушаме гласа му, не можем да имаме съгласие помежду си, не можем да имаме постижения. Има един вътрешен глас, който обединява - както водата, въздуха, светлината и твърдата почва, така и Божествената Любов обединява всичко в живота; това е реалното, това е мощното в света, това е магическата пръчица, която трябва да научите да махате. Вашата магическа пръчка е вашият език. Сладката дума, която кажеш на другите, ще се каже и на теб, и горчивата дума, която кажеш на другите ще се върне и при теб. Всяко нещо се връща при онзи, от когото е излязло. Това е абсолютен закон в природата.

Сега изучавайте себе си, изучавайте двата гласа в себе си и слушайте Божествения, който носи мир, сила, богатство, радост, живот; на Божественото се дължат всички хубави работи, а на черния агент се дължат всички лоши работи в нашия живот.

Беседа, държана от Учителя на 1 октомври 1933 г.

ТАЙНАТА НА УСПЕХА

Има две неща, които занимават практическия човек на съвременната култура, човекът на XX век. Първото нещо, което го занимава, това са постиженията. Всеки човек иска да има известни постижения. Второто нещо е - превъзходството на живота. Има един вътрешен подтик у всички същества, малки и големи. Този подтик е неразбран за нашето съзнание, но той осмисля всичко. Човек се стреми да постигне нещо, само че не може да си обясни тези стремежи. Но след като го постигне, разбира защо му е било то. Затова ни е потребно знание. Малко знание ни е потребно, не много; многото осакатява, а малкото носи благословение. Под малко разбираме това, което ни е необходимо за живота, както храната и водата, въздухът и светлината. Никой човек не трябва да убива в себе си стремежа към постижения, а да държи като един висок връх в себе си идеала, който иска да постигне. Като един стимул трябва да държите този подтик, не го угасвайте, защото от него зависи вашето щастие.

С угасване на подтика към постижение, угасва и животът, и тогава идват всички страдания. Всичко

туй има отношение до сегашния живот, а не до бъдещия. Бъдещият ви живот ще бъде точно такъв, какъвто е сегашния ви идеал.

А сегашният ви живот е такъв, какъвто е бил идеалът на миналия ви живот. Какъвто е бил идеалът на миналия ви живот, точно такъв е човекът сега. Но за да се разбере правилно животът на човека, трябва да се знае, че човек има двоен произход, има две истории, има две естества. Обяснението за произхода на човешкото тяло е едно, но то не може да обясни произхода на човека. Ако искате да знаете, какъв е духовният произход на човека, има съвсем други обяснения. Духовният произход и развитие е обект на окултната наука, която разглежда Битието и човека всестранно, а не едностранчиво и повърхностно както това прави официалната естествена наука, която изучава само физическия произход и развитие на човека, и то за него има още смътни понятия.

Физическият човек се отличава с една крайна слабост. В него няма устойчивост. И целият физически свят е такъв; цели континенти има, които са изчезнали, други са се явили, планини хлътват, други се повдигат. Всичките тези неща са свързани с неустойчивостта на физическия свят и не са достатъчно обяснени от учените. Също така, причините за отклонението на земната ос на 23 градуса и 27 мин. учените още не ги знаят; имат разни теории и хипотези, но същинската причина им е неизвестна; те обясняват всичко по един механически начин и има още нещо недообяснено. А наклонението на земната ос има отношение към нашите идеали и постижения; тя има отношение към нашия гръбначен стълб, който под нейното влияние също се е отклонил на 23 градуса и 27 мин. от онова перпендикулярно положение, което е имал по-рано. И вследствие на това отклонение на гръбначния стълб се дължи падението на човешкият

рог и произходът на всички слабости и неуспехи. И когато се изправи земната ос, ще се изправи и нашият гръбначен стълб, тогава умът ще започне да мисли правилно. Защото правилното развитие на човешкия ум и сърце е в пряка зависимост от космичните условия на дадена епоха. И нашите постижения са в голяма зависимост от космичните условия. Постиганията са резултат на два фактора - вътрешния импулс и цялостността на външните условия, т.е. докато може да се нагоди и използва тези условия, които има в дадения момент, защото дадените условия, в които се намира човек ще спомогнат за някаква придобивка; затова човек трябва да използва всички условия за възможни и разумни постижения, за да се осмисли животът му. Може някой да каже, че нищо не може да постигне. Не човек все ще има някакви постижения, които са важни за природата, понеже всички форми, които тя е създала, си имат своето предназначение за самата нея, а не е важно какво ние мислим за тях. И в природата, онова, което човек постигне, остава за него си; в туй отношение природата е крайно справедлива. Всякога придобивката на един човек я запазва за самия него, за да има човек от какво да живее, понеже тя иска всички същества да бъдат щастливи.

Има три вида процеси в живота: механически или физически, органически и психически, чиито закони човек хубаво трябва да разбира, за да има постижения. Тези три вида процеси са свързани в едно цяло. И когато се разглежда животът от гледището на всеки един от тези процеси, ще извадим три различни заключения, които ще бъдат едностранчиви и не могат да обяснят живота в неговата цялостност. Който не разбира това, всякога ще попадне в едно погрешно схващане. Тези три вида процеси обуславят целокупния проявен живот на човека. И човек, който иска да

бъде щастлив, да има успех и постижения, трябва да контролира тези три вида процеси и да ги направлява.

Най-първо вярвайте, че можете да постигнете нещата. А тази вяра, от която зависи съдбата на човека, до голяма степен е определена от био-психологичните условия при неговото зачатие. Състоянието на родителите в момента на зачатие до голяма степен определя съдбата на децата. Със своите мисли, чувства и настроения в момента на зачатие, майката прави щастлив или нещастен до голяма степен живота на децата си, защото тези състояния се предават в подсъзнанието на децата, от които те не могат да се освободят цял живот. Ако майката е имала мрачни състояния, тя ще внесе тези мрачни състояния в децата, които ще направят нещастен целия им живот. Но майката може да внесе светли и възвишени мисли, които ще стимулират децата към благородни идеали и постижения. Много трудно е човек да се освободи от тези внушения, защото те имат чисто органическа основа и се иска много време и знание на законите, по които се развиват тези процеси. Също и мислите и чувствата, с които живее даден човек, оказват едно такова внушение и стимулират или спъват неговите стремежи към постижение. Например, ние мислим че нашите работи няма да се оправят, и те не се оправят. Не се оправят защото не постъпваме по законите на природата. А природата гради по един разумен начин и ако ние сме чувствителни и внимателни към нейните внушения и упътвания, винаги ще имаме постижения.

Какви трябва да бъдат постиженията ни в света? - Нашите постижения трябва да бъдат най-първо от физически характер - по отношение на външните условия; второ, в подобрене на нашия характер и развитието на нашите способности и Божествени дарби - да знаем съдбата и развитието на

цялото човечество. Аз наричам Божествено това, в което взема участие цялото човечество и е за благо на цялото човечество. Страданията и радостите на цялото човечество да бъдат и твои. Да се чувстваш едно с цялото човечество и интересите ти да бъдат интересите на цялото човечество - това ние наричаме Божествено.

Но туй може да бъде, когато минем първите две постижения. Постиганията във физическия свят са най-трудни - защото при днешното съзнание на хората и при днешните условия всички не могат да бъдат богати. Но по отношение на вътрешното богатство и придобивки, почти за всички има условия. Всеки може да подобри условията на своето тяло и да развие способности и характер, защото има условия за това.

Човек може да измени своята съдба с разумно и правилно дишане. Например, човек става нервен и нетърпелив и с това спъва своите постижения. Но той може да измени тази си черта с дишането. Като почне да диша по особени правила, ще внесе повече магнетизъм, ще придобие повече мекота и неговата нервност и нетърпение ще се премахнат. Но трябва и особени упражнения и дисциплина. - Като почнете да правите по три пъти на ден упражнения с дишане от по 5-10 мин. ще изцерите своята нервност и нетърпение. Когато тази наука за дишането се разкри на западните хора, те устройха ред школи за практически упражнения, но понеже не разбираха законите на тази наука, и като дишаха по цял ден, набираше се много енергия, с която разваляха своята нервна система. Защото чрез дишането се набира много енергия, която с голямото напрежение, което упражнява, разрушава нервната система. А нервната система при сегашното ѝ състояние не може да издържа големи напрежения. *И докато правите упражненията, умът ви да бъде концентриран върху една*

велика и светла мисъл, защото в света има една абсолютно хармонична среда, и когато възстановим вътрешната си хармония ние влизаме във връзка с тази среда, привличаме се към нея, условията ни се подобряват и ние имаме по-големи постижения в живота си. Но за да постигне това вътрешно хармонизиране на силите и енергиите си, въобще на вътрешния си живот, човек трябва да срещне един друг човек мъж или жена, които да въздействат благотворно върху него. Той трябва да срещне едно същество, което да се присъедини към него, да приобщи усилията си към неговите, да се образува една вътрешна хармония и работите му в живота ще тръгнат. И всички постижения, които имаме в света, каквито и да са те, все трябва известни хора да ни подкрепят, да ни съдействат в този път. Поем ли сте, философ или музикант, все трябва да има едно същество, което да ви подтиква в това направление. Затова се стремете да имате най-малко един добър приятел, а добър приятел ви е този, който гледа на вас като на себе си - той не прави разлика между вашия и своя живот. И да ви кажа, как да си избирате вашите добри приятели. В старо време за тази формула, която сега ще ви кажа, трябваше да чакате 20 години в школите на Египет или Вавилон, за да ви я кажат. Като срещнете един ваш приятел, най-първо ще го обикнете. После ще намерите в него една добра, постоянна черта, която винаги да държите в ума си; понеже тази негова черта ще стане основа, върху която и давама ще градите живота си. Тогава ще се поставите в едно спокойно състояние, за да разберете с този ваш приятел ще можете ли да работите заедно. Щом вашият ум и сърце са тихи и спокойни и ви е приятно, невидимият свят ще ви съдейства и ще ви тръгне и на двамата - ще бъдете в сила да преодолеете всички мъчности в живота си. Тази е дълбо-

ката вътрешна нужда и причина на вярата.

Този е дълбоката причина на мъжа и жената да се женят. Онова, което кара мъжът да се жени, не е да образува дом, а да намери едно същество, с което да се хармонизира, за да постигне нещо в света. Защото стремежът към постижение е основен стремеж на живота. И жената затова търси мъжа. Повдигането на душата, ума, сърцето и волята на жената и мъжа е вътрешният смисъл и причина за привличането им. Това е смисълът засега в живота на хората. Ако вашите умове и сърца не се обогатяват и развиват постоянно, животът ви няма да има израз - това са външни условия, при които животът може да се прояви. И при това трябва да държите в ума си основния закон, че всичко в природата е разумно. Този мисъл трябва да бъде основа на вашия живот. Щом сте в съгласие с тази разумност, нещата по който и да е начин ще се оправят. Обаче, щом реагираш на тази разумност, всичките ти работи вземат обратен път и ще ти дойдат всички нещастия на главата.

Не се самоопределяйте в света, че сте духовни, религиозни, светски, учени и пр. Освободете се от всички тези имена и останете само с името човек, едно разумно същество, което трябва да живее и твори в света, а всички други неща са второстепенни. И всичките ни нещастия и несполуки в света се дължат на това, че ние живеем в съзнанието и самосъзнанието, където са преплетени много интереси и е поле само на борби и противоречия. За да имаме трайни постижения, трябва да влезем да живеем в свръхсъзнанието - това е възкресението, за което говорят религиите; но много е мъчно да се освободи човек от самосъзнанието. Всички страдания се дължат на това, че в нашето самосъзнание седи идеята да търсим само нашето щастие, но по този път ще имаме само разочарования и неуспехи. А човек трябва

да бъде господар, да се издигне над самосъзнанието, и да разбере, че щастието на един трябва да бъде щастие на всички и че лично щастие не съществува. Красотата и смисълът на живота е в общото благоденствие и щастие, в пробуждане на колективното съзнание, на Онзи Живия Бог в нашата душа. Там е всичката сила на човека. Не са външните вярвания, които осмислят живота - те са само спомагателни неща. Силата на човека е във връзката му с природата, с всички разумни същества, със света на вечната хармония. Силата на човека е в разумното използване на въздуха, светлината, водата и хляба. Другите неща са второстепенни. Светлината я вземам като емблема на мисълта; въздуха го свързвам с живота, а храната - със силите, които действат в природата. Това са неща, необходими и с тях човек е осигурен - зад тях седи Разумното, това е Живият Бог, Който поддържа нашия живот.

Учете, стремете се все напред и никога не се обезсърчавайте, защото пред вас стои едно велико бъдеще. Да срещнем хора на земята, с които да се разбираме - това е най-великото благо. А ние сега срещаме мъртви хора и затова страдаме. Трябва да срещнем живите хора, т.е. хората на доброто и разумността, на благоденствието. Това е най-голямото благо - да срещнеш един човек, който да те разбере и когото да разбираш, да срещнеш един приятел, който да те стимулира и вдъхновява в пътя към великите постижения в живота.

Беседа от Учителя, държана на 8 октомври 1933 г.

НОВИТЕ СХВАЩАНИЯ ЗА ЖИВОТА И СВЕТА

Душата, това е единственото реално нещо. И след като я проучвате хиляди и милиони години, ще знаете за нея толкова, колкото и сега.

Умът на човека е най-силното нещо, което съществува в света; а радостта - това е реалното на земята - няма по-реално нещо на земята от радостта.

Ще посоча три положения, за да се види как гледаме ние на въпросите на живота. Земният, материалният живот е калният живот. Не че животът сам по себе си е кален, но има много примеси в него и затова се нуждае от пречистване. Духовният живот е този, който е почнал да се пречиства, който е в процеса на пречистването. А Божественият живот е този, който е чист, без всякакви примеси. Това са три фази на живота и човек трябва да мине през тях, за да може да живее в Божествения живот.

Често ми се правят критики, че в беседите ми няма много логика. За себе си аз разсъждавам логически

като никої в света, но не мога да разсъждавам и заради вас. Като говоря, аз изнасям принципите, законите и фактите както са в природата, а вие ще разсъждавате. И ако разсъждавате логически, аз ще ви похваля, но ако искате аз да разсъждавам логически заради вас, аз ви съжалявам. Защото моите разсъждения ще ползват мене, но не и вас, тъй както храната, която аз дъвча, ще ползва само мен. Моето говорене ще ви ползва до толкова, до колкото може да ви подтикне да разсъждавате и да мислите логически. Моята цел е да се научите сами да мислите, а не само да възприемате мисълта на другите, без да я разбирате. Защото умът се храни само тогаз, когато човек мисли правилно. И когато се научите да мислите правилно, там където нещата не са свързани, вие ще ги свържете.

Друго положение. Някои ми казват: Вие трябва да гадете по-конкретни положения за обществения живот, за семейството, за мъжете и жените, за религията и пр. как ще се оправят. Казвам: Това не е моя работа. Домът и общественият живот - това са завършени процеси, това са вече свършени неща и не могат да се поправят.

Нещо ново трябва да дойде. Старото не искам и да го бутам, понеже може да падне и да ме осакати. Аз не искам и праха му да гълтам, като го бутна, затова старото да си седи. Който го е направил, да го разваля - чужди работи аз не оправям. Аз градя новото, за което съм дошъл в света. За старото да отговарят тези, които са го създали.

Други казват: „Дай ум на хората“. - Ум не давам. Всички хора имат достатъчно ум. Ако остане сега да им се дава ум, това е изгубена работа. Ще кажете - ще бъдем научени от Бога. Но това все подразбира една нова епоха, където отношенията между човека и природата са други. Ако искате в това състояние, в което сте сега, да ви научи Бог, това е невъзможно.

Трябва да се роди във вас ново съзнание - колективно-то съзнание, за да бъдете научени от Бога. И това ново съзнание ще внесе ново разбиране за живота. Тогаз ще се явяват светли мисли и чувства и силна воля, за да реализирате новото, да го въплътите в живота си и да създадете новата култура на братството.

Други казват, че не изнасям в беседите си най-новите твърдения на науката. Чудна работа! Аз не се занимавам само със знанията на земята. За мен би било много лесно, ако се занимавам само със знанията на хората от земята. Но мен ме интересува знанието на жителите на Слънцето и другите планети и по-далечни слънца. Моят ум е занят с много по-велики работи и не ми остава време само за земята. Какво ще стане със земята? Казват, че ще изгори - Възможно е. Изгаряне ще стане на всички нечисти работи. И процесът на горенето е процес на чистене. Ама ще умрат всички хора. - И смъртта е процес на уравняване на всички противоречия. Някои хора трябва да умрат. Богатите, които не искат да служат на Бога, трябва да умрат; учените, които не искат да служат със знанието си на човечеството, трябва да умрат; всички които не проповядват истината, трябва да умрат; трябва да умрат всички, които задържат Божиите блага само за себе си, а не ги употребяват за общо благоденствие, за каквото са предназначени. И какво лошо има в това, че ще умрат?

Нека дойдат всички онези, които вършат волята Божия, които работят за благоденствието и свободата на всички хора, които работят за освобождението на човешката душа от робството, в което се намира сега. Нека дойдат всички, които не целят своето лично благо и щастие, а работят за благо и щастieto на всички. А сега, понеже всички търсят личното щастие, което не съществува, затова са всичките тези противоречия в сегашния индивидуа-

лен и колективен живот. И понеже съвременните хора не мислят, казват: Животът е лош, природата, Първата Причина е виновна за всичко това. - Не, всичките нещастия се дължат на самите нас, на нашето невежество и неразбиране на законите на живота. Всички искат живота да не бил такъв, какъвто е сега. Всеки иска другите да бъдат добри, но при днешните условия, т.е. при днешното съзнание на хората, животът ще си е такъв, какъвто си е. За в бъдеще всичко туй ще се измени, но засега е невъзможно.

Вие живеете в един установен свят, но в него няма никаква реалност. Установените неща са неустановени, а неустановените са установени. Това е парадоксално, но е факт. Легът например, е нещо много установено, но като дойде пролетта, той изчезва. А виждаме една малка лодка в морето, която се люшка по вълните, но извежда хората на брега. Туй неустановено, произвежда добри резултати. Установеният лег произвежда смърт, а неустановената лодка носи живот и радост. Омразата това е лег, който се стопява, а любовта е лодката. Лодката, това е закон за пазене на равновесие; тя се приспособява на всички противоречия. Следователно, Любовта е силата, реалността, която се приспособява към всички положения в даден момент. На нея можем да разчитаме всякога и с нея ние можем да се справим с всички противоречия, които съществуват в живота ни. Не се обезсърчавайте от противоречията, защото всеки човек, в душата на когото съществуват противоречия е виден, силен човек. И всички противоречия в личния и обществен живот показват, че ние вървим напред.

Сегашните хора казват: - Няма ли право в този свят? - Правото е само в доброто, в злото няма никакво право. Правото е само в Любовта, Мъдростта и Истината, в свободата, знанието и живота, а там където ги няма, никакво право не съществува. Право-

то е това, като срещнеш един човек, да знаеш преди всичко, че той е като тебе човек, носи една душа, която е от Божествен произход и има същите нужди и копнежи като тебе. Ако можете да видите тази Божествена душа във всяко едно същество, то в душата ви ще се събуди едно меко и благородно чувство и тогаз ще се зарадваш, че живееш. И във всяка хубава мисъл, чувство и постъпка, се крие нещо Божествено. Туй Божественото, което се крие вътре, ако можеш да го схванеш, ти успяваш и се благославяш в живота.

Сега хората копнеят по идеалния братски живот, но при сегашното съзнание това не може да се реализира. Във всички хора има добри желания, но има нещо в тях на което те не са господари и то разваля всичките им добри желания. В човека едновременно се проявяват два стремежа. Като резултат на единия имаме това, което се нарича Божествено, добро, а като резултат на другия - туй, което наричаме зло. И вследствие на тези два стремежа у човека, се дължи и туй раздвоение, което е характерно за съвременните хора. Едни хора мислят по новому, а живеят по старому т. е. за новите идеи приказват, а живеят със старите, а други привидно мислят по старому, а живеят по новия начин. Първата категория проповядват за Господ, за любов, за жертва, за братство и пр., а като дойде един беден и закъсал при тях, ще кажат: Това му е карма, не му е дошло времето, друг да му помогне. А друг, в Бога не вярва, за любов и пр. не разправя, но като дойдат нуждаещите се при него, той им помага.

Ние не сме пратени да носим всичкия товар на света, но всички можем да бъдем съработници на великите Божествени идеи, които работят в света. За пресъздаване на сегашното общество и за създаване на новото, работят най-разумните същества, които са завършили своето развитие и които са въоръжени със знание и сила. Работят денонощно и подготвят

условията на новата култура.

Тази криза, която сега съществува във всички области на човешкия живот се дължи на вътрешните сили, които работят в живота и пробуждат хората, за да им покажат новия път, по който трябва да вървят. Преди всичко хората трябва да изменят своя начин на мислене. Докато разглеждаме нещата от лично или национално гледище, все същия резултат ще имаме. Трябва да застанем на гледището на човешината и да оценим всекиго, преди всичко, като човек с право и стремеж за живот и за ползване от всички блага на живота, независимо от това какво е неговото лично отношение към нас. Да не бъде един човек добър заради нас, защото ни е направил услуга, а да знаем, че доброто е един вътрешен непреривен процес; и в този смисъл на добрия човек всякога можем да разчитаме като на себе си.

Най-голямото богатство, което човек може да има на земята, е радостта. И казва Писанието: „Да се зарадва душата ми.“ Когато се зарадва душата ви, вие ще станете гениални, светии, велик човек ще станете. И тогаз целият свят ще се отвори пред вас и вие ще се отворите. И всеки трябва да се чувства радостен при всички положения в живота си, да се радва неговата душа за Бога, Който живее в нея. Но Бог, Който живее в тебе, иска да обичаш ближния си и да трепериш над него, както Бог трепери над него. Обичай другите хора тъй, както постъпва Бог, Който живее в нас. .

И всеки ден трябва да слушаме Божествения глас себе си и не да се осъждаме, а да изправяме погрешките си и да посаждаме добрите мисли и желания в душата си. Слушайте гласа на любовта във вашата душа; слушайте гласа на разумното във вашата душа. Това са реалните неща в живота и те ще ви помогнат. Бог живее у всички ни и ние имаме нужда един от друг,

защото сме едно цяло. Само така като почнем да мислим и чувстваме, животът ни ще се осмисли. Защото човешката мисъл е, която определя живота на човека. Мисълта е, която определя нашето здраве и способности. Човешката мисъл е, която определя вашето бъдеще. Човешката мисъл е, която определя великият път, по който трябва да служим на Любовта, великият път, по който трябва да служим на Мъдростта, онзи великият път, по който трябва да служим на Истината.

Беседа от Учителя, държана на 15 октомври 1933 г.

ТАЙНАТА НА ДЪЛГИЯ ЖИВОТ

Земята е една велика опитна школа. И всички хора са дошли тук да се учат. Някои са доволни от това, което учат, други са недоволни. Доволни са онези, които правилно са учили, а недоволни са тези, които не са учили правилно. Но каквото и да правим тука на земята, все трябва да учим. Хиляди години можем да бъдем недоволни, но недоволството не разрешава въпросите на живота - недоволството е само един подтик да постигнем това, което ни липсва. Но и доволството не разрешава въпроса. То е друг подтик. И тези подтици трябва да се сменят. Доволството е една малка почивка, но човек не трябва да се спира там, а трябва непрестанно да се стреми към нови придобивки и постижения. За да имаме правилно схващане за живота, в тази велика школа, земята, трябва да схващаме цялото битие, всички същества като едно цяло. Всички същества поотделно представляват отделни области на Битието, но всич-

ки са части на едно единство. Говоря за нещата, които са създадени от природата - от Бога - а не за човешките творби.

Изучавайки живота на хората, ние виждаме, че има щастливи и нещастни дни в живота им. Щастливи дни са тези, които носят известни блага и придобивки за тях. Същият закон важи и за мисълта - щастливата мисъл носи придобивки, а не е фиктивна.

Щастливият и нещастният човек се различават по строежа на техния организъм. Има известни мерки в природата, които определят щастливия и нещастния човек. Щастливия човек не можете да го съблазните с нищо в света. Той е винаги скрит под воал, за да не го познаят хората, че е щастлив. Има щастливи епохи в живота, но има и нещастни епохи. Или казано с други думи, има добри и лоши условия, които периодически се сменят. В щастливите епохи има всичко в изобилие, а в нещастните - хората едва преживяват. Тази периодичност на епохите на земята е в зависимост от живота на Слънцето, респективно слънчевите петна.

На всички хора, които са паднали в нещастните епохи, трябва да се благовестува, че има едно щастливо число в живота им. Туй число е живо и само ако го обичаме, можем да го привлечем да дойде при нас и тогава то ще ни донесе всички блага. В природата съществува един закон, по който благата се разпределят. Това е, както казах, в зависимост от Слънцето. След две години отсега нататък, ще настане една малка криза в плодородието. Същият този закон за разпределянето на благата има отношение и към вашия личен живот. Известни периоди от вашия живот може да бъдат щастливи, а други - нещастни. И това зависи от вашето слънце.

Всеки човек си има по едно слънце, от което зависят щастливите и нещастните епохи в неговия

живот. Туї, което съществува в големия свят, космоса, съществува и в малкия свят - човека. Слънцето на човека е това, което наричаме дух на човека. Това е животворното слънце, което носи благата на живота и способства да се развият всички неговии способности и чувства, понеже успехът на човека зависи от неговите дарби.

Трябват нови и дълбоки разбирания за живота. Сегашните материалистически и икономически разбирания са много повърхностни. Какво може да разбере от живота един богатски син, чиито баща му е оставил своето богатство. Същото се отнася и за всички хора, които живеят всред благата на природата, наблюдават слънцето, месеца, звездите, облаците, ветровете и пр., но не знаят какво отношение има всичко туї към живота им. Съвременните хора се занимават с изучаването на растенията, животните, минералите, с произхода на живота и пр. Животът не е произлязъл отникъде. Той е вечно пребъдващата Реалност, която създава всичко. Материалистите философи твърдят, че човек от пръстта е излязъл и в пръстта ще се върне, а религиозните казват, че от Бога е произлязъл и пак при Бога ще се върне - това е все едно и също верую. А философите, които са по средата, окултистите, казват, че човек отникъде не е дошъл и никъде няма да отиде.

Четири неща отличаваат човека. Тези четири неща са неизменни и те съставят, според мен, човека. Те са: човешкият дух, човешката душа, човешкият ум и човешкото сърце. Това е човекът, който вечно пребъдва. Туї са божествени качества, които отличаваат човека като човек.

Без сърце не може да има едно радостно преживяване; ако нямаме ум не можем да възприемем външната светлина, без ум светът ще бъде една тъмница за нас. Без душа светът няма да има простор

и свобода. Без дух няма да има творчество вътре в живота. Така че когато говорим за дух, душа, ум, сърце, разбираме четири основни принципа, които действат в човека, които го определят като човек. Когато говорим за дух, разбираме творческия принцип в живота; когато говорим за душата, разбираме онзи принцип, който внася простор и свобода. Под ум разбираме онзи принцип, от който изтича светлината, а под сърце разбираме способността у човека да опитва от всички блага. Това е великата Истина вътре в света. Истината не седи в това да изнасяш дефектите на хората. Под думата Истина разбираме да благовестуваме и да внасяме новото вътре в света и да покажем положителната и светлата страна в живота, методите и пътищата, по които тя може да се постигне.

Сегашните хора имат нужда от една велика наука, която да внесе новите разбирания за живота. Религиите в миналото са били такива науки за внасяне нови разбирания, но хората не са ги разбирали и са ги превърнали в култ и догма. И с това си свое разбиране, те са определили своята съдба. Човек сам твори съдбата си и човечеството колективно само определя своята съдба с начина на своето мислене. Ако човек държи в ума си отрицателните мисли, те ще привлекат негативните сили и енергии в природата и така ще се създаде една такава атмосфера, че даже и най-близките му няма да могат да го търпят.

Според великата наука на живота, за да може да прогресира човек, преди всичко той трябва да се пази от лакомия във всички области на живота си. Защото тя именно ще му донесе всичките нещастия. В лакомията човек бърза да придобие известно благо само за себе си, иска да израстне и да стане велик човек, та да го видят всички. Но в природата има един закон, който регулира растежа и развитието на организмите

и когато човек със своята лакомия наруши този закон, причинява си страдания.

Великата наука за живота си има своята практическа страна, която искам да ви посоча. Защото тъй както мисли и живее съвременният човек, той е изложен на бързо остаряване, изгубване на силите и възможността да се ползва от всички блага на живота. Най-после го очаква смъртта. А знанието има смисъл само тогава, когато може да ни покаже онези пътища и методи, по които да запазим младостта и жизнеността си, и да придобием вечния, безсмъртния живот, който не е само блян, а една велика реалност.

Защо остарява човек и какво представлява старостта? - Старостта не е нищо друго освен задръстване на кръвоносните съдове - артериалната и венозна системи - с кал. И ако човек може отвътре да почисти артериалната и венозната си системи от калта, която ги задръства, за да може кръвта да циркулира правилно, той ще се подмлади. А който знае да пази да не се задръстват кръвоносните му съдове, той няма да изгуби младостта и жизнеността си. За вас е необходимо най-първо да знаете да се чистите. За да се очисти вашата кръвоносна система, никога не дръжте в ума си болни, нехармонични, деформирани образи; всякога дръжте в ума си най-здравите и хармонични образи. Навсякъде търсете да намерите здравия човек. Здравият човек не е червендалестият. Той има друга краска на лицето. Като срещнете един здрав човек, той ще ви помогне със своята мисъл, като повиши вибрациите на вашия организъм, защото в старостта тялото изгубва своята еластичност, хармоничните трептения (вибрации) и бързината, с която се движат частиците на тялото. Човек остарява понеже нечистотите не могат да се изхвърлят и задръстват кръвоносните съдове. Но ако се усили движението на кръвта, тя ще има сила да

изхвърли тези нечистотии. Затова е необходимо да повишим вибрациите на организма. А за да стане повишение на вибрациите на организма, необходимо е да се възприеме хармонично действаща енергия от природата, което може да стане чрез хармонична и възвишена мисъл и чувство, чрез системата на ритмичното дишане или пък ако опрем гърба си до някое здраво вековно дърво в гората. Има много методи за това във великата наука на живота.

И религията е една наука, която ни учи как да опресним силата си, а оттам да обновим организма си, като чрез тази опреснена сила пречистим и обновим нашата кръвоносна и нервна системи. Ако нашите вярвания и нашата наука нямат тази обновителна сила, защо ни са? Всяко едно верую, което може да внесе обновление във вашите мисли, чувства и тела има смисъл, а ако не може да произведе горните резултати, това учение е пакостно и безполезно.

Трябва да се върнем към великия първичен порядък на нещата и да извършим това, за което сме дошли, или онова, което Любовта и Божествената Мъдрост и Истина искат. Това е смисълът на човешкия живот. И затова казвам, че радостта е там, където има нещо да ни радва. Да намерим някое живо същество, което да ни обича, защото най-висшето благо в света е Любовта, а страданията, които имаме в живота си, са само една среда, през която благата на природата трябва да минат. И когато човек мине през страданията и опита Любовта, той почва да мисли не само за своето си благо, но и за благо на ближните си. Това, казано на религиозен език, значи да служим на Бога. Да служим на Бога разбирам да служим на цялото Битие. Само така ще придобием и опитахме непреходната радост, която ще споделим с всички същества в света и ще познаем великото единство на Битието. Тогава, като видим нещастния, ще му дадем от нашето

щастие и където минавате, ще носите щастие и радост. За да бъдете щастливи, носете навсякъде щастие и радост. Въздържайте езика си от обидни и груби думи, а навсякъде внасяйте положителното, което опреснява и обновява живота и създава около вас една приятна и хармонична среда. Употребявайте всичко, каквото имате в служба на своите братя. Това е новото разбиране за живота.

Беседа от Учителя, държана на 29 октомври 1933 г

ПЪТЯТ НА ДОБРОТО

Да се прави добро е цяло изкуство, но трябва да знаем, как да го направим. Тъй както се учи музиката, тъй се изучава и науката за доброто. Има ред закони, правила и методи, които трябва да се проучат, за да можем да правим добро. Много правила и методи има, по които доброто може да се прави за всеки случай и момент. И трябва да знаете, по кой именно начин да го направите. В доброто има един закон: не можете да направите едно добро два пъти по един и същи начин, защото във всеки момент и случай съвкупността на условията е различна. Затова и всеки човек се ражда при специфични само за него условия и затова човек не прилича на никого друго, а прилича само на себе си. При все това, той не може да съществува сам за себе си в Битието, а е една част вътре в цялото.

Хората по естество не са нито добри, нито лоши, но се раждат с възможности да станат добри или лоши. Затова казваме, че правенето на добро е изкуство, чието изучаване изисква обширни познания. От начина на живота си човек става или добър или лош; това са резултати. А как ще живее човек, зависи от

неговата мисъл и разбиране. Така че, за да използва възможностите за добро в себе си, човек трябва да работи над себе си. За да стане човек добър, дълго време трябва да учи и да работи. А сегашните хора, които имат статична мисъл, вземат доброто и злото като дадени неща.

В новата мисъл, в новата философия на живота, се изискват нови разбирания. Сега всички хора умират от старите си разбирания. Докато човек измени своите разбирания, той все ще се намира в трудни положения и противоречия. За човека със старите разбирания животът е тежък и непоносим; за човека с новите разбирания, животът е много приятен. Грехът, страданията и противоречията хората ги създават със своите стари разбирания и по такъв начин изгубват и разпиляват силата си и животът им става тежък. Досега хората са искали да станат силни по механически начин, затова винаги са губили силата си. Силата на човека седи в най-слабите подбуждения, които той има. Силата на човека седи в неговите най-слаби мисли, най-слаби чувства и най-слаби постъпки. Тъй гласи великият закон в света. И онези същества, които са живели преди нас и които достигнаха една висша култура в света, която сегашният човешки ум не може и да си представи, си помислиха, че са най-силни, но от този момент почнаха да губят своята сила и сега минават за паднали духове. Причината на тяхното падение седи в това, че те помислиха, че силата им седи в най-силното. А законът е следният: Нещата, които слизат отгоре, са слаби, но като слязат на земята стават силни. Силните неща в света, които излизат от земята и отиват към Бога, там отслабват; а слабите неща от Бога идват и към земята се засилват. Като говоря да възприемем слабото, разбирам да възприемем онзи принцип, който излиза от Бога и организира нещата. Силното всякога

от човека излиза. Това е ново разбиране на живота: така като се разбира, ще почне да се гради в живота. А съвременните хора искат да градят по методите на силата и какво са постигнали досега? - Силата, която придобиват и използват за разрушение, тя събужда в тях гордостта и надменността и дохождат до смешните положения в живота да отричат Бога като основа на живота и да се гордеят със своите „научни разбирания“. Но това не е никаква наука, защото животните и преди тях не вярваха в Бога и даже и не мислеха за това. Но днес и верующите и неверующите живеят по един и същи начин. И съвременните верующи да не мислят, че ще могат да заблудят Бога със своите своеобразни вярвания.

Необходимо е разбиране и прилагане на законите на живота, които са израз на Божията воля. И когато говорим за доброто, ние разбираме именно, това разбиране и прилагане на тези закони. Доброто за нас е един метод, чрез който можем да добием силата, която искаме в света и чрез която ще се повдигнем. Само по пътя на доброто ще се повдигнем в света и ще разберем смисъла на живота. Това е практичната страна в живота. Всеки сам трябва да съзнава, че трябва да бъде добър и никой няма право да казва на другите, че трябва да бъдат добри. Аз знам, че всеки може да бъде или добър или лош, но индиферентен той не може да бъде. Той трябва да избере или пътя на доброто, или пътя на злото, няма друг изход. Или нагоре, или надолу трябва да върви. Ако се качвате, ще имате един резултат, ако слизате ще имате друг резултат. Съвременните хора като не разбират този закон, че посоката на тяхното движение ще определи резултатите, които ще имат, искат като се движат надолу да имат резултатите и постиженията на едно движение нагоре. И затова те казват : Трябват ни силни хора, които да оправят света.

Досега все силните оправяха и управляваха света по своему, но светът не се оправя. Че Наполеон, Юлий Цезар, Александър Македонски и др. не бяха ли все силни хора, които идваха да турят ред и порядък? Аз се чудя как съвременните хора могат да вярват, че един човек ще оправи света. Това е невъзможно. Силните хора, дотолкова могат да допринесат за оправянето на света, доколкото са изразители и проводници на една идея, която съществува в природата и има предвид благо на всички същества: Когато всички приемат тази обединяваща идея, тогава ще се внесе ред и порядък в света. А затова ни трябва слаби хора, не болни но слаби т.е. такива, които отстъпват идеите на своята личност пред общочовешките идеи, и които поставят себе си на втори план т.е. остават служители на идеите за общочовешкото братство, без да искат те да изпъкнат като фактори. Силните хора според нас, са болни хора. Те изнасят напред идеите на своята личност и заявяват, че те могат да оправят света, но това са само моментни афектации на тяхната мъничка личност, която се е самозаблудила и си мисли, че тя е някакъв фактор в света. Силата на човека седи в неговата разумност и тя прогресивно се увеличава и никога не отслабва, а се развива едновременно и в трите свята. Само по този път на разумността и прогресивно увеличение на силата ни, можем да се издигнем индивидуално и колективно. А това е именно необходимо, това е великата ни задача в света, да се повдигнем в по-висока степен на развитие. Ние не трябва да чакаме изправлението на целия свят изведнъж, а всеки като работи за своето индивидуално изправление и издигане, допринася и за общочовешкото повдигане и оправяне. Защо то да чакаме оправянето на целия свят да стане, че тогава да се оправим и повдигнем ние, то би значело да чакаме или някой „силен човек“, който да оправи света или пък да чакаме

Бог да оправи света по механически начин. Но нито едното може да стане, нито другото. Нашият свят ще се оправитогава, когато всички възприемат идеята за всеобщото благоденствие и всеки почне да работи сам за своето повдигане, докато дойде денят, когато милионите хора по цялото земно кълбо, които говорят за тази идея си подадат братски ръцете и премахнат всички презгради, които са отделяли човек от човека и народ от народа. Тогаваш ще настъпи денят на общочовешкото братство. Тогаваш ще влезем във връзка с по-напредналите същества, които също живеят на тази земя. А сега, както искат някои да оправят света по пътя на силата, това е чисто механически път и няма да има очаквания резултат. По пътя на силата винаги се достига до ограничаване творческата свобода на човека и тогаваш вместо да се оправя, светът още повече се обърква.

Новата култура ще започне с особеното правене на хляба и начина на храненето, защото яденето е цяла наука, която досега не е разбрана добре. След яденето иде пиенето на вода, после ще учим правилно да дишаме и възприемаме светлината. Ако не приложим всички тези неща в живота си, ще почнем да се оплакваме от лошата си съдба. Индуските посветени, които знаят тази дълбока наука, започват с правилното възприемане на храната, водата, въздуха и светлината. И които следват техните школи и научат тези работи, стават агенти, посветени, йоги, а които не ги научат и разберат, стават факири. Мощна сила се крие в храната, и науката седи в това, да знаем как да възприемем тази храна. Никога не вземайте храна, която ви се дава от престъпник.

За да можем да правим добро, трябва да разбираме великите сили и закони на живота. А няма нищо по-силно от това, да обичаш живота в себе си, и в другите, и във всички същества. И в най-малките същества има

известна интелигентност, която е неразделна от живота и която трябва да ни радва. Един ден те ще проявят тази интелигентност. И за да се прояви интелигентността, трябва да се приготви човешкото тяло, човешкото сърце и човешкия ум. Трябва да знаете как се е ограничавала човешката душа. Затова се изискват хиляди години проучване. Когато започнем да ценим живота на всички същества като своя, ние ще разберем дълбокия вътрешен смисъл на доброто; Защото доброто е израз на онази любов, която е основата на живота. И за да разберем и оценим доброто като израз на любовта, трябва да бъдем крайно интелигентни. Защото, ако срещнете един човек, който е готов да се жертва за вас, а вие почнете да се съмнявате в това, дали ви обича, вие причинявате смърт на себе си. Щом се съмнявате в неговата обич, вие се съмнявате в обичта на Бога, защото в дадения случай, когато един човек ви обича, тази любов е на Онзи, Който ви е дал живота. Съмнението показва, че нямаш достатъчно светлина, интелигентност, за да схванеш истинското положение на нещата. И тогаз се оплаквате от съдбата си. Вие трябва да знаете, че човек е господар на съдбата си, но благодарение на невежеството си, робува на съдбата. Човек може да стане, каквото пожелае. Това значи да е господар на съдбата си. Има една свещена идея, която може да върши всичко в човешкия живот. За да изразите тази велика идея, трябва да дадете ход на светлите мисли да проявят своята сила; трябва да дадете ход на благородните желания да се изпълнят. И всяка разумна постъпка трябва да бъде направена навреме. В това седи силата на новите идеи в сегашния век.

Идва нещо много хубаво в света, каквото никога не е идвало; и туй, което никога не е ставало, сега ще стане. Никоя власт и сила в света не е в състояние да го спре. Но всички трябва да бъдем готови и разумни,

за да сме изразители на Божественото в себе си, като му служим. А служенето на Божественото, това е пътят на доброто, затова сме пратени на земята. И когато се научим да служим, тогава ще бъдем от щастливите хора. Всички трябва да бъдат щастливи, а щастливи могат да бъдат само свободните хора, които са избрали пътя на доброто. И светът днес има нужда от хора, които да служат от любов на своите братя и да облекчават техния живот, като ги научат на разумния живот, а не от управници. Управлението трябва да бъде един вътрешен закон. Който иска да управлява, той трябва да дава от себе си, т.е. да служи, а управляваният трябва да взема; а сега е обратното и затова е този хаос в обществения живот. И когато на единия дотегне да взема, ще заеме мястото на управляващия, а управляващия - мястото на управлявания, разменят се; това е тъй както се сменят ден и нощ.

Този е пътят на доброто и служенето, който ще изведе човечеството към по-светли хоризонти и към по-щастлив живот, където единствения закон ще бъде любовта и хората ще живеят като братя.

Беседа от Учителя, държана на 22 октомври 1933г.

ОСНОВИТЕ НА НОВОТО ОБЩЕСТВО

За да разберем истината, която съществува в природата, трябва да разгледаме въпросите широко, от гледището на целокупния живот, а не от нашите частични гледища. Сега хората не се нуждаят от спекулативни философии, а имат нужда от една положителна наука, която да им покаже пътищата, по които като работят, да имат постижения. Тя не трябва да бъде една наука на отрицанието и спекулациите, а трябва да се стреми да обясни процесите и явленията в живота и природата, като не изпуска изпредвид, че зад разнообразието в природата стои едно вътрешно единство и всеки процес и явление си имат своя цел и смисъл. Всеки процес и всяко явление има смисъл на своето време и място. Да вземем за пример месоядството. Предполага се, че е било време, когато не е съществувало месоядство и природата като го е допуснала, е имала една крайна цел и една крайна замисъл. Чрез допускането на месната храна, тя е целяла нещо разумно. Така че, било е време, когато месоядството е имало свой смисъл и значение, но сега влизаме в една епоха, когато месоядството е станало едно зло. Учените казват, че съвременните животни носят зараза в себе си. Аз ще изразя това в един друг образ: Когато се коли едно животно, този страх,

който изпитва то, произвежда една от най-силните отрови, които остават в организма на животното. И заедно с тази храна ние поглъщаме и отровата. Тази неврастения, която е обхванала бялата раса, се дължи на отровата, която месната храна съдържа в себе си. Ако бялата раса продължава да живее по този начин, очаква я ужасна съдба, израждане и унищожение. За да се спаси, преди всичко тя трябва да замени месната храна с растителна, която е много по-чиста и здравословна. Чрез растителната храна се внася една обнова и подмладяване на организма.

Меродавното за нас е онова, което сега природата твори. За нас е важно, как сега трябва да живеят хората, а не как са живели в миналото. За нас не е важно какви са били вярванията на хората в миналото, а какви трябва да бъдат нашите вярвания сега. Нашите вярвания по отношение на миналите трябва да имат един плюс, понеже сме израснали.

Потребна ни е една дълбока философия за живота, която да ни посочи правилата и методите на разумния живот, за да имаме един живот, който да изразява великата чистота - живот, който да носи своята чистота. Защото отрицателното не е живот, живот е само това, което е чисто, което не се цапа; живот е туй, което носи в себе си абсолютната чистота и абсолютната светлина.

Казва Христос: „Там, където съм аз, ще бъде и слугата ми.“ Това са две положения, две състояния на живота. Под „господар“ разбираме онова състояние, при което човек приема нещата направо от Бога, а под думата слуга, разбираме онова състояние, при което приемаме нещата от този, който ги е приел от Бога. Аз уподобявам господаря на слънцето, а слугата на месечината. Но ако господарят не свети и не дава живот като Слънцето, той не е господар. И в този смисъл всеки има право и може да бъде господар,

когато може да произведе в себе си от тази светлина. И всеки трябва да бъде едновременно и господар и слуга, понеже има ден и нощ, трябва една по-слаба светлина, за да може човек да си почине, защото при Слънцето не можем да си починем, а ще работим; само при по-малката светлина, месечината, човек може да си почине и да се обнови.

Умният човек трябва да разбира своето място като слуга в света. При сегашното развитие на човечеството, ние трябва да определим психологически добрата страна на слугуването. Да знаем в какво седи силата на слугата. Природата, в която живеем, е най-голямата слугиня в света. И тя има крайно отбращение към всички господари; като чуе за някой господар, тя се накоричи като мечка, не може да търпи господарите; а като чуе за слуга, мед ѝ пада на сърцето. Тя знае, че има само един господар, който е Бог. А като чуе за втори, веднага замисля да го премахне. И всички противоречия, и в колективния и в индивидуалния живот на хората, произтичат от стълкновението на тези две тенденции в живота, от стълкновението между господари и слуги. И всички болести в човека се раждат от това вътрешно психологическо стълкновение. Сега трябва да се образува едно общество, което да хармонизира хората в съвременния живот. Трябва едно общество, което да акордира хората, както се акордира едно пиано. Законът и методът на акордирането е следният: когато на даден човек му липсва нещо, което прави живота му анормален, той трябва да намери един друг човек, който има добре и хармонично развита тази дарба или способност да акордира и той да положи ръцете си върху главата му на онова място, където се намира центъра на тази способност. И като концентрира ума си, да държи така половин час ръцете си. По този начин той ще предаде от своята енергия, която ще събуди към

дейност съответната способност и в другия. Всеки може да провери този закон. В туй отношение, когато си търсите приятел, то намерете такъв, който да има развити качества и способности, които вие нямате, за да се допълните и да можете да предадете един на друг нещо. Когато искате да развиете известна дарба или способност, или да придобиете някаква черта в характера си, гружете с такива хора, които ги имат развити силно и хармонично. Това е разбирал Христос когато е казвал: „Даром сте взели, даром давайте.“

Когато човек има едно дарование, не трябва да го затваря в себе си, но да го направи по възможност достояние на всички, които могат да го възприемат. По този начин хората могат да си помагат в света. Когато един човек има развита една способност в себе си, като влезете във връзка с него, ще почувствате благотворното ѝ влияние. Така, онзи човек, който има любов, без да ви говори нещо за Бога и за любовта, като се приближите при него, ще почувствате любовта му и ще я видите проявена в постъпките му. Като говоря за любовта, разбирам творческата сила на света, която тонира човешкия организъм. Любовта в най-ниското свое проявление е това, което хармонизира всички органи и дава подтик на живота. Любовта е, която в своето истинско проявление става причина за пречупването на светлината, за издването на топлината и за растенето на растенията; тя е причина за всички хармонични и разумни отношения, които сега съществуват между хората, тя е причина и за наука и за всичко велико и смислено в света. Любовта е, която действа и се проявява в света и живота. Не е въпрос само за едно чувство, но е въпросът за един Велик Божествен импулс, който дава подтик на цялата природа и на цялото човечество. И този подтик, в края на краищата, със своята Божествена сила, ще

застави всички хора да се разберат и заживеят като братя. Този, който има тази любов, той се радва на успеха и придобивките на всички хора, като на свои. В този подтик седи щастието на човека, но ние сега го прекъсваме и затова сме нещастни. Любовта действа непрестанно, но когато нашата канализация се повреди, тя не може да се прояви. Като направим канализацията си, Любовта пак ще тръгне. И ако искаме да ни обичат, трябва и ние да обичаме; и колкото ние обичаме, толкова и нас ще обичат. Когато хората възприемат любовта, ще хармонират и отношенията си и ще бъдат братя. И само когато обичаме някого, можем да му служуваме, без любов не можем да служуваме; служуване без любов е робство и насилие; само поради тази любов майката служи на децата. Този, който обича, вижда душата на този, когото обича и затова му служи, защото душите и на двамата живеят заедно и като служи, той служи като на себе си. И ако душата на този, когото обичате и вашата душа не могат да живеят заедно, не може да постигнете нищо. И ако душата на Христа и вашата душа не могат да живеят заедно, какво ще постигнете? Ако не можем да бъдем там, където е Той, какви слуги ще му бъдем? А къде е Христос сега? - Христос е там, в света, където има любов. Навсякъде където има любов между двама души, там е Христос. Любовта се проявява навсякъде в природата и живота. Любовта се проявява и там, където не я очакваме. Тя не се срамува от грешните и грозните. Тя при всичките отива и всички стимулира и обнадеждава.

Сега ни е потребна една наука, да ни научи как да обичаме. И няма по-мъчна наука от тая, да се научим, как да обичаме хората. Трябва да знаеш как да предадеш своята любов, за да предизвикаш любов и в другите, защото някой път може да предизвикаш омраза със своята любов.

Във всяка епоха природата внася нещо ново в живота. И Любовта влиза в една нова фаза на проява и всеки от вас трябва да знае, как да възприеме и прояви Божествената Любов и да я предаде на другите. Това е велико изкуство, което трябва да се знае и приложи навсякъде в семейния и обществения живот. Всяка човешка дейност трябва да се поеме от този велик Дух и тогаз ще имаме едно ново общество и нови разбирания и ще можем да говорим за великата наука, която ще ни разкрие тайните на Битието и ще ни посочи всички пътища на разумния живот, по който ще можем да стигнем до върха на съвършенството и да реализираме безсмъртния живот.

Беседа, държана от Учителя на 5 ноември 1933г.

СВЕТИЛНИКЪТ НА ЖИВОТА

Разумният живот изисква едно разумно изяснение, а такова можем да имаме, само когато имаме светлина. У всички същества има един вътрешен подтик да преминат в по-горна фаза на развитие. У животните има подтик да станат човеци; у човека има подтик да стане нещо повече от това, което е сега. И този вътрешен подтик е причина за развитието и усъвършенстването на биологичните форми. Понеже човек в своето развитие е минал през животинското царство, той носи сега в себе си и животинското естество, което се отличава с вечно недоволство. И всички глупости и престъпления, които хората вършат, се дължат на това животинско естество. Така че човек има двояко естество - животинско и човешко. Животинското естество е без светлина, а човешкото има светлина. И ако загасне тази светлина, то човек е изложен на големи опасности и противоречия в живота си. А светилникът за човека е човешкият ум. Кой е създал този светилник? - Бащата и майката на човека - духът и душата - са, които са поставили този светилник, ума, който е детето на духа и душата, и той носи светлината, която те му дават. И ако туй дете не обича майка си и баща си, то неговата светлина ще изчезне. А когато изчезне умствената светлина,

тогава се раждат всички противоречия и болести на човека, защото здравето на човека зависи от светлината на неговия ум. Щом се помрачи човешкият ум, това е вече едно болезнено състояние. Всички съвременни хора имат едно помрачение на ума си, вследствие на което се раждат всички индивидуални и обществени противоречия. А това помрачаване на ума иде от безлюбието. Безлюбието е причина за всички противоречия, които съществуват в света и живота. За мен Любовта е най-мощната сила, която действа в света и която може да употребите за своето въздигане и повдигане и полза на вашите близки.

Сегашните хора са заети с разрешението на социалния въпрос, и предлагат всевъзможни теории и планове за неговото разрешение. Но всичките тези теории и планове трябва да се проверят на опит, за да се види ще могат ли да изведат човечеството от този хаос, в който се намира, или ще го увеличат още повече. Въпросът трябва да се разледа научно и обективно. За да може да се разреши този проблем, необходими са две неща - Любов и Мъдрост, или казано на съвременен език, живот, светлина и знание, за да се организират и поставят на място всички елементи, които обуславят човешкото битие. Това организиране и хармонизиране трябва да започне от ума и сърцето на човека; защото всеки човек трябва да е носител на една идея за общо благо и трябва да бъде готов да се жертва за нея и да живее с нея. А затова е необходимо да бъде господар на тялото си и умът му да не е помрачен, а да е господар на мислите, желанията и постъпките му. Понеже съвременните хора не са господари на всички сили у себе си, всичко каквото те придобиват, скоро го изгубват, затова светът е пълен с нещастия и противоречия. Върху тази несигурна основа са построени всичките отношения, които съществуват в съвременното общество, затова всички живеят с един

страх пред неизвестността. Никой няма вяра в никого, и даже най-близките приятели се съмняват и подозират едни други. Но в Природата съществува един разумен закон, който изисква правилни отношения на всички същества едни към други. Дали знаете или не този закон, той си действа. Западните народи го обясняват с наследствеността, а източните народи чрез учението за кармата. Както и да си го обясняват, но съществува един закон, според който всеки трябва да постъпва правилно с всички същества, с които влиза в контакт.

Силата на човека седи в неговата мисъл: силата ви седи във вашия ум - но трябва да го концентрирате, за да работите. Ако вие в даден случай можете да събудите в един човек, който ви е противник, едно добро чувство и разположение, вие сте постигнали целта си. Но ако човек няма знанието, и приятелите си, и майка си, и баща си, може да превърне в свои неприятели, като не знае как да се отнася с тях. Най-после, човек може да опълчи и Бога и Природата против себе си и оттогава идват всичките му нещастия. А ние можем да имаме приятелството на всички хора и на Природата, която ще ни кредитира във всяко отношение. За да бъдем приятели с Природата, нашата светлина трябва да свети, а за да свети светлината ви, трябва да се пазите да не злословите своя дух и своята душа, да пазите да не внасяте в ума си мисли, които помрачават светлината му и ви унижават като човек. Защото тази мисъл след векове ще ви доведе до положение на едно животно. По този начин се създават условия за престъпления в света. Религиозните казват: „Ще се помолим на Бога и Той ще оправя тази работа.“ Светските хора казват: „Ще изправим тази работа.“ Но работите все неоправени стоят. Преди всичко не трябва да се създават условия за престъпления, т.е. да не се допускат мисли, които

да затъмнят светлината на ума и да отворят пътя на престъпленията. По-конкретно казано, престъпността произлиза от следните няколко неща: от неестествената полова дейтелност на малкия мозък, от ненормално развитие на социалните чувства, от ненормално развитие на съзнателните чувства и от прекалено силно развитие на полуинтелектуалните чувства - най-вече чувството на любовстежание, което застава човека да трупа богатства; в някои то е толкова силно развито, че се превръща в кражба. И всички тези аномалности, които обуславят престъпността, са резултат на загасване на светлината на ума и изпускане из властта си ръководството на живота си. Всички тези чувства са се развили и оформили в течение на биологическия развой на органическите форми под творческия импулс на живота. И те си имат своето място в живота, но трябва да бъдат под контрола на ума. Само по този начин ще може да се създаде една по-висша култура, в която да се реализират идеалите и копнежите на човека за по-щастлив и разумен живот.

Въпросът, който ни интересува сега е, как можем да се справим с живота, при това положение, при което сега се намираме. Въпросът е, как да се приспособим към съвременния порядък, докато го изменим, защото той из един път не може да се измени. Не е лесно да се измени, понеже има два милиарда хора, които са групирани в нации и раси и всяка нация е една мощна сила. Това са два милиарда мозъци, които работят и мислят всеки по своему. Докато се координират всичките тези мозъци, се изисква време. А това координиране може да стане от една идея, която има предвид благо на цялото човечество. И ако всички християни приложат Христовото учение и насочат мисълта си към другите, светът ще се оправи много скоро. Хората трябва да дойдат до убеждение, че

животът им ще се оправи само тогаз, когато престанат да търсят личното си благо и осигуряване, а всички работят за общото благо, което е и тяхно благо. Сега нито богатите знаят, как да използват своето богатство, нито сиромасите, как да използват своята сиромашия. Сиромасите се оплакват от сиромашията, но всички гениални хора са излезли все из сиромасите. Богатството не е гало гении. Един ден, когато и от богатите почнат да излизат гении, светът ще се оправи. Ето защо, от сиромасите като излизат гениите, те живеят все с идеите на бедните да забогатеят и като станат гениални, казват: Чакай да се поуредим, че тогаз да работим за другите. А когато богатият стане гений, той вече няма желание да забогатее, понеже има, а ще почне да раздава, за да имат и другите това, което той има. За нас е вярно друго едно обстоятелство: има едно богатство, което можем да придобием, то е да развием своите способности и да засилим светлината на нашия ум. Това струва повече от всичкото богатство в света. Понеже всички богатства зависят от нашия ум, а човешкият ум не зависи от богатствата. Ако ние мислим, че напълно зависим от външните условия, нашата работа е изгубена. Ако ние не сме господари на своята съдба, за какво ще се борим? Аз мога да се боря когато мисля, че съм независим от външната среда. Ограничителните условия са само условия да изпитаме силата на нашия ум, трябва да ги превъзмогнем, за да знаем, че сме господари на условията. Това е човекът. Много не му мислете за последствията, когато се освобождавате. Като се освободите, идете да служите на природата, като работите за освобождаването на вашите братя.

А човек може да придобие свободата само тогаз, когато запали в себе си огъня на Любовта, Мъдростта и Истината. Тogaз човек ще има знание и сила и ще

може всичко да направи. Сега целият свят е запален от този свещен огън, и всички хора са запалени и трябва да вървят в съгласие с природата, или ще изгорят, че нищо няма да остане от тях. Всички хора трябва да живеят по закона на Бога, казано в религиозен смисъл; или по закона на природата, казано на научен език, или казано на социален език, да живеят за човечеството, да имат човещина. Този огън, който е в душата на човека и в цялото човечество, този огън с който е подпалена цялата вселена, този огън трябва да подкрепим в себе си и тогаз робството няма да има място между нас и ще дойде царството на свободата. И тъй, който е запалил свещения огън в себе си, когато дойде при него гладният, ще го нахрани, когато дойде голият, ще го облече, босия ще обуе, невежия ще просвети, ще даде всекому това, от което има нужда. Това е човещината. И като прави това, принася полза на ближните си, повдига себе си и придобива великото живо знание. Ще кажете, че тези неща са непостижими. Но непостижимите неща носят радости, а постижимите носят скърби. Какво ще бъде, за пример, нашето състояние, ако стигнем до края на света? Но красивото е в това, че светът е безкраен, и хората не са само два милиарда, но цялото пространство над нас, което е осеяно със звезди, е все населено с членове на нашата човешка раса, някои от които са като нас, а други са много по-напреднали от нас. Цялото небесно пространство е населено с човешката раса, в разни форми. Над нас има една много по-напреднала човешка раса. И всичкото това безкрайно множество е обединено и свързано в едно велико вътрешно единство на Любовта, която прониква и изпълва Битието. Любовта има хиляди форми и степени на проява. По отношение на нашето развитие, тя влиза сега в една нова форма. Тази любов, която досега сте опитвали, е любов, от която само кал се прави; и всички противоречия от нея

уват. И злото в света произлиза от тази кал, от която се раждат всички негативни и отрицателни прояви в човешкия живот; от нея се раждат всички нисши желания и помисли, които го отдалечават от чистия и разумен живот и го правят роб на същества с една по-ниска култура от него. Тази кал беше причината за съгрешаването на първите хора в рая; но тогаз се съблазни жената, а сега е изложен на съблазън мъжът, затова мъжете трябва да пазят да не изгасва светлината на техния ум, за да могат да дадат израз на светлите и възвишени копнежи на техните дух и душа, да могат да изразят любовта и нейната чистота. Защото и ако мъжът съгреши сега, както едно време жената, ужасно ще бъде състоянието на човечеството, грехът ще бъде двойно по-голям, отколкото от съгрешаването на жената. Сега трябва да дойде в света жената да царува, а мъжът да стане слуга, за да се предпази от греха, преди да е съгрешил. Затова е необходимо днес мъже и жени да възприемат и изразят любовта в новата ѝ форма, да знаят, че са братя и сестри, да си взаимопомогат и вдъхновяват и да бъдат стимул и условие едни за други, да дават израз на светлите мисли и възвишените идеали; мъжът като срещне една жена, тя да породи най-светлите мисли и благородни желания, а не нисши похоти и страсти; и жената като срещне един мъж, да се въодушеви от най-възвишени чувства и стремежи. Само така ще можем да опитаме духът и душата и ще бъдем наследници на Царството Божие, което иде сега на земята, което е Царството на Любовта, братството и свободата.

Беседа, държана от Учителя на 19 ноември 1933г.

ЗА ЧАСТНАТА СОБСТВЕНОСТ

Ако има нещо, което спъва живота на съвременното човечество, то е учението на частната собственост. Хората дохождат на земята и всичкото време им е ангажирано с къщи, ниви, караници с баща, майка, братя и сестри, докато дойде ден и ги задигнат оттук и всичко това правят все за частната собственост.

От хиляди години човечеството разрешава въпроса за собствеността и този въпрос остава все неразрешен. И Христос като казваше: „Извадете гредата из окоето си“, разбираше да се премахне частната собственост, за да се оправи светът. Господа, Когото познавам и за Когото говоря, не е Господ на частната собственост, и не е за хората, които спорят за собственост. Собствеността няма никакъв Господ. И хората, които се делят на католици, православни, протестанти, будисти, мохамедани и пр. нямат никакъв Господ.

Ако ме питате кога ще се оправи светът, ще отговоря: когато се премахне частната собственост. А това ще стане, когато се възцари Любовта.

Христос казва на съвременните хора, които представляват избрания народ, извадете тази греда от окоето си, т.е. махнете тази собственост от вашата земя, защото тя е причината за всичките ви

спорове и войни. Единствената собственост, която човек има, това е неговото тяло. И всички дългове, които човек прави в живота си, са направени по причина на собствеността. Всички убийства и самоубийства произтичат от закона за собствеността. Жената иска да владее мъжа си, и ако не успее в това, отчайва се и се самоубива. Днешният ред на частната собственост е идолопоклонство, но той ще бъде пометен и ще остане само екс-човека. От днешния човек ще остане само празната му глава, която ще се съхранява в музеите, като остатък от миналата култура.

Христос казва: Ако махнете частната собственост между братята и сестрите, вашият дух и ум ще бъдат свободни, за да можете да станете добри хора. Ако всички жени на бялата раса се проникнат от тази идея, то в 100 години биха подтикнали човечеството 4-5 хиляди години напред. Но ум трябва; ако няма ум, няма съзнание у хората, ще се бесят и избиват и ще си режат главите. И всичко това става по причина на частната собственост. Жената, която внесе този навик в света, е виновна за това зло. Всички жени учат децата си на този навик и казват: „Гледайте да станете по-богати, повече приходи да имате.“ Съвременните хора като християни трябва да премахнат частната собственост. Частната собственост е едно зло, както за всеки човек, който иска да се развива, така и за всеки мистик и окултист, който иска да проучва тайните на природата. Частната собственост е велико зло. Аз не визирам в случая държавния строй, но подчертавам по принцип, че който иска да разбере човешкия живот, трябва да се откаже от частната собственост. Това не значи, че трябва да сме мързеливи, но да се научим да работим. Не трябва жената да чака да донесе баща ѝ или мъж ѝ, а да се надява на своите сили. Мъжът не се е оженил за

да донася в къщи и да храни жената; това не е женитба. Истинската женитба е сружаване между двама млади, за да работят идейно. Ако жената бе разбирала така, тя би се старала да облекчава и подпомага мъжа, а какво става днес! Жената не изпълнява своята работа, не изпълнява своя дълг, и затова като се върне мъжът от работа, започват разправии и недоразуменията. По причина на тези криви разбирания, се явяват много нещастия. И сега животът на хората трябва да мине през огън, за да се преустрои и тогаз ще се създадат новите форми и отношения. А огънят - това са страданията.

Да извадите гредата от околото си, т.е. да премахнете собствеността, това е новото учение. Тъй пише Господ: Ако искате да подобрите живота си, ще трябва да съборите всичко старо и ще съградите по новите правила, без да имате частна собственост между вас. Тогаз вашите схващания за природата, вашият собствен живот, ще се подобрят. Законът за собствеността няма никаква основа в природата, тя е присадена отпосле в човешкия живот. Земята е наша (на всички човеци) и ние можем да разполагаме с това, което те имат. Ако не ги обичате, явява се законът на частната собственост. Частната собственост е дошла, когато любовта е престанала да съществува.

Хората, които не изискват от живота нищо особено, могат да живеят с тази идея за частната собственост. Но за онези, които искат да проникнат в тайните на природата и да проучат своето съществуване и смисъл на живота, за тях частната собственост е една голяма спънка и голямо зло. Трябва да престанем да се осигуряваме, а да работим. Господ всякога дава богатства, но в частна собственост не вярва. И Христос не вярва в частната собственост. Докато живеете в частната собственост, не можете да бъдете юнаци; за да станете юнаци, трябва да се

откажете от частната собственост.

Направете си един списък за всички онези неща, от които трябва да се откажете за в бъдеще. Ще изброите всичко, от което ще се откажете. Жената например да си каже: Отказвам се да принуждавам мъжа си да ми донася каквото и да е, оставям го свободен да направи според любовта си, отказвам се да карам мъжа си да взема пари на заем, да построява къщи, да купува скъпи дрехи за Великден и да задоволява моите капризи като други път. Отказвам се да ме води в странство, курорт, бани, балове, театър и пр. Отказвам се да карам мъжа си насила да ме обича, оставям го свободен, както душата му го влече.

Ще кажете, че това е опасно учение. Опасно е досегашното учение на частната собственост, а не новото учение. Колко сълзи са проливани за това, че мъжът на някоя жена, нейна собственост, не я е обичал.

Днешните хора, които искат да завладеят света, с това са загубили себе си, висшето в себе си. И затова Христос казва: „Който намери частната собственост, ще изгуби себе си, живота си. а който изгуби частната собственост, ще придобие живота си.“ Който е напуснал учението за частната собственост, той се приближава към Бога, към бъдещата култура, а който вярва в частната собственост, той се отдалечава от Бога. И всички хора трябва да разрешат този въпрос за частната собственост, ако искат да прогресират. Трябва да сме верни на принципа, не само по форма, но и по съдържание и смисъл. Само така ще разберем живота, само така ще тръгнем в правия път на еволюцията на човечеството - по пътя на Любовта; и само тогаз можем да се разберем и да се опознаем като братя.

Из беседата „Гредата“ (III серия неделни беседи),
държана от Учителя на 18 май 1919 г.

РАБОТА И ПОЧИВКА

За да можем да реализираме възможностите на живота си и да избегнем големите и ненужни противоречия и разочарования, необходима ни е мъдрост. Защото го известна степен разочарованията ни произтичат от факта, че не разбираме устройството на света, който е дело на мъдростта. Туй, което виждаме в природата и знаем за нея, е хубаво, но не е реалният свят. Привиден е този свят, който ние виждаме - свят на промени е той. И затова често хората се разочароват от живота. Няма човек, който да не е претърпял някакво разочарование в живота си. Тези разочарования са резултат на факта, че нашата представа за устройството на света и за законите на живота, не отговаря на реалността. Религиозните хора разбират живота по един начин, светските хора, по друг начин; но и религиозните и светските си имат своите заблуждения. Религиозните мислят за Бога

това, което не е; и светските мислят за Бога това, което не е. Религиозните мислят, че само като вярват в Бога, Той ще има по-други отношения към тях, отколкото към светските. А светските казват: Защо Бог постъпва така и така? Много противоречия има в живота, които съвременните хора не могат да си изяснят. Едни постоянно почиват, а други постоянно работят.

За да разберем правилно живота и да избегнем много противоречия, трябва да разбирате икономията на почивката. Човек трябва да знае как, кога и къде да почива. Може да почива само умният човек. И страданията не са нищо друго, освен един резултат, чрез който застава глупавия човек да си почине. А ако се научим да си почиваме навреме и с мярка, няма да имаме страдания. Почивката ни е необходима, за да съберем известна сила, която ни е потребна за работа. Човек отива в другия свят, за да си почине и набере нужната му сила, та като дойде отново на земята, да може да работи по-нататък за развитието си. Когато си заминава човек от земята, заминава без никакъв багаж, за да може да си почине.

Днес всички хора, и богати и бедни, и учени и прости, все страдат и са недоволни, защото не си почиват навреме, на място и с мярка, не разбират законите на почивката. Ние не искаме хората да са бедни и да нямат средства за живеене, ние сме за разумното братство, което да бъде за благо на всички, за да могат всички да си починат и да бъдат полезни на себе си и на ближните си. Но в сегашния строй не е така; този строй е резултат на хиляди поколения и за да се справи светът, трябва да повикаме всичките тези поколения да работят за справянето му. Сега всички хора казват: Да оправим младото поколение. Нека оставим младото поколение само да се оправя. Ние вярваме, че в младото поколение има

достатъчно разумност, за да изправя своите погрешки и достатъчно сили за да приложи своите добродетели в живота си. Има една наука, която ако я възприемете, изучите и приложите, можете да уредите живота си. Това е науката за Божествената Любов.

Няма какво да чакаме да се измени строят, да се оправи целият свят, че тогава да изправим и ние нашия живот. Не трябва да се спъваме с тази мисъл за очакване на новия строй. Новият строй ще дойде, тъй както идва пролетта, но той няма да дойде из един път, а дълго време трябва да се работи за неговото идване. Да искаме сега изведнъж да дойде новият строй, да изникне като гъба, това е все едно да искаме появата на пролет посред зима. Новият строй ще дойде, но до това време трябва да се подготвим да живеем живота такъв, какъвто се проявява сега. Ако разбираме законите на природата, които работят в света, тя ще ни съдейства и нашият живот ще се оправи, защото тогаз ще работим навреме и ще почиваме навреме. А съвременните хора, които не работят, както трябва и не почиват, както трябва, живеят извън релсите на Любовта.

Не говоря за Любовта като чувство, но като условие и среда, в която човек може да се прояви. В Любовта започва всяка работа и животът. А след като започне животът, ще се явяват и другите условия. Двамата полюса на живота са работата и почивката. В ранната възраст на детето, майката работи, а детето почива, възприема; защото във време на почивка човек събира и възприема енергии, за да може да работи после. И когато дойдете във връзка с един добър и любящ човек, вие възприемате нещо от него, а когато отидете в природата при някой извор, вие възприемате това, което излиза от извора. За да можете да си почивате и животът ви да е приятен и смислен, вложете в себе си най-силните и благородни

желания и мисли в работата и те ще бъдат в услуга на вашите още слаби, но красиви мисли и желания. На тази основа трябва да бъде съградено и съвременното общество. Защото когато слабите носят силните, ще се роди една вътрешна дисхармония и тези противоречия, които сега съществуват в живота на хората, се дължат на обстоятелството, че силните искат да бъдат носени от слабите.

Ние не проповядваме да се примирим като овце и да носим каквото и да ни дойде; ние ще носим само онова, което е разумно и е за наше и общо повдигане, защото в разумността има почивка и работа, а в неразумността работа има, но почивка няма. И нещастieto на съвременните хора се дължи в чрезмерната работа. Например, по три пъти на ден ядем, а това е работа, за извършването на която се изразходва много енергия. А ако придобиваме, колкото изхарчваме за тази придобивка, то такава придобивка няма смисъл. Придобивката трябва да бъде с нещо повече от изразходваната наша енергия за работата. Само така човек ще може да се повдигне и развива, а иначе се изтощава и разрушава.

Съвременните хора застават стомаха си да работи по 12 и повече часа, а това е една изморителна работа. Най-първо освободете стомаха си от чрезмерната работа, за да може да си почива, та и вие да си почивате. Само така ще можете да бъдете здрави. Само добрият и умният човек може да бъде здрав, защото той знае кога, как и какво да работи и кога, как и къде да почива. Човек, който не е умен и добър в пълния смисъл на думата, той не може да бъде здрав и не може да работи и да си почива. В почивката има нещо красиво, което на сегашните хора е още неизвестно. Най-хубавите неща в живота се добиват в почивката. След като си работил и като седнеш да почиваш да усетиш едно приятно разположение и да си

в унисон с окръжаващата природа.

Сега в света има едно стремление за намаление на труда и за равномерно разпределение на работата и почивката. Но тази идея още не е проникнала у всички хора като една необходимост. Съвременните хора са се отказали от инициативата да уреждат сами живота си, а искат държавата да уреди всичко за тях. Но това е едно криво схващане. За да се оправят работите на хората в света и да се възстановят нормалните и разумни отношения, за да могат всички да работят и всички да почиват, то всички, или по-голямата част от едно общество трябва да се вдъхновят, да възприемат и приложат в живота си възвишените идеи на Любовта и принципите на природата, които имат предвид благо на всички, а не както религиозните мислят, да чакаме Господ да оправя света. Това е едно погрешно схващане, че Бог ще оправя света. Защото Бог когато рече да оправя света, ще има големи страдания. Когато Бог оправя света ще има война, земетресения, катастрофи и всички бедствия и нещастия ще дойдат до главата на хората. А ако ние сме разумни същества, то ние сами трябва да оправим работите си, да не очакваме Той да дойде, да ги оправя, защото е страшно Неговото оправяне, а като дойде, да ги намери оправени, за да ни научи на други работи.

Сега религиозните чакат да дойде Христос, да съди грешниците и да ги прати в ада, а праведните в рая. Че това е сегашният строй в света! Съвременните религиозни хора имат една представа за Царството Божие подобно на сегашния човешки строй. Идването на Христа подразбира внасянето на една нова идея в света, която да проникне във всички разумни хора и сърцата им да затрептят под импулса на Любовта, а умовете им да просветнат. А тази велика идея седи в това, да има блага достатъчно за всички и да се

възвори богатството и човешината на физическото поле. Тази велика идея не може да се наложи по механически начин, но всеки свободно трябва да я възприеме и да заработи за нейното реализиране. Човек всякога има отлични идеи и казва: Искам да живея добре. Но не живее, тъй както иска, а това показва, че той не е още господар на всичките условия, които му влияят. А ако външните условия са господари на положението, тогава е невъзможно да се изправим. Не, човек е господар на своята съдба, и той може да използва условията; той може да използва и средата, в която живее. А затова той трябва да бъде умен и силен.

Силен е този човек, който като направи една погрешка, изправя я; а умен е онзи, който предвижда погрешките и взима мерки да ги избегне. Когато човек развие в себе си Божественото съзнание, той ще бъде силен и умен; и тогава той ще стане център, около когото ще се проектират известни сили и всеки трябва да знае как да се справя с тях и как да ги използва, защото, който не знае, ще си причини нещастие. Всеки трябва да се приготви да може да използва условията, които природата ще му даде; само така той може да бъде господар на съдбата си. Не трябва да заставаме природата да ни чака, а ние да сме готови и да чакаме. Всеки трябва да бъде готов за съработник във великото дело за освобождението на човечеството. Членовете на новото общество трябва сега да се пресъздадат, за да може да се пресъздаде и цялото общество. Защото ако ние със сегашните си умове, сърца и характери влезем в едно ново общество, пак ще го направим като сегашното. Обществото е резултат на идеите и копнежите на индивидите, които го съставляват.

Възпитанието на човека започва още от утробата на майката. Младите майки раждат глупави деца, а от младите бащи се раждат сприхави деца.

Старите майки раждат умни деца, а от старите бащи се раждат деца с добър характер и воля.

Светът ще се оправи само при разумното разпределение на работата и почивката, когато на всички хора се даде работа и на всички се даде почивка, без разлика. Това трябва да бъде едно правило в практическия живот на земята. И тази криза, която сега съществува в света, се дължи на неразумното отношение, което съществува между работата и почивката в съвременното общество. Днес има милиони, които са без работа и без средства за живеене, а други пилеят средствата за глупави удоволствия, и искат в такова едно общество да няма кризи и противоречия. Причината за съвременната криза е в строя, в който няма разумно разпределение на благата и няма разумно отношение между работата и почивката, не е предвидено за всеки човек да има работа и почивка, и вследствие на това се намират в едно застрашително положение. Дълбоката причина на всички кризи и противоречия е в това, че хората са се отклонили от законите на природата. В индивидуалния, семейния и обществения си живот, хората са престанали да се ръководят от законите на природата и вследствие на това страдат. В един дом, който върви по пътищата на природата, трябва да се роди едно момче и след това, едно момиче; това е правилното отношение; после пак момче и пак момиче. Същият закон работи и в нашите мисли, чувства и постъпки. Щом имате една лоша мисъл, ще дойде и едно лошо чувство, а след него и една лоша постъпка.

В практическо отношение аз вземам вярата на човека като барометър на любовта му; вярата му е барометър, който показва силата на любовта му. Може да вярват в този, който обичат, защото вярата е един израз на любовта. Също така вярата е едно условие за развитието на човека, а любовта е една

среда, в която човек живее.

Оставете във всеки човек принципа на любовта да действа свободно, не предписвайте правила, как и кога да ви обичат. Да ви обича всеки както знае и вие обичайте така както знаете. Във вярата си и във всичките си работи не се ограничавайте от правила, измислени от интелекта на човека, а дайте път на силите и законите на природата да се проявяват свободно, защото ние не можем да изменим законите на природата, тъй като тя всичко е проверила на опит през безчетните векове на Битието.

Свобода трябва да се даде на всички. Ние най-първо не постъпваме свободно и със себе си. Ние противодействаме на своите мисли, чувства и постъпки и с това подпушваме силите на природата, които в този случай ни разрушават. Всяка една добра мисъл, която проникне във вашия ум, ако ѝ дадете ход, окръжаващите хора ще я приемат и тя ще има известен плод в света. Каквато и да е услуга, когато ви се представи случай да направите някому, направете я и не се бойте, и ще видите, че тази направена от вас услуга ще има своите добри последствия.

Но да се върнем към въпроса за работата и почивката; под думата работа разбирам следното: когато искаш да направиш едно добро, спри се, за да обмислиш и да намериш най-подходящия метод, по който да изразиш доброто. Човек, който иска да направи добро, трябва да е почивал. Практически закон е това, защото ако човек е уморен, как ще помага на другите? А като си почине, тогава той ще бъде готов да помага на другите. Взаимопомощта е външната, практичната страна на любовта. Когато обичаш някого трябва да знаеш как да му помагаш, че да не възложи по-голяма надежда на тебе, отколкото можеш да му послужиш. Трябва да има една обмяна в любовта, за да няма обратни реакции. В природата

съществува един закон на съотношение и избор. Този закон гласи: Онзи, когото обичаш и той ще те обича; в това няма изключение. А ако не те обича в даден случай и при дадени условия, това показва, че вие не сте един за друг, не насилвай работите. Предпочетете да останете сами, ако не ви обичат тези, които вие обичате, отколкото насила да искате да ви обичат. Ако искате да се жените, но не ви обича този или тази, когото или която вие обичате, тогава не търси други, понеже ще ви дойде бела на главата. Този закон може да го приложите и в други материални отношения. Никога не пресилвайте нещата. За да постигнете вашите копнежи и да отбегнете нещастieto, трябва да удържите задължението си към природата, защото всички хора имат известни задължения спрямо нея. И стеснителните условия като ви хванат, няма да ви пуснат, докато не платите всичките си дългове спрямо нея. Когато човек е изправен спрямо законите на Природата, тя ще му даде знание, сила и богатство и ще му разкрие тайните си. За да изясня законите на природата и методите за приложение на тези закони в живота, често аз си служа с аналогията. Аналогията не е едно доказателство, но тя е само за обяснение. Доказателство е само това, което може да се провери в живота. А това, което е проверено, то е вече и доказано. Провереното и доказаното носи сила в живота на човека, то е знание и опитност, то е светлината, която осветява пътя ни. Тази светлина е необходима за работа, когато влезе Божествената Любов в нас, да знаем как да я използваме. Когато Любовта не е осветена от светлината на разумността, всеки може да ни обича. Всекиго когото вие обичате, може да ви обича. Този закон според мен няма изключение. Ето как го разбирам: когато обичам един човек безкористно, мен ми е приятно само като го видя или поговоря с него и нищо не искам от него, а като чувам, че успява и

напредва в света, мен ме радва това. А щом аз го обичам, по този начин, то и той ще ме обича. Но щом в любовта си имаме каква и да е користна мисъл, тогаз се раждат обратни реакции и тогава законът се изменя. Ако в горния закон има изключение, то се дължи още и на други фактори, които работят във вашето сърце, но не и на любовта. И затова, като влизате в живота, трябва да имате една правилна философия, да имате разумност, която да ви ръководи. А сега, хората и като обичат, и като ги обичат, не разбират проявите на любовта. Ако любовта ви е безкористна, вие само ще се радвате на щастието на онези, които обичате. Този, когото обичаме не можем да го оставим да бъде беден повече от нас. По такъв начин ако разбираме любовта, ще бъдем промисъл един за друг. Господ ни гледа винаги през очите на тези, които обичаме. Само така ще може да се образува едно ново общество за в бъдеще, което ще може да реализира съвременните възвишени идеали и копнежи, защото само в любовта човек се усеща млад и способен за работа, услуги и творчество. Като залюби, той се подмладява и умът му става светъл и силен, става смел в постъпките си, а като загуби любовта си, мисълта му вече не работи и силата му се загубва.

И тогава откъде ще дойде спасението в света? Ние търсим Бога, но Бог и сега работи в света. Любовта, която се проявява, не е ли от Бога, Който се проявява? Тази връзка между нас не е ли Бог, Който ни свързва? А сега хората търсят един Бог извън живота. Такъв Бог не съществува. Туй, което сега се изявява в света, това е от Бога, а това, което ни се обещава, че за в бъдеще ще се прояви, не е никаква любов, това не е никакъв Бог. Това са измислици и фантазии.

Сега, в името на този измислен и фантастичен Бог ни залъгват, че трябва да се примирим със злото и неправдите в живота и безропотно да ги понасяме,

понеже били от Бога. Не, ние не сме за този Бог и за този „мирен“ живот. Мирен живот може да има само в доброто. Но щом има зло в света, мир не може да има. И докато съществува злото и проповядват, че трябва да има мир, такъв мир не може да съществува. Мир в Любовта и Истината - да, но мир при злото и неправдите в света - в природата такъв мир не съществува.

Две неща са необходими на човека - работа и почивка, а за да разберем, какво нещо е работа и какво почивка, необходими са ни Любов и Мъдрост.

Беседа от Учителя, държана на 12 ноември 1933 г.

РОЛЯТА НА КРАСОТАТА И ЧИСТОТАТА В ЖИВОТА

За законите и порядките, които съществуват в природата и обуславят живота през всичките векове на миналото, хората, с изключение на посветените, които са ги ръководели, са имали твърде смътни понятия. И сега обикновените хора почти никакви закони не познават. Познаването на един закон не седи в разбирането само на механическите му прояви във физическия свят, което е външната му страна. Така също не е разбиране на един закон, когато той се изпълнява от страх. Страхът е едно състояние, което регулира животинското царство, защото в животинското царство превъзходството е на силния. При хората, обаче, господства силният по ум, а умствено слабите му се подчиняват и му служат. И който иска да се избави от подчинение и служуване, трябва да стане силен по ум и добър по сърце. В природата няма

пристрастие в отношенията ѝ спрямо хората, затова човек не може да се избави от робство, ако не стане умен и добър.

Външен израз на доброто и разумността са чистотата, която има за емблема Слънцето и красотата, която има за емблема месечината. Аз съм чел много книги, които разглеждат красотата и чистотата, но не съм срещал нито един автор, който да даде нещо обективно по въпроса.

Красотата е външна форма, външна страна на чистотата, а чистотата е вътрешната, духовната страна. Но причината за красотата и чистотата е разумността на човека. Разумността съдържа едновременно и двете неща - красива форма и чиста вътрешност. Човек не може да бъде красив, ако не е чист и не може да остане чист, ако не подобри своята красота. Следователно, това е един жив барометър - като се погледнеш в огледалото, от своята красота ще познаеш дали си чист, а по чистотата ще познаеш, каква е твоята разумност. Щом си нечист, разумността ти е слаба. В такъв случай ти си човек изложен на страдания и не можеш да очакваш никакво щастие в света. И във физически, и в умствено, и в духовно отношение този закон е верен. Всеки един човек трябва да бъде облечен в чистота и красота.

Месечината играе важна роля в живота на земята. Тя изтегля от земята всички отрови, които спъват проявата на живота. И ако не беше месечината, ужасно щеше да бъде положението на хората на земята. Почти половината от злото, което хората вършат на земята, месечината го изтегля и трансформира. Тя е място на чистота. В туй отношение, тя помага на Слънцето. Силата на чистене иде от Слънцето, а месечината изпълнява функцията на чистене.

Месечината влияе върху развоя на живота на земята. Ако сте болен например, излезте вечерно време

прихубава месечина и се изложете на нейната светлина и ще опитате нейното благотворно влияние, но да не спите. Ако месечината ви грее, когато спите, влиянията ѝ са много опасни. В такъв, случай тя действа тъй, както действа сянката на ореха - зловредно. Направете опит и ще видите вярно ли е това, което ви говоря. Може първият опит да е несполучлив, но като правите ред опити, ще видите какъв ще бъде резултатът. Ние не трябва да чакаме всичко наготово, всичко да ни кажат и открият учените, но всеки сам да прави опити в живота си.

Но да се върнем на въпроса на чистотата. Казва Писанието: „Красна като месечината“. Значи месечината е красива. А може ли едно мъртво тяло да бъде красиво?

Красивият и чист човек е богат, а богатият не могат да го държат в затвора за дълг, понеже той има пари и ще плати, но бедният, като няма пари, държат го в затвора. Не, по такъв начин светът не се оправя. Религиозните проповедници сега проповядват, че трябва да бъдем бедни на земята, за да бъдем угодни на Бога, а богати да сме на небето. Не, това е една крива философия, която само профанира идеите на великите учители и служи за заробване на хората. Съвсем друго е разбирал Христос, когато е говорил за бедността. Нито аз ви проповядвам, нито Христос е препоръчал сиромашията в този буквален, физически смисъл. Да бъдем сиромаси от болести, от престъпления, разбирам, но да няма човек пари да си купи дрехи и хляб и да няма какво да яде - това не разбирам. И отгоре на това съвременната религия заблуждава хората, че такава била волята Божия. Според мене, това е едно петно върху Божието Име, една хула против Бога. Каква нужда има Бог от нашата сиромашия? Христос гладува 40 дни и като огладня, почна да мисли, откъде да вземе храна. И тогаз при

Него се явява един от черните агенти, който Му напомня, че от камъните може да направи хляб и да нахрани себе си и другите. Но Христос отхвърли това предложение. Той каза: Аз не искам хляб от камъни. И сега учените хора искат да направят изкуствени яйца и мляко. Благодарим за тези изкуствени храни. Тези изкуствени яйца може химически да са по-добри от естествените, но на тях ще им липсва жизненият елемент, който е истинската храна, необходима за поддържане на живота ни. С изкуствените храни животът на хората ще се влоши десет пъти повече. Сама естествена храна, даже от най-чистите вещества, пак има известна доза отрова. Изкуството при храненето е да знаеш от всяка храна, как да отстраниш отровата, защото сега вследствие на тази отрова се раждат всички болести в хората. После трябва да се проучи, какво е влиянието на различните храни в различните възрасти. За всичко това трябва да се правят ред опити, защото не е важно да се определи само количеството на елементите, от които има нужда организмът, но трябва да се проучат и жизнените свойства на различните храни и тяхното влияние върху развитието на организма. И нашата красота и чистота зависят от храната, която възприемаме. Това е сега практичната страна на живота.

Мнозина искат да живеят дълъг живот, но не знаят как. Чел съм различни книги, които препоръчват разни правила за дълъг живот, но това са все безплодни средства. Дългият живот най-първо зависи от силата и качеството на любовта, която човек има; дългият живот зависи от количеството и качеството на свободата, която човек има. Има и второстепенни качества, но това са основните. Здравословното състояние на живота само любовта може да ни го даде. Тя е като сол за живота. Тя го охранява от вън-

шните лоши условия, при които животът може да се развали. А в съвременното общество, колко лесно може да се развали животът.

Да кажем, че двама души се оженят и образуват дом. Отлична идея е домът и бракът. Но домакинята, която отначало е писала, започва да готви лошо ядене и след 4-5 години не остане нищо от тяхната любов. Със своето готвене тя става причина да се изгуби любовта помежду им и с това развалят живота си. От друга страна, тя ще вземе да пържи лука и тя става опържена като него. Лукът, след като се пържи, изгубва всичките си витамини и жизнени енергии. Но тя ще му тури след това домати, червен пипер и разни подправки и най-после развалено масло за икономия, но това е един буламач, отрова, която съвременните хора ядат. Яде мъжът и гледа отгоре, че е красиво, но не е така приятно и се мръщи недоволен. Днес недоволен, утре недоволен, докато се развалят красивите и хармонични отношения помежду им.

Не съм против готвенето, но според мен, най-хубаво е всичко да се сложи из един път. Маслото да не се пържи, а да се оставя да ври заедно с гостбата. И лукът да не се реже на много дребни части. А този, който готви, да бъде весел и да пее, за да внесе такова настроение в яденето. Чрез яденето ще направите себе си и своите възлюбени чисти и красиви. Целта на женитбата не е да се раждат много деца; това е второстепенен въпрос. Мъжът трябва да направи жена си красива и чиста и тогава и децата им ще бъдат красиви и чисти като тях. Това значи облечени в Луна и Слънце, т.е. в красота и чистота. Това са правила, които ви давам, за да знаете, как да се освободите от несретите на живота си.

Месечината и Слънцето упражняват грамадно влияние върху живота на земята. Месечината регулира слънчевата светлина и топлина, а Слънцето ни дава

живот. Ако я нямаше Месечината, светлината, която приемаме от Слънцето нямаше да може да се използва и вследствие на това нашият организъм щеше да бъде построен по друг начин. Сега благодарение на Месечината, е по-хармонично устроен. Това е по отношение на Месечината, като емблема на красотата. Най-първо трябва да направите очите си красиви. Огън, но мек огън трябва да има в тях. Очите трябва да бъдат чисти като синьото небе. След туй кожата на човека трябва да бъде нежна и красива, и не суха, но мека, гладка и възприемчива. Когато цялата кожа на тялото стане груба, човек се лишава почти от своя живот. Хората с мека кожа имат голяма възприемчивост и живеят всякога по-дълго от хората с по-груба кожа. Кожата, това е регулатор на живота. Без кожа, човек не може да живее. Това се вижда и от растенията. Докато кожата на растението е здрава, то живее... Щом се обели кожата, растението умира. Всички негативни качества, като омразата, скръбта, завистта и пр. огрубяват кожата и човек не може да възприема живота от външния свят - туй, което индусите наричат прана, жизнен елексир, както я наричат средновековните окултисти или жизнена енергия, както я нарича съвременната наука. Най-първо гръжте кожата си в едно изправно състояние. Има известни храни, които пазят кожата мека и чиста и помагат за украсяване външния изглед на човека, а красотата е един израз на здравето. Красотата е емблема на хармонията и означава, че органите, които съставляват човешкото тяло, изпускат равномерно своята енергия и възприемат равномерно енергия от природата. Ако вие равномерно не изпущате и възприемате тази енергия, не може да бъдете здрав. Младите момчета и момичета, които живеят с един по-възвишен стремеж, са винаги красиви. Когато човек се влюби, става красив. Идеалът, който имате, е пак

любов - а щом изгубите любовта си, погрознявате. Сега туй е външната страна на живота. Един красив и чист човек е същевременно умен и добър. Той и беден не може да бъде, защото има светъл ум и изобилна жизнена енергия и може да преодолее всички препятствия в живота си и да се справи разумно с тях.

Не трябва да разглеждаме живота си като лотария и да чакаме щастието без да работим, но трябва ни известно знание на законите, които съществуват в природата и да работим съобразно с тях. Животът може да функционира правилно при две условия - при красотата и при чистота. Красотата, това е външната страна, на която емблема е Месечината, а чистотата е вътрешната страна, емблема на която е Слънцето. Трябва да изучавате тези две условия. Преди години направих опит да разкрия на българите истината, че слънчевата светлина и топлина действат здравословно и спомагат за правилното развитие на човека. Понеже от Слънцето иде праната и затова препоръчах сутрин рано преди изгрев човек да излезе в природата, за да поеме чист въздух и да приеме онази прана, която иде с първите слънчеви лъчи. Но българите ни обвиниха, че се кланяме на Слънцето. Това е едно неразбиране. На човека не е позволено да се кланя на нищо, освен на Бога. А поклонението на Бога се отличава от това, че който служи на Бога, Бог му дава живот. Да се покланяме на Бога, значи да носим Неговото знание, Неговата Любов, Неговия Дух, Неговата свобода да носим живота. Това значи да се покланяме на Бога и само така ще можем да добием онова знание, което ни е необходимо за живота. Сега мнозина искат да отидат в Индия да изучат тайните на окултната наука. Тайната седи в това да бъдем облечени в красотата и чистота. Мислете една година върху чистотата и красотата и няма да

сгрешите. Наблюдавайте често Слънцето и Месечината, когато имате разположение и ще добиете много нещо. Има известно съотношение между красотата и чистотата, между среброто и златото, и Месечината и Слънцето. Докато златото и среброто не влязат в човешката кръв, човек красив и чист не може да стане. Златото е свързано със силите на Слънцето, а среброто със силите на Месечината.

Беседа от Учителя, държана на 26 ноември 1933 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Раждането на "Азът"	3
2. Новото време	8
3. От смърт в живот	14
4. Пътят към свободата	21
5. Пътят към щастието	26
6. Пътят към всечовешко единство	32
7. Пътят на живота	38
8. Умът и сърцето	44
9. Творческия процес на живота	52
10. Пътищата и методите на живота	58
11. Общочовешко братство	65
12. Пробуждане на космичното съзнание	70
13. Свобода, братство, човещина	76
14. Трите свята	82
15. Творческия план на живота	89
16. Противоречията в живота и изхода от тях	97
17. Пред прага на новата епоха	106
18. Двама поръдъка в света	113
19. Бог като основа на живота	120
20. Постижимото в живота	125
21. Тайната на успеха	132
22. Новите схващания за живота и света ...	140
23. Тайната на дългия живот	147
24. Пътят на доброто.....	154
25. Основите на новото общество	161
26. Светилникът на живота	167
27. За частната собственост	174
28. Работа и почивка	178
29. Ролята на красотата и чистотата в живота	189

СИЛА И ЖИВОТ

*Специализирано издателство за
философското и музикално наследство
на УЧИТЕЛЯ (Петър Дънов, 1864-1944)*

Беседи от Учителя

ИЗНОВО - I том неделни беседи, I издание,
XV серия, гържани през 1931 г.

ВЗЕМИ ДЕТЕТО - II том неделни беседи,
XV серия, 1931-32 г. I издание

ЖИВОТ, СВЕТИНА И СВОБОДА - III том
нед. беседи, XV серия, 1932 г. I изд.

Книги

УЧИТЕЛЯТ

- обстойно изследване върху основните идеи в
Учението, което Петър Дънов е проповядвал със
слово и живот на българите повече от 40 години.

*Съставители: Боян Боев, Д-р Методи Констан-
тинов, Мария Тодорова и Борис Николов.*

ПЪТ КЪМ СВЕТИНАТА

- автобиографичен роман за един живот осветен
от идеите на Учителя.

Автор: Весела Несторова

УЧИТЕЛЯТ ЗА ОБРАЗОВАНИЕТО

- научно изследователски труд върху педаго-
гическите методи изнесени в Учението на
Учителя.

Автор: Боян Боев

СИЛА ЖИВА. НОВО РАЗБИРАНЕ ЗА МУЗИКАТА
- обяснения от Учителя за философската същ-
ност на музиката. *Съставител: М.Кралева*

Списание СИЛА И ЖИВОТ

ЯВЛЕНИЕТО НА УЧИТЕЛЯ - сведения за беседите
и лекциите, държани от Учителя

МЕТОДИТЕ НА УЧИТЕЛЯ - методите, с които
Учителят е работил в своята Духовна Школа

ЖИВОТО СЛОВО - тематичен каталог на
издадените томове с беседи и лекции от Учителя

НОВАТА МУЗИКА - същността и вътрешното
съдържание на оригиналната музика създадена
от Учителя

ПАНЕВРИТМИЯТА - поява и вътрешно съдър-
жаниена Паневритмията

НОВОТО УЧЕНИЕ - съдържание и тематика на
изнесените от Учителя беседи

БЯЛОТО БРАТСТВО - сведения за духовната
същност на понятието Бяло Братство

УЧЕНИЦИТЕ - I - биографични сведения за 12
ученика на Учителя

УЧЕНИЦИТЕ - II - биографични сведения за още 12
ученика на Учителя

За поръчки:

ИК СИЛА И ЖИВОТ * ул. Дим.Благоев, 1 вх. 3
8001, БУРГАС * тел. 056/ 209 65

БЕСЕДИ ОТ УЧИТЕЛЯ

I том

Първо издание

Издателска къща
СИЛА И ЖИВОТ
8001 Бургас / п.к. 609
тел. 056 / 209 65

Редактор
Влад Пашов
Компютърен набор и коректури
Надя Баева
Компютърен дизайн
Милка Кралева

Цена 130 лв

Печат и подвързия:
Печатница "Светлина" ЕООД Ямбол